

REGLEMENT 15

REGLEMENT VIR DIE BESTUUR VAN DIENSVERHOUDINGE BY WANGEDRAG, ONGESKIKTHEID EN ONVERMOË

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

- 1.1 Elke kerkvergadering het 'n taakspan/kommissie/diensgroep wat die diensverhouding tussen die gemeente/kerkverband as werkgewer en die bedienaar(s) van die Woord as werknemer(s) bestuur. Die taakspan/kommissie/diensgroep kan kundiges buite die gemeente/kerkverband betrek.
- 1.2 In alle gevalle van diensbeëindiging ingevolge Artikel 12.7 word aan die Algemene Bevoegdheidsraad kennis gegee van die bedienaar(s) van die Woord se diensbeëindiging.
- 1.3 Kerkvergadering moet, waar van toepassing in samewerking met die ring, vir elke bedienaar van die Woord 'n rekord hou waarin die aard van enige dissiplinêre oortreding, die optrede van die werkgewer ingevolge Artikel 12 en die rede(s) vir die optrede aangedui word.

2. PROSEDURE (WYSE VAN OPTREDE)

2.1 Wangedrag³⁸

- 2.1.1 'n Tug- en/of dissiplinêre ondersoek teen 'n bedienaar van die Woord wat in diens van 'n gemeente is, geskied deur die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam.
- 2.1.2 'n Tugondersoek teen 'n bedienaar van die Woord wat in diens van die kerkverband is, geskied deur die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, onder wie se opsig die bedienaar van die Woord staan.
- 2.1.3 'n Dissiplinêre ondersoek teen 'n bedienaar van die Woord wat in diens van die kerkverband staan, geskied deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, in wie se diens die bedienaar van die Woord staan.
- 2.1.4 Indien die dissiplinêre ondersoek teen 'n bedienaar van die Woord ook 'n ondersoek na 'n tugwaardige sonde insluit, wys die betrokke ring én die ander kerkvergadering saam 'n gevolmagtigde ondersoekliggaam aan, en bekragtig die ring die bevindinge en tugmaatreëls, terwyl die ander kerkvergadering die bevindinge en dissiplinêre maatreëls bekragtig.

³⁸ Wangedrag deur 'n bedienaar van die Woord as werknemer in diens van 'n gemeente/kerkverband, kan ook 'n tugwaardige sonde wees. Die term *tug* word gebruik vir die kerklike handeling waarmee 'n bedienaar van die Woord as lidmaat en ampsdraer in verband met gemeentelike verhoudinge (leer en lewe) opgevoed, tot orde geroep en getug kan word. Die term *dissipline* word gebruik vir die kerklike handeling waarmee 'n bedienaar van die Woord as werknemer in verband met diensverhoudinge opgevoed, tot orde geroep en gedissiplineer kan word. 'n Tug- of dissiplinêre ondersoek kan dus plaasvind, maar wanneer beide *tug* en *dissipline* ter sprake is, word daar na 'n tug- én dissiplinêre ondersoek verwys.

- 2.1.5 In geval van tug- en/of dissiplinêre optrede weens wangedrag deur 'n bedienaar van die Woord, tree die ondersoekliggaam volgens Hoofstuk 5 van die *Kerkorde* en die *Reglement vir Kerklike Tug en Dissipline* op.
- 2.2 **Gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering (ongeskiktheid)**
 Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n formele ondersoek na die bekwaamheid of geskiktheid van 'n bedienaar van die Woord nodig is, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure, met verslag aan en uiteindelijke goedkeuring deur die ring:
- 2.2.1 Die betrokke kerkraad verleen magtiging aan 'n kommissie om saam met die ringskommissie, of ten minste drie lede van die laaste ringsvergadering deur die ringskommissie aangewys, die bekwaamheid of geskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Die vereistes vir 'n formele ondersoek is dieselfde as die vereistes vir 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek (vergelyk *Reglement vir Kerklike Tug en Dissipline*), aangepas vir die formele ondersoek na bekwaamheid of geskiktheid.
- 2.2.2 Tydens die ondersoek kry die bedienaar van die Woord die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en hom/haar te verweer teen die besware teen sy/haar diens. Die bedienaar van die Woord kan deur 'n NG Kerklidmaat bygestaan word.
- 2.2.3 Die besware oor ongeskiktheid of onbekwaamheid wat formeel ondersoek gaan word, moet skriftelik onder die aandag van die bedienaar van die Woord gebring word.
- 2.2.4 Indien bevind word dat die bedienaar van die Woord onbevredigende diens lewer, moet die aard van die onbevredigende diens en die vereistes waaraan hy/sy moet voldoen, skriftelik onder sy/haar aandag gebring word.
- 2.2.5 Die kommissie doen alles in sy vermoë om deur toepaslike evaluering, toerusting, begeleiding (leiding en advies) en berading die betrokke bedienaar van die Woord te help om bevredigende diens aan die gemeente te lewer.
- 2.2.6 'n Redelike tyd word toegelaat vir die bedienaar van die Woord om sy/haar dienste te verbeter en te voldoen aan die vereistes wat die kerkraad aan hom/haar gestel het, waarna die bedienaar van die Woord se dienslewering weer geëvalueer word.
- 2.2.7 Die kerkraad oorweeg ander wyses buiten diensbeëindiging om die aangeleentheid reg te stel.
- 2.2.8 Indien die kommissie tot die gevolgtrekking kom dat die onbekwaamheid of ongeskiktheid nie uit die weg te ruim is nie, kan die kerkraad die bedienaar van die Woord uit diens van die gemeente ontslaan. Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering geskied met behoud van die bevoegdheid van die bedienaar van die Woord en die uitreiking van 'n akte van demissie.
- 2.2.9 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie wat die diensverhouding tussen die bedienaar van die Woord en die kerkvergadering hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissie die bekwaamheid of geskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.2.2 tot 2.2.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.3 **Swak gesondheid of besering (ongeskiktheid)**

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n bedienaar van die Woord weens swak gesondheid of besering nie meer sy/haar diensverpligtinge kan nakom nie, ondersoek die kerkraad se kommissie vir diensverhoudinge, bygestaan deur die ringskommissie of ten minste drie lede van die laaste ringsvergadering deur die ringskommissie aangewys, die omvang van die mediese ongeskiktheid. Die uiteindelige besluit(e) word aan die kerkraad en die ring vir goedkeuring voorgelê.

2.3.1 Indien die bedienaar van die Woord afwesig sal wees vir 'n tydperk wat onredelik lank is en die kerkraad nie verdere siekteverlof kan goedkeur nie (vergelyk *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*), word alle moontlike alternatiewe buiten ontslag ondersoek. In die geval van afhanklikheid, kan berading en rehabilitasie toepaslike stappe wees.

2.3.2 Wanneer alternatiewe ondersoek word, word daar gekyk na die aard van die diensverpligtinge, die duur van die afwesigheid, die erns van die siekte of besering en die moontlikheid van plaasvervangende diens.

2.3.3 In die geval van permanente ongeskiktheid, word die moontlikheid van veranderde diensverpligtinge en/of veranderde werksomstandighede en/of die beskikbaarheid van enige geskikte alternatiewe werk ondersoek ten einde die bedienaar van die Woord se ongeskiktheid te akkommodeer.

2.3.4 Tydens die ondersoek kry die bedienaar van die Woord die geleentheid om sy/haar kant van die saak te stel en om met voorstelle te kom. Die bedienaar van die Woord kan deur 'n NG Kerklidmaat bygestaan word.

2.3.5 Indien die bedienaar van die Woord tydens die uitvoering van 'n diensverpligting ernstig beseer of siek word, rus daar 'n swaarder plig op die gemeente/kerkverband om die ongeskiktheid van die bedienaar van die Woord te akkommodeer.

2.3.6 Die kerkraad kan, nadat alle moontlike alternatiewe ondersoek is, op billike gronde besluit om 'n bedienaar van die Woord weens swak gesondheid of besering uit diens van die gemeente te ontslaan. Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid geskied met behoud van die bevoegdheid van bedienaar van die Woord en die uitreiking van 'n akte van demissie.

2.3.7 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie wat die diensverhouding tussen die bedienaar van die Woord en die kerkvergadering hanteer, om met die bystand van die sinodale regs-/kerkordekommissee die mediese ongeskiktheid van die bedienaar van die Woord formeel te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.3.1 tot 2.3.6 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4 **Die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes (onvermoë)**

Indien 'n kerkraad of die betrokke ring oordeel dat 'n gemeente om finansiële redes nie meer 'n bedienaar van die Woord kan bekostig nie, word die saak op die agenda van die kerkraad geplaas vir hantering aan die hand van die volgende prosedure met verslag aan en goedkeuring deur die ring:

2.4.1 Die kerkraad versoek sy fondsekommissie, om in oorleg met sy kommissie vir diensverhouding en in samewerking met die ring se kommissie vir fondse, die saak formeel te ondersoek.

- 2.4.2 Die kommissie bepaal die omvang van die finansiële probleem en wend daadwerklike pogings aan om oplossings te soek.³⁹
- 2.4.3 Indien diensbeëindiging die enigste oplossing blyk te wees, pleeg die kommissie oorleg met die bedienaar(s) van die Woord wat waarskynlik deur die beoogde diensbeëindiging geraak sal word.
- 2.4.4 Die oorlegplegende partye poog om eenstemmigheid te bereik oor:
 - 2.4.4.1 geskikte maatreëls om die diensbeëindiging te vermy, dit tot die minimum persone te beperk, die tydsberekening daarvan te verander en die nadelige gevolge daarvan te versag;
 - 2.4.4.2 die metode van selektering van die bedienaar(s) van die Woord wie se dienste beëindig gaan word; en
 - 2.4.4.3 voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket).
- 2.4.5 Die kommissie voorsien skriftelik aan die bedienaar(s) van die Woord met wie oorleg gepleeg word:
 - 2.4.5.1 die redes vir die beoogde diensbeëindiging;
 - 2.4.5.2 alternatiewe wat oorweeg is voordat diensbeëindiging voorgestel is en die redes waarom elk van die alternatiewe verwerp is;
 - 2.4.5.3 die aantal bedienaars van die Woord wat waarskynlik geraak gaan word;
 - 2.4.5.4 die voorgestelde metode van selektering van welke bedienaar(s) van die Woord se diens beëindig moet word;
 - 2.4.5.5 die datum waarop die diensbeëindiging waarskynlik van krag sal word;
 - 2.4.5.6 die voorgestelde voorsiening by diensbeëindiging (uittreeloon of skeidingspakket);
 - 2.4.5.7 enige bystand wat die kerkraad beoog om aan te bied; en
 - 2.4.5.8 die moontlikheid van 'n toekomstige beroep.
- 2.4.6 Die betrokke bedienaar(s) van die Woord word geleentheid gebied om versoë te rig oor enige aangeleentheid waaroor oorleg gepleeg word, en die kommissie oorweeg die versoë en reageer daarop. Indien die kommissie nie daarmee eens is nie, verstrek die kommissie redes daarvoor.
- 2.4.7 Die kommissie selekteer die bedienaar(s) van die Woord wie se diens beëindig gaan word volgens maatstawwe waaroor die oorlegplegende partye ooreengekom het of wat, indien daar nie eenstemmigheid is nie, billik en objektief is.
- 2.4.8 By bereiking van 'n ooreenkoms en na ondertekening daarvan deur die oorlegplegende partye, beëindig die kerkraad die diens van die bedienaar(s) van die Woord. Indien daar nie eenstemmigheid is nie, besluit die werkgewer op billike en objektiewe wyse in die lig van die voorgeskrewe voorsiening. Diensbeëindiging weens bedryfsvereistes geskied met behoud van die bevoegdheid van bedienaar van die Woord en die uitreiking van 'n akte van demissie.
- 2.4.9 In gevalle waar die bedienaar van die Woord in diens van die kerkverband is, versoek die kerkvergadering sy kommissie vir fondse, om in samewerking met die

³⁹ Voorbeelde is: voortgesette diens teen verminderde diensvoordele en -verpligtinge, tentmakerbediening, aanstelling in 'n ander pos, standplaaswisseling en kombinasie.

sinodale regs-/kerkordekommissie en in oorleg met sy kommissie wat die diensverhouding tussen bedienaar van die Woord en die kerkvergadering hanteer, die saak te ondersoek. Dieselfde vereistes, uiteengesit in 2.4.2 tot 2.4.8 hierbo, en indien nodig aangepas, word nagekom.

2.4.10 'n Bedienaar van die Woord se diensverhouding kan ook weens tegnologiese (bv. gebrekkige rekenaarvaardigheid), strukturele (bv. oortollige poste by kombinerings, eenwording of samesmelting van gemeentes) of soortgelyke behoeftes (bv. nood en oorlewing, werknemer se onaanpasbaarheid) van die gemeente/kerkverband beëindig word. Dieselfde prosedure, uiteengesit in 2.4.1 tot 2.4.9 hierbo, en indien nodig aangepas, word gevolg.

2.5 **Voorsiening**

In gevalle van diensbeëindiging geld die volgende reëling met betrekking tot billike voorsiening:

2.5.1 **Diensbeëindiging weens wangedrag**

2.5.1.1 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalinge van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

2.5.1.2 In gevalle van summiere ontslag word behuisingsvoordele vir 30 dae na die ontslag voorsien.

2.5.1.3 In gevalle van ontslag op 'n datum soos besluit deur die kerkvergadering, word lewensonderhoud, toelaes en behuisingsvoordele voorsien soos ooreengekom tot op dié datum.

2.5.2 **Diensbeëindiging weens gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering**

2.5.2.1 In die geval van diensbeëindiging weens onbekwaamheid, 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlins in verband met pensioendeckking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepversekering vir hierdie periode. In dié verband geld 'n minimum van 4 weke en 'n maksimum van 26 weke.

2.5.2.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalinge van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

2.5.3 **Diensbeëindiging weens mediese ongeskiktheid**

2.5.3.1 Wanneer 'n bedienaar van die Woord weens mediese ongeskiktheid daarvoor kwalifiseer, ontvang hy/sy ongeskiktheidsvoordele volgens die bepalinge van die sinodale pensioenfonds (vergelyk Artikel 14 van die *Kerkorde*).⁴⁰

2.5.3.2 In die geval waar 'n reglement wat ongeskiktheidsvoordele reël nie van toepassing is nie, 'n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste 2 weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlins in verband met pensioendeckking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepslebensversekering vir hierdie periode. In dié verband geld 'n minimum van 4 weke en 'n maksimum van 26 weke.

2.5.3.3 Die uitbetaling van alle uitstaande verlof ingevolge die bepalinge van die *Reglement vir die Verlof van Bedienaars van die Woord*.

⁴⁰ Kerkrade moet hulle voor die beëindiging van diens weens mediese ongeskiktheid vergewis van die bepalinge van die betrokke reglement.

- 2.5.4 **Diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes**
- 2.5.4.1 In die geval van diensbeëindiging weens die gemeente/kerkverband se finansiële onvermoë of ander bedryfsvereistes, ’n uittreeloon/skeidingspakket gelyk aan ten minste twee weke se lewensonderhoud en toelaes vir elke voltooide jaar van aaneenlopende diens by die betrokke werkgewer, asook reëlings in verband met pensioendeckking en die werkgewer se bydraes tot die mediese fonds en groepsversekering vir hierdie periode.
- 2.5.4.2 Die uitbetaling van alle uitstaande verlop ingevolge die bepaling van die *Reglement vir die Verlop van Bedienaars van die Woord*.
- 3. APPÈL**
- 3.1 In alle gevalle van diensbeëindiging het die bedienaar van die Woord die reg tot appèl ingevolge Artikel 23 en die *Reglement vir Appèl of Beswaar*. By diensbeëindiging ingevolge Artikel 12.7 word die bedienaar van die Woord oor die rede ingelig en herinner aan die reg tot appèl.
- 3.2 In die geval van die verlies van bevoegdheid (indien van toepassing by Artikel 12.7.1 van die *Kerkorde*), het ’n bedienaar van die Woord die reg tot appèl na die Moderamen/Algemene Sinode.
-

TUG, DISSIPLINE EN APPÈL

REGLEMENT 16

REGLEMENT VIR TUG EN DISSIPLINE

- 1. SAMESTELLING VAN DIE ONDERSOEKLIIGGAAM**
- 1.1 Amptelike ondersoeke van beweerde tugwaardige sondes en/of dissiplinêre oortredings word deur ’n ondersoekliggaam hanteer wat of die kerkvergadering self kan wees of ’n gevolmagtigde van die kerkvergadering.
- 1.2 Elke kerkvergadering met tug- en/of dissiplinêre verantwoordelikheid, besluit of die vergadering self tug- en of dissiplinêre ondersoeke gaan doen en of daar van ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik gemaak gaan word.
- 1.3 Indien ’n kerkraad van ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik maak om ’n amptelike tug- en/of dissiplinêre ondersoek te hanteer, wys hy ’n ondersoekliggaam van ten minste vyf gemeentedele aan. Hierdie ondersoekliggaam word saamgestel uit minstens drie ouderlinge van die gemeente. Ander kundige lidmate van binne of buite die gemeente kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die ondersoekliggaam.
- 1.4 Indien ’n ring van ’n gevolmagtigde ondersoekliggaam gebruik maak, wys hy ’n ondersoekliggaam van ten minste vyf lidmate aan waarvan ten minste drie lede van die ringsvergadering moet wees. Ander kundige lidmate van binne of buite die ring kan ook gekoöpteer word as volwaardige lede van die ondersoekliggaam.

- 1.5 Indien 'n kerkvergadering (kerkraad of ring) besluit om self as ondersoekliggaam op te tree, kan kundige lidmate van binne of buite die gemeente na behoefte as volle lede van die ondersoekliggaam benoem word.
- 1.6 'n Kerkraadslid wat in 'n ondersoekliggaam dien en aan 'n ondersoek deelneem, behou sittingsreg in die ondersoekliggaam tot die ondersoek voltooi is, al verstryk die kerkraadslid se ampstermyn tydens die duur van die ondersoek.
- 1.7 Indien 'n situasie ontstaan waartydens óf die ondersoekliggaam óf die aangeklaagde/geïmpliseerde oordeel dat 'n regverdige en billike ondersoek nie kan plaasvind met die huidige samestelling van die ondersoekliggaam nie, het beide die reg om, met opgaaf van rede(s), aansoek te doen dat 'n ander ondersoekliggaam saamgestel word om die ondersoek te doen.
 - 1.7.1 In geval van 'n ondersoek deur die kerkraad of sy gevolmagtigde, word die ring of sy gevolmagtigde versoek om 'n ander ondersoekliggaam aan te wys.
 - 1.7.2 In geval van 'n ondersoek deur die ring of sy gevolmagtigde, word die Sinode of sy gevolmagtigde versoek om 'n ander ondersoekliggaam aan te wys.

2. AANBRING VAN KLAG, GERUG OF VERSLAG

- 2.1 Die tugwaardige sondes waarna in Artikel 61 van die *Kerkorde* en dissiplinêre oortredings waarna in Artikel 63 van die *Kerkorde* verwys word, kom op een van drie maniere voor die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde vir ondersoek:
 - 2.1.1 deur 'n nadelige gerug; of
 - 2.1.2 deur 'n skriftelike klag; of
 - 2.1.3 deur 'n skriftelike verslag aan die kerkvergadering wat voortvloei uit amptelike werksaamhede van 'n kommissie vir diensverhoudinge.

3. AANVANKLIKE HANTERING VAN DIE KLAG, GERUG OF VERSLAG

- 3.1 By ontvangs van 'n klag, gerug of verslag en vóórdat besluit word om dit amptelik te hanteer:
 - 3.1.1 word die kerkvergadering of die gevolmagtigde ondersoekliggaam gesuiwer van die persone oor wie die klag, gerug of verslag gaan, asook van die klaer of aanbringer van die gerug of verslag;
 - 3.1.2 stel die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam eers vas of die klag, gerug of verslag tot 'n amptelike ondersoek na 'n beweerde tugwaardige sonde(s) en/of dissiplinêre oortreding(s) kan lei; en
 - 3.1.3 probeer die kerkvergadering of die gemagtigde ondersoekliggaam eers om, waar toepaslik, die saak deur herderlike sorg, versoeningsaksie, of die hantering daarvan as 'n geskil, op te los. Indien so 'n proses nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die ondersoek amptelik voort.
- 3.2 Indien besluit word om 'n beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding nie amptelik te ondersoek nie, moet die klaer of aanbringer van die gerug of verslag, asook die aangeklaagde/geïmpliseerde, skriftelik daarvan in kennis gestel word.

- 3.3 'n Klag, gerug of verslag wat ontvang word, word nadat dit ter tafel geneem is, die besit van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam en kan nie sonder toestemming van die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam teruggetrek word nie.
- 3.4 Indien 'n lidmaat of ampsdraer voor of tydens 'n ondersoek na aanleiding van 'n klag, gerug of verslag oor hom/haar bedank, gaan die bevoegde kerkvergadering of sy ondersoekliggaam voort om die ondersoek te doen, die nodige besluit(e) te neem en die Algemene Bevoegdheidsraad skriftelik daarvan in kennis te stel.

4. OPSKRIFSTELLING VAN DIE AANKLAG

- 4.1 Indien besluit word om die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding amptelik te ondersoek, word die aanklag waarteen die aangeklaagde/geïmpliseerde hom/haar moet verweer, deur die ondersoekliggaam op skrif gestel.
- 4.1.1 In die geval van 'n klag of gerug kan die ondersoekliggaam die klaer of die aanbringer van die gerug adviseer met betrekking tot die formulering van die aanklag.
- 4.1.2 In die geval van 'n verslag formuleer die ondersoekliggaam self die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding wat ondersoek moet word.
- 4.2 'n Geformuleerde aanklag wat ondersoek word, moet skriftelik die aard, plek en tyd van die beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding vermeld.

5. BESORGING VAN DIE KLAGSKRIF

- 5.1 Die klagskrif moet 'n redelike tyd vóór die aanvang van die ondersoek skriftelik aan die aangeklaagde of geïmpliseerde besorg word.

6. DIE MOONTLIKHEID VAN STUITING

- 6.1 By beweerde ergerlike wangedrag⁴¹ deur 'n ampsdraer mag die ring of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, na ontvangs van die klag, gerug of verslag, die aangeklaagde/geïmpliseerde in die diens stuit. Die betrokke kerkvergadering of ondersoekliggaam moet die aangeklaagde/geïmpliseerde ampsdraer vooraf skriftelik kennis gee van die voorneme om hom/haar in die amp te stuit. Hierdie kennisgewing moet 'n kort en saaklike uiteensetting bevat van die beweerde ergerlike wangedrag en die aangeklaagde/geïmpliseerde uitnooi om skriftelike vertoë te rig voordat 'n besluit tot stuiting gefinaliseer word.
- 6.2 Hierdie stuiting geskied met kennisgewing aan die aangeklaagde/geïmpliseerde en die instansie in wie se diens hy/sy staan.
- 6.3 Stuiting behels die opskorting van lidmaatsregte en ampsvoorregte. Stuiting is nie 'n tug- en/of dissiplinêre handeling of -maatreeël nie, maar dien slegs om al die betrokkenes te beskerm en 'n vry en regverdige ondersoek moontlik te maak.

7. DIE MOONTLIKHEID VAN 'N VOORLOPIGE ONDERSOEK

- 7.1 Die ondersoekliggaam kan 'n voorlopige ondersoek deur van sy lede laat doen.

⁴¹ Ergerlike wangedrag gedrag kan onder meer die volgende behels: owerspel, onsedelikheid, egskeiding, moord, meeneed, diefstal en leerdwaling.

- 7.1.1 Die lede wat die voorlopige ondersoek doen, berei 'n verslag voor vir die ondersoekliggaam wat tot 'n bevinding(e) oor die verdere ondersoek moet kom.
- 7.1.2 Die verslag moet slegs feitelike inligting betreffende die voorlopige ondersoek bevat, naamlik:
 - 7.1.2.1 'n beskrywing van die inhoud en verloop van die ondersoek; en
 - 7.1.2.2 stawende skriftelike bewyse.
- 7.1.3 Die verslag bevat geen bevinding(e) na aanleiding van die ondersoek of aanbevelings betreffende skuld of onskuld en moontlike tug- en of dissiplinêre maatreëls nie.
- 7.2 Die verslag van die voorlopige ondersoek dien voor die ondersoekliggaam wat 'n bevinding(e) maak en besluite neem oor die verdere ondersoek van die aanklag(te).
- 7.3 Die vereistes vir die voorlopige ondersoek is dieselfde as dié vir die ondersoekliggaam wat tot die finale bevinding(e) en besluite moet kom.
- 7.4 Deelname aan 'n voorlopige ondersoek ontnem hierdie lede nie van sittingsreg in die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam nie.

8. VEREISTES VIR 'N TUG- EN/OF DISSIPLINÊRE ONDERSOEK

- 8.1 Ooreenkomstig Artikel 59.2 van die *Kerkorde*, gee die kerkvergadering of sy gevolmagtigde aan die volgende uitvoering tydens die ondersoek:
 - 8.1.1 Niemand met 'n botsende belang ten opsigte van die saak wat ondersoek word, mag deel wees van 'n ondersoekliggaam wat 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek doen en besluite daarvoor neem nie.
 - 8.1.2 Die ondersoekliggaam word gesuiwer van die partye [die klaer(s), aanbringer(s) van die gerug of verslag, die aangeklaagde(s)], moontlike getuies, persone wat in die eerste of tweede graad aan die partye verwant is en ander persone wat een of ander persoonlike belang by die saak het.
 - 8.1.3 Vergaderings wat tug- en/of dissiplinêre ondersoeke doen, is geslote vergaderings.
 - 8.1.4 Klaer(s), aangeklaagde(s) en getuies moet voldoende geleentheid kry om hulle saak te stel.
 - 8.1.5 Die partye is nie geregtig op iemand wat namens hulle optree nie, maar kan bygestaan word deur 'n NG Kerklidmaat van die eie of 'n ander gemeente. Indien die aanklag(te) van sodanige ergerlike aard is dat die aangeklaagde/ geïmpliseerde uit diens van die gemeente/kerkverband ontslaan kan word, het die ondersoekliggaam die diskresie om regsverteenvoording aan die partye toe te staan.
 - 8.1.6 Die ondersoek na 'n beweerde tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding vind deurentyd plaas in die teenwoordigheid van die klaer(s) en die aangeklaagde(s). Vrae deur al die aanwesiges kan oor en weer gestel word. Die betrokke ondersoekliggaam kan self ook getuies oproep en getuienis aanbied om tot 'n behoorlike bevinding in sy ondersoek te kom. Die partye self kan in die loop van die saak verdere getuienis aanbied om lig op die saak te werp.

- 8.1.7 Indien enige van die partye weier om voor die betrokke ondersoekliggaam te verskyn of die voortgang van die ondersoek verhinder, kan die ondersoekliggaam met opgaaf van rede(s) die ondersoek in afwesigheid van die party voortsit.
- 8.1.8 Die lede van 'n ondersoekliggaam wat tot 'n bevinding(e) en besluite in 'n tug- en/of dissiplinêre ondersoek kom, moet almal vir die volle duur van die ondersoek teenwoordig wees.
- 8.1.9 Ná die aanhoor van die partye en die getuies, kom die ondersoekliggaam tot sy skriftelike bevinding(e). Indien 'n aangeklaagde/geïmpliseerde aan 'n tugwaardige sonde en/of dissiplinêre oortreding skuldig bevind word, word getuienis eers ter versagting en verswaring aangehoor, alvorens daar op 'n tug- en/of dissiplinêre maatreël besluit word.
- 8.1.10 Die bevinding(e) oor skuld of onskuld, en besluit(e) oor die toepassing van 'n tug en/of dissiplinêre maatreël(s) deur 'n kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam, gaan met opgaaf van rede(s) gepaard.

9. KOSTE

- 9.1 Die koste van 'n tug- en of dissiplinêre ondersoek is vir die rekening van die betrokke kerkvergadering, met dien verstande dat die partye self vir die koste van hulle getuies instaan.

10. KENNISGEWING AAN DIE ALGEMENE BEVOEGDHEIDSRAAD

- 10.1 In alle gevalle waar die kerkvergadering of sy gevolmagtigde ondersoekliggaam 'n tug- en of dissiplinêre maatreël teenoor 'n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus toegepas het (selfs al het die persoon bedank, vergelyk 3.4), word die sinodale regs-/kerkordekommissie én die Algemene Bevoegdheidsraad binne 14 dae deur die ondersoekliggaam voorsien van die skriftelike bevinding(e) en die besluit(e).
- 10.2 Die Algemene Bevoegdheidsraad word deur die kerkvergadering of sy gevolmagtigde skriftelik in kennis gestel indien 'n party appelleer teen die bevinding(e) en die besluit(e) van 'n ondersoekliggaam rakende 'n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus.
- 10.3 Die Algemene Bevoegdheidsraad word onverwyld deur die betrokke kerkvergadering of sy gevolmagtigde in kennis gestel wanneer 'n tug- en of dissiplinêre maatreël opgehef word of 'n verdere tug- en/of dissiplinêre maatreël toegepas word rakende 'n proponent, bedienaar van die Woord of emeritus.

=====

REGLEMENT 17

REGLEMENT VIR APPÈL OF BESWAAR

1. REG TOT REVISIE, APPÈL, BESWAAR OF GRAVAMEN

- 1.1 Besluite van kerklike vergaderings is bindend, maar dit kan herroep, gewysig of vervang word by wyse van revisie, appèl, beswaar of gravamen.
- 1.1.1 **Revisie** behels die hersiening van 'n besluit tydens dieselfde of 'n volgende vergadering op versoek van 'n lid van die vergadering.
- 1.1.2 **Appèl of beswaar** behels 'n beroep op 'n meerdere vergadering wanneer 'n lidmaat en/of kerkvergadering verontreg voel oor 'n mindere kerkvergadering se besluit.
- 1.1.3 **Gravamen** word gebruik om op die Algemene Sinode 'n ernstige beroep te maak om 'n beslissing in sake die leer van die kerk.
- 1.2 Besluite wat geneem is, mag alleen na vooraf kennisgewing deur 'n lid van die vergadering en met die toestemming van die vergadering, in revisie geneem word. Kennisgewing geskied óf tydens die vergadering waar die besluit(e) geneem is óf in die agenda vir die volgende vergadering.
- 1.2.1 Revisie kan toegestaan word indien oortuigend aangevoer word dat, in die bespreking van die saak waarom dit gaan, aan sekere aspekte daarvan glad nie of nie voldoende aandag gegee is nie en/of daar later inligting na vore gekom het wat hersiening van die besluit noodsaaklik maak.
- 1.2.2 Die aansoek om revisie word op skrif gestel, aan die vergadering voorgelê en die vergadering beslis met meerderheidstem of die revisie toegestaan word. Indien toegestaan, word die saak weer oopgestel vir bespreking en kan die vergadering tot 'n gewysigde of ander besluit kom of die vorige besluit kan gehandhaaf word of herroep word.
- 1.3 Die weg van kerklike **appèl** of **beswaar** na 'n meerdere vergadering of sy gevolmagtigde appèlriggaam kan deur 'n lidmaat volgens die voorgeskrewe prosedure gevolg word.
- 1.3.1 Die kerkvergadering of sy gevolmagtigde appèlriggaam, kan waar toepaslik, die saak éérs vir bemiddeling en versoening verwys (vergelyk *Riglyne vir die Beslegting van Kerklike Geskille* onder Funkisionele Besluite).
- 1.3.2 Indien geskilbeslegting nie die gewenste resultaat lewer nie, gaan die appèl of beswaar amptelik voort.

2. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUIE VAN DIE KERKRAAD

- 2.1 Lidmate van die gemeente wat 'n beswaar op grond van die Skrif, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen 'n besluit van die kerkraad het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die ring daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellant of beswaarde gee daarvan kennis aan die kerkraad.
- 2.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die ring of sy gevolmagtigde appèlriggaam gestuur.

3. APPÈL TEEN BESLUIE VAN DIE RING OF SY GEVOLMAGTIGDE

- 3.1 Lidmate of 'n kerkraad van 'n ringsgemeente wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die ring of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellent of beswaarde gee daarvan kennis aan die ring.
- 3.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die Sinode of sy gevolmagtigde appèllogaam gestuur.

4. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUIE VAN DIE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

- 4.1 Lidmate of 'n kerkraad of 'n ring wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die sinode of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die Algemene Sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellent of beswaarde gee daarvan kennis aan die sinode.
- 4.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later daarop volg, word aan die skriba van die Algemene Sinode gestuur.
- 4.3 Die beslissing van die sinode of sy gevolmagtigde appèllogaam is finaal ten opsigte van daardie aangeleenthede wat tot sy bevoegdheid behoort.

5. APPÈL OF BESWAAR TEEN BESLUIE VAN DIE ALGEMENE SINODE OF SY GEVOLMAGTIGDE

- 5.1 Lidmate of 'n kerkraad of 'n ring of 'n sinode wat 'n beswaar op grond van die Bybel, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen die besluit(e) van die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde het, kan binne die toegelate tyd (vergelyk 6.2 en 6.3 hieronder) skriftelik by die Algemene Sinode se gevolmagtigde appèllogaam (die Algemene Taakspan Regte ingevolge 3.1.5 van die *Reglement vir die Algemene Taakspan Regte*) of die eersvolgende Algemene Sinode daarteen appelleer of beswaar aanteken. Die appellent of beswaarde gee daarvan kennis aan die Moderamen of aan die Algemene Sinode.
- 5.2 Die appèl- of beswaarskrif wat later op die kennisgewing volg, word aan die skriba van die Algemene Sinode gestuur.
- 5.3 Ingevolge Artikel 44.4 van die *Kerkorde* kan sake in verband met leergeskille of geskille tussen sinodes onderling of tussen sinodes en mindere vergaderinge by wyse van appèl voor die Algemene Sinode of sy gevolmagtigde appèllogaam dien.

6. HANTERING VAN APPÈL OF BESWAAR DEUR KERKVERGADERINGE OF HULLE GEVOLMAGTIGDE APPÈLLOGAME

- 6.1 Indien 'n kerkvergadering nie self 'n appèl of beswaar aanhoor nie, word 'n appèllogaam van minstens drie lede deur die kerkvergadering aangewys om die appèl of beswaar te hanteer. Die appèllogaam kan kundiges koöpteer. Die vergadering van die appèllogaam is 'n geslote vergadering.

- 6.2 'n Lidmaat of 'n kerkvergadering wat 'n appèlstuk of beswaarskrif wil indien, moet binne 21 dae nadat die vergadering se goedgekeurde notule beskikbaar gestel is, by die meerdere vergadering daarvan kennis gee.
- 6.3 Die appellant of beswaarde moet binne 21 dae nadat daar kennis van appèl of beswaar gegee is, in die appèlstuk of beswaarskrif aan die appèllogaam 'n skriftelike uiteensetting van die gronde van/redes vir die appèl of beswaar (ter sake dokumentasie ingesluit) voorsien, anders verval die reg op appèl of beswaar.
- 6.4 In terme van Artikels 65.2 en 65.3 van die *Kerkorde* kan daar oor leerstellige sake en bevoegdheidsaangeleenthede van gelegitimeerdes tot by die Algemene Sinode geappelleer word. Oor ander sake wat met die tug verband hou, kan daar nie verder as die sinode geappelleer word nie.
- 6.5 Die skriba van die appèllogaam verkry so gou moontlik nadat die gronde van/redes vir die appèl of beswaar ingedien is, die kerkvergadering wat die besluit(e) geneem het se skriftelike reaksie daarop (ter sake dokumentasie, waaronder alle dokumente, notules, transkripsies, ensovoorts, moet ingesluit word) en besorg dit aan die appèllogaam.
- 6.6 Die indiener van die appèlstuk of beswaarskrif word by die indiening van die appèl of beswaar in kennis gestel dat, indien die appèl of beswaar van die hand gewys word, die uiteindelike koste⁴² van die saak van die appellant of beswaarde gevorder mag word, indien die betrokke appèllogaam só besluit. Die indiener van die appèl of beswaar moet skriftelike instemming met die reëling betuig. Indien die appellant of beswaarde dit nie doen nie, verval die appèl of beswaar. Die appellant of beswaarde is geregtig om vooraf 'n aanduiding te kry van die beraamde koste.
- 6.7 Die appèllogaam vergader binne 21 dae na die ontvangs van die appèlstuk of beswaarskrif en beslis so spoedig moontlik daaroor.
- 6.8 Die appèlondersoek geskied op grond van die skriftelike uiteensetting van die appellant se appèlgronde of beswaarde se beswaarskrif (met ter sake dokumentasie) en op grond van die skriftelike reaksie van die kerkvergadering op die appellant se appèlgronde of die beswaarde se beswaarskrif (met ter sake dokumentasie). Die appèllogaam kan versoek of verlof gee dat mondelinge getuienis deur die appellant of beswaarde en/of 'n verteenwoordiger(s) van die betrokke kerkvergadering aangehoor word.

7. GRAVAMEN

Benewens die reg van appèl of beswaar kan 'n lidmaat of 'n kerkvergadering wat beswaar op grond van die Skrif, die Belydenis en/of die *Kerkorde* teen 'n besluit van die Algemene Sinode het, die beswaar by wyse van 'n gravamen aan die Algemene Sinode voorlê. Indien die gravamen ontvanklik is, word dit vir oorweging aan die Algemene Sinode voorgelê.

8. MIDDELE TOT BESKIKKING VAN 'N APPÈLLOGAAM

- 8.1 Na oorweging van 'n appèl kan die appèllogaam, behalwe in 'n geval wat onder 8.2 hieronder val, die appèl op een van die volgende wyses hanteer:

⁴² Die koste van 'n appèlsaak word beperk tot die billike koste verbonde aan die vergader-, reis-, duplisering- en administratiewe uitgawes.

- 8.1.1 die appèl geheel of gedeeltelik toestaan en die besluit van die kerkvergadering ter syde stel of wysig; of
 - 8.1.2 die appèl in geheel of gedeeltelik afwys en die besluit(e) van die kerkvergadering in geheel of gedeeltelik bekragtig.
 - 8.2 Waar die appèl berus op wesenlike onreëlmatighede tydens die vergadering wat die besluit(e) geneem het, stel die appèlliggaam die besluit van die betrokke kerkvergadering ter syde. Die appèlliggaam kan ook die aangeleentheid na die betrokke kerkvergadering terugverwys om die appèl of beswaar van nuuts af te hanteer. Die kerkvergadering na wie die saak terugverwys is, wys 'n nuwe gevolmagtigde ondersoekliggaam daarvoor aan.
 - 8.3 Indien die beswaar in 'n beswaarskrif gehandhaaf word, word die tersaaklike besluit(e) van die kerkvergadering ter syde gestel.
- 9. BESLISSING VAN DIE APPÈLLIGGAAM**
- 9.1 Die appèlliggaam kom tot 'n beslissing oor die appèl of beswaar en notuleer ook die redes daarvoor. Die appellent of beswaarde en die kerkvergadering teen wie se besluit(e) geappelleer of beswaar aangeteken is, word skriftelik in kennis gestel van die beslissing en die redes daarvoor.
 - 9.2 Indien die appèl betrekking gehad het op die bevoegdheid van 'n gelegitimeerde, word die Algemene Bevoegdheidsraad binne 14 dae in kennis gestel van die beslissing van die appèlliggaam.

EIENDOM

REGLEMENT 18

REGLEMENT VIR DIE REËLING VAN EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

- 1. ALGEMENE SINODALE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE**
- 1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in algemene sinodale verband is 'n regpersoon en die Algemene Sinode of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.
 - 1.2 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die Algemene Sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Kerk* geregistreer.
 - 1.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur die Algemene Taakspan Fondse (ATF) ingevolge besluite van die Algemene Sinode.
 - 1.3.1 Ten opsigte van die werksaamhede genoem in 1.3.4 hieronder administreer die betrokke kommissie die eiendomme, goedere en fondse, met dien verstande dat die kommissie die volgende stukke voorlê:

- 1.3.1.1 Aan die Moderamen: Die reglemente en/of konstitusies van al die betrokke werksaamhede en/of regsentiteite wat aan die kommissie verslag doen, asook enige wysigings daaraan.
- 1.3.1.2 Aan die ATF jaarliks:
- Goedgekeurde finansiële state van die vorige jaar
 - Die begroting van die huidige jaar
 - Bestuursinligting soos deur die ATF versoek.
- 1.3.2 Alhoewel die Algemene Sinode nie regs aanspreeklikheid aanvaar vir die werksaamhede en verpligtinge van afsonderlike regsentiteite (bv. maatskappye) wat direk of indirek deur 'n kommissie geadminestreer of beheer word nie, is dit vir die oorhoofse beplanning van die kerk se werksaamhede noodsaaklik dat die gegewens genoem in 1.3.1.1 en 1.3.1.2 ten opsigte van die aparte regsentiteite vir die Algemene Sinode beskikbaar moet wees.
- 1.3.3 Die Moderamen beslis in gevalle waar die ATF en die betrokke kommissie en/of die betrokke kommissies en/of regsentiteite onderling nie eenstemmigheid kan bereik nie.
- 1.3.4 Die bepalinge in 1.3.1 tot 1.3.3 hierbo geld ten opsigte van die volgende:
- 1.3.4.1 die fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Diens van Barmhartigheid of sy opvolger;
- 1.3.4.2 fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Jeug of sy opvolger;
- 1.3.4.3 fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan Diens en Getuienis of sy opvolger;
- 1.3.4.4 fondse en werksaamhede verteenwoordig in die Algemene Taakspan Kerklike Media of sy opvolger;
- 1.3.4.5 asook enige afsonderlike regsentiteit wat direk of indirek deur enige van die kommissies gelys in 1.3.4, bestuur of beheer word, en vir doeleindes van hierdie bepaling word geag dat 'n regsentiteit deur 'n kommissie beheer en bestuur word indien die kommissie direk of indirek die bevoegdheid het om minstens die helfte van die bestuurslede/direkteure of trustees van die betrokke regsentiteit aan te stel.
- Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die Algemene Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die Algemene Sinode en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Algemene Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Algemene Sinode gelewer het nie), is die Algemene Taakspan Fondse bevoeg om in opdrag van die Algemene Sinode enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

- 1.4.1 Om oordrag van alle eiendomme, goedere of fondse van die ontbinde Raad van Kerke te ontvang.
- 1.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse.
 - 1.4.2.1 Alle skenkings en bemakings aan die Kerk of 'n diensgroep, taakspan of kommissie van die Algemene Sinode moet deur die Algemene Taakspan Fondse hanteer en beheer word. Wanneer skenkings en bemakings volgens wetlike eise anders hanteer moet word, moet die korrekte voorskrifte nagekom word met verantwoording aan die Algemene Taakspan Fondse. Die Algemene Sinode, met inbegrip van enige diensgroep, taakspan of kommissie deur die Algemene Sinode ingestel, sal nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) aanvaar nie: Met dien verstande 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.
 - 1.4.2.2 Indien 'n skenking/bemaking aan 'n spesifieke diensgroep, taakspan of kommissie gedoen word, moet dit ten behoeve van daardie diensgroep, taakspan of kommissie aangewend word.
 - 1.4.2.3 Indien 'n skenking/bemaking vir 'n goedgekeurde werksaamheid gedoen word, mag die betrokke diensgroep, taakspan of kommissie dit daarvoor aanwend.
 - 1.4.2.4 Indien 'n diensgroep, taakspan of kommissie 'n skenking/bemaking wil aanwend vir 'n doel of werksaamheid waarvoor daar nog nie goedkeuring ontvang is nie, moet die advies en goedkeuring van die Algemene Taakspan Fondse eers verkry word.
 - 1.4.2.5 In geval die Algemene Taakspan Fondse nie goedkeuring gee nie, mag die diensgroep, taakspan of kommissie hom na die Moderamen wend.
- 1.4.3 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander manier te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:
 - 1.4.3.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die Algemene Sinode of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;
 - 1.4.3.2 slegs sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die Algemene Sinode.
- 1.4.4 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:
 - 1.4.4.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

- 1.4.4.2 in aandeel genoteer op 'n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of
- 1.4.4.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;
- met dien verstande dat die Taakspan niestandaard bostaande beperkings:
- (A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;
- (B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.
- 1.4.5 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goedgevind aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalinge van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 1.5 In alle regsdinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die Algemene Taakspan Fondse sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoeve van die Algemene Sinode op ná raadpleging van die Algemene Taakspan Regte.
- 1.6 Ten einde hierdie handelinge te verrig, word alle stukke onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Fondse wat daartoe deur die Algemene Taakspan Fondse gemagtig is.
- 1.7 Die Algemene Sinode het geen aanspraak op die eiendomme, goedere en fondse wat aan die samestellende sinodes, ringe of kerkrade behoort en onder aparte reglemente besit en beheer word nie.
- 1.8 Waar enige vaste eiendom aan die NG Kerk geskenk of nagelaat word ten behoeve van 'n werksaamheid of inrigting binne die gebied van 'n sinode, word dit met wedersydse instemming vir beheer en administrasie opgedra aan die betrokke sinode om vir die werksaamhede of inrigting aangewend te word.
- 1.9 Eiendomme wat voor die totstandkoming van die Algemene Sinode van die NG Kerk in gefedereerde verband gevestig was (soos byvoorbeeld die eiendomme onder die toesig en beheer van die Algemene Sondagskoolkommissie) het in 1962 met kerkvereniging die eiendomme van die NG Kerk in die algemene sinodale verband geword. Transportaktes van sodanige eiendomme wat op naam van die verskillende sinodes geregistreer staan, kan met die oog op besparing van oordragkoste, onveranderd bly. Enige handeling in verband met sodanige eiendomme geskied egter in terme van die bepalinge van hierdie Reglement. Hierdie eiendomme kan verbind of vervreem word volgens die bepalinge van die

Kerkorde van die betrokke sinode in wie se naam dit geregistreer is, slegs nadat die Algemene Taakspan Fondse daaroor besluit het.

- 1.10 Die Algemene Sinode sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit bedryf nie, behalwe in die mate wat:
 - 1.10.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;
 - 1.10.2 die onderneming of aktiwiteit:
 - (A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die Algemene Sinode; en
 - (B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;
 - 1.10.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die Algemene Sinode nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of
 - 1.10.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.
- 1.11 In geval van ontbinding van die Algemene Sinode moet alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende sinodes na verhouding van die getal belydende lidmate binne die gebied van elke sinode ten tye van die ontbinding verdeel word met dien verstande dat 'n sinode slegs in die verdeling van die Algemene Sinode se bates mag deel indien dit ingevolge Artikel 30 van die Inkomstebelastingwet, no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie.

2. SINODALE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

- 2.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in sinodale verband is 'n regs persoon en die sinode of sy gemagtigde(s) is sy orgaan/organe.
- 2.2 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk van/in is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Kerk van/in* geregistreer.
- 2.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadmistrateer deur 'n kommissie deur die sinode benoem met verslag aan die sinode.
- 2.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die sinode en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die sinode gelewer het nie) is die kommissie soos in 2.3 aangedui, bevoeg om in opdrag van die sinode enige regshandeling wat verband hou met die

beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

- 2.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of enige ander wyse; Met dien verstande dat die sinode, met inbegrip van enige diensgroep, taakspan of kommissie deur die sinode ingestel, nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie; Met dien verstande verder dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.
- 2.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borge te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:
 - 2.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die sinode of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalinge van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;
 - 2.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die sinode, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalinge van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 2.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:
 - 2.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);
 - 2.4.3.2 in aandele genoteer op 'n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of
 - 2.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk; met dien verstande dat die Sinode of Kommissie nieteenstaande bostaande beperkings:
 - (A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;
 - (B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

- 2.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 2.5 In alle regsdinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kommissie soos in 2.3 aangedui, sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoeve van die sinode op na goedkeuring van die sinodale regs kommissie.
- 2.6 Die sinode sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit bedryf nie, behalwe in die mate wat:
 - 2.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;
 - 2.6.2 die onderneming of aktiwiteit:
 - (A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die sinode; en
 - (B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;
 - 2.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die sinode nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of
 - 2.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.
- 2.7 In geval van ontbinding van die sinode moet alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende gemeentes na verhouding van die getal belydende lidmate in elke gemeente ten tye van die ontbinding verdeel word met dien verstande dat 'n ring slegs in die verdeling van die sinode se bates mag deel indien dit ingevolge Artikel 30 van die Inkomstebelastingwet no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie

3. RINGSEIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

- 3.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in ringsverband is 'n regspersoon en die ringsvergadering of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.
- 3.2 Die Nederduitse Gereformeerde Ring van is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die Ring beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Ring van* geregistreer.
- 3.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadmistreer deur 'n kommissie deur die ring benoem met verslag aan die ringsvergadering.
- 3.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die ring, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die ring en die bevordering van die oogmerke

waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (syne vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer of beampte van die ring vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die ring gelewer het nie) is die kommissie soos in 3.3 aangedui, bevoeg om in opdrag van die ring enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

- 3.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; Met dien verstande dat die ring, met inbegrip van enige kommissie deur die ring ingestel, nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie; Met dien verstande verder dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.
- 3.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verbruik, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borg te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:
 - 3.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die ring of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalinge van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;
 - 3.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die ring, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalinge van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 3.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te seeder, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:
 - 3.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);
 - 3.4.3.2 in aandele genoteer op 'n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of
 - 3.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;met dien verstande dat die ring of 'n ringskommissie niteenstaande bostaande beperkings:

(A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

- 3.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 3.5 In alle regsdinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kommissie soos in 3.3 aangedui sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoeve van die ring op, met goedkeuring van die ring/ringskommissie. Die ring word egter ten sterkste aanbeveel om in sodanige situasies die advies van die sinodale regskommissie te verkry.
- 3.6 Die ring sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit bedryf nie, behalwe in die mate wat:
- 3.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;
- 3.6.2 die onderneming of aktiwiteit:
- (A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die ring; en
- (B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;
- 3.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die ring nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of
- 3.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.
- 3.7 by die ontbinding van die ring, en die inlywing van die ring by 'n ander NG ring of ringe na goedkeuring deur die sinode, word die bates wat oorbly, na voldoening van al die ring se verpligtinge gegee of oorgemaak aan die ander ring(e) wat ingevolge artikel 30 van die Inkomstebelastingwet goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie(s).

4. GEMEENTELIKE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

- 4.1 Elke gemeente is 'n regspersoon en die kerkraad of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.
- 4.2 Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die kerkraad beheer en verkry word en

vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente* geregistreer.

- 4.3 Eiendomme, goedere en fondse word gadministreer deur die kerkraad met jaarlikse verslag aan die gemeente en ring.
- 4.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die gemeente nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die gemeente en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer, lidmaat of beampte van die gemeente vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die gemeente gelewer het nie) is die kerkraad bevoeg om enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:
 - 4.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend te verkry deur skenking, erfplating, aankoop, huur of op enige ander wyse; met dien verstande dat die kerkraad nie 'n skenking wat herroepelik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie: met dien verstande verder dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.
 - 4.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borg te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:
 - 4.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die gemeente of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;
 - 4.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die gemeente, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
 - 4.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedgeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:
 - 4.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

- 4.4.3.2 in aandele genoteer op 'n aandelebeurs soos omskryf in artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of
- 4.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;
- met dien verstande dat die kerkraad nieteenstaande bostaande beperkings:
- (A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;
- (B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.
- 4.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.
- 4.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kerkraad sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend en ten behoeve van die gemeente op. Die kerkraad word egter ten sterkste aanbeveel om in sodanige situasie die advies van die sinodale regs kommissie te verkry.
- (Bostaande is besluit met dien verstande dat punte 2, 3 en 4 as leidrade vir sinodes dien.)
- 4.6 Die gemeente sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:
- 4.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die bedrag of persentasie wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;
- 4.6.2 die onderneming of aktiwiteit:
- (A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die gemeente; en
- (B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhalings van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;
- 4.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die gemeente nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of
- 4.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.
- 4.7 In geval van ontbinding van 'n gemeente sonder dat die gemeente by 'n ander gemeente van die NG Kerk ingelyf word, word die bates van die gemeente wat

oorbly na voldoening aan al sy verpligtinge, gegee of oorgemaak aan 'n ander gemeente of inrigting, met doelstellings soortgelyk aan die van die gemeente en wat ingevolge artikel 30 van die Inkomstebelastingwet no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie, wat ingevolge die prosedure voorgeskryf in die betrokke *Kerkorde*, Bepalings en Reglemente wat op die gemeente van toepassing is deur die kerkraad en/of ring aangewys is.

5. RIGLYNE VIR FINANSIËLE BESTUUR SOOS GOEDGEKEUR DEUR DIE ALGEMENE SINODE 2002

5.1 Riglyne vir bestuur van kerklike fondse

Riglyne en voorskrifte vir die bestuur van kerklike fondse word weergegee in die *Kerkorde* Artikels 43.1.8 en 57, die *Reglement vir die Algemene Taakspan Fondse* en die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse*.

5.2 Riglyne vir bedryfsinstansies van en in belang van die kerk.

Die volgende riglyne word goedgekeur vir die bestuur van bedryfsinstansies wat aan diensgroep, taakspan of kommissies van die Algemene Sinode verslag doen:

5.2.1 Alle werksaamhede diensgroepe, taakspanne en kommissies wat opgeneem is in die begroting van die Algemene Sinode se fondse word deur die betrokke kommissie onder leiding en toesig van die ATF bedryf en bestuur.

5.2.2 Diensgroepe, taakspanne of kommissies wat oor die vermoë beskik om selfstandig fondse te genereer, hetsy deur handelsaktiwiteit en/of beleggingsinkomste en selfonderhoudend is (geen fondse vanaf die Algemene Sinode bekom nie) en voldoen aan die reglemente van die Algemene Sinode ten opsigte van eiendomme en finansies, administreer en bestuur hulle eie fondse en doen jaarliks verslag aan die ATF met die nodige stawende dokumente soos finansiële state, begrotings, toekenningsbeleid, ens. Hierdie kommissies doen selfstandig verslag aan die Algemene Sinode.

5.3 Bestaande ooreenkomste of reglemente (Akte van oprigting en statute) ten opsigte van Artikel 21-maatskappy en ander tipe regsenteite, word gehonoreer. Bogenoemde instansies wat 'n noue verbintenis met die NG Kerk het en aan die kerk dienste lewer, behoort ook jaarliks verslag te lewer aan die Moderamen (ASM) en ATF met die voorsiening van die nodige finansiële inligting.

5.4 Indien 'n kerklike kommissie of instansie 'n Artikel 21-maatskappy of ander regsenteite wil vorm moet dit in noue samewerking en met die goedkeuring van die Moderamen (ASM) geskied.

5.5 Enige oordrag van fondse of beleggings van een kerklike kommissie of werksaamheid, aan 'n ander kommissie, instansie of sinode, behoort met die nodige samewerking en konsultasie van die ATF te geskied.

5.6 Die gebruik van die naam van die kerk deur Artikel 21-maatskappy en ander instansies, behoort nie sondermeer toegelaat te word nie vanweë die latente risiko's wat dit vir die Kerk skep (vergelyk besluit *Algemene Sinode 1990 Handeling bl. 638 pt. 8*).

5.7 Ten opsigte van korporatiewe bestuur verwag die Algemene Sinode dat kerklike instansies aan die hoogste standarde en norme sal voldoen (bv. die Riglyne van die King-Kommissie 2002).

GEMEENTES

REGLEMENT 19

REGLEMENT VIR DIE SENDING/GETUIENIS VAN DIE NG KERK

1. DEFINISIE

- 1.1 Sending is die heilshandeling van die drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees met die wêreld, waardeur Hy uit die ganse menslike geslag vir Hom 'n gemeente deur sy Woord en Gees vergader. Deur dié gemeente
- laat God sy Woord aan die gevalle wêreld verkondig,
 - bring Hy die gemeenskap van die heiliges uit alle nasies tot stand,
 - laat Hy diens aan die wêreld in nood lewer,
 - laat Hy sy opdrag om die skepping te bewaar en te bewerk sigbaar tot uitdrukking kom; en
 - word sy geregtigheid aan die samelewing en die wêreld verkondig.
- So laat Hy sy koninkryk kom tot by die voleinding van die wêreld.
- 1.2 Die NG Kerk aanvaar dit as die gemeente se bestaansin en -bestemming om deur God gebruik te word in sy handeling met die mens en die wêreld.
- 1.3 Gelowiges uit elke taal en nasie wat sodoende vergader word, vorm met al die gelowiges 'n eenheid in die ware geloof in Christus.
- 1.4 Deur getuienis bedien die Kerk die evangelie in al sy dimensies aan mense buite die Kerk.
- 1.5 Getuienis is die roeping van elke lidmaat asook van die plaaslike gemeente. Waar die omvang en ander omstandighede van die werk dit vereis, word dit in kerkverband van ringe en sinodes onderneem.
- 1.6 Waar binne een geografiese gebied meer as een kerkverband van die NG Kerkfamilie bestaan, word getuieniswerk in oorleg en samewerking met mekaar gedoen.

2. UITVOERING

2.1 Kerklike sendingbetrokkenheid

- 2.1.1 Waar sending die heilshandeling van God met die wêreld is met die oog op die koms van sy koninkryk, is die kerk as sy dienaar wesenlik daarby betrokke.
- 2.1.2 Dit is die plig van die kerkraad om die gemeente te motiveer en toe te rus om as missionêre gemeente betrokke te wees by die heilshandeling van God met die wêreld. Hierdie betrokkenheid sluit in persoonlike getuienis deur woord en lewe, die beoefening van geloofsgemeenskap, voorbidding, rentmeesterskap, die diens van barmhartigheid en die ywer vir reg en geregtigheid in die samelewing.

- 2.1.3 Vir die koördinerings-, stimulerings- en uitvoerings- van die getuienistaak benoem die kerkraad 'n getuieniskommissie.
- 2.1.4 Elke kerkraad onderneem getuieniswerk sowel binne as buite eie gemeentegrense na gelang van omstandighede. In alle gevalle geskied hierdie werk in oorlegpleging met, en waar moontlik in samewerking met, ander lede van die NG Kerkfamilie (gemeente, ring of sinode) wat belang mag hê by die betrokke werksaamheid.
- 2.1.5 Waar die omvang van die getuienistaak dit vereis, kan die kerkverband deur ring en sinode die kerkraad in die uitvoering van die getuienistaak steun.
- 2.1.6 Die ring en sinode neem respektiewelik die verantwoordelikheid vir die sending-/getuienisaangeleenthede in die rings- en sinodale gebied.
- 2.1.7 Waar getuieniswerk buite die grense van die gemeente geskied, moet waar moontlik, skakeling en samewerking wees met ander kerke en getuienis-/sendinginstansies wat reeds daar werksaam is.
- 2.1.8 Waar 'n sinode 'n getuienisaksie begin met spontane bydraes van lidmate vanuit die Kerk as geheel ('n "geloofsending"), moet ander sinodes wie se lidmate daarby betrokke word, ook in die saak geken word.
- 2.1.9 Die Algemene Sinode bepaal die getuienis-/sendingbeleid van die NG Kerk.
- 2.1.10 Deur middel van bedienings op die terreine van byvoorbeeld mediese werk, onderwys, lektuurvoorsiening, tegniese hulpmiddels, sosio-ekonomiese opheffing, getuienis teenoor die owerheid en missionêre barmhartigheidsdiens streef die NG Kerk daarna om die koninkryk van God op omvattende wyse met woord en daad te bedien.

2.2 Toerusting vir Getuienis

- 2.2.1 Die NG Kerk aanvaar dit as taak en verantwoordelikheid om lidmate en ander werkkragte op te lei en toe te rus met die oog op eie getuienis-verantwoordelikheid asook met die oog op beskikbaarstelling van werkkragte, waar verlang of benodig, vir diens by ander lede van die NG Kerkfamilie.
- 2.2.2 Die opleiding en toerusting vir eie diens en by 'n lid van die NG Kerkfamilie geskied op die volgende wyse:
 - 2.2.2.1 deur lidmate te aktiveer en te skool vir getuienis met woord en daad;
 - 2.2.2.2 deur getuieniswerkkragte op te lei en toe te rus vir 'n bepaalde deelydse of voltydse taak waarvoor hulle 'n roeping het, of vir die dienswerk wat hulle gevra mag word om by ander lede van die NG Kerkfamilie te verrig; of
 - 2.2.2.3 deur die opleiding van bedienaars van die Woord vir missionêre diens op die volgende terreine:
 - 2.2.2.3.1 die opbou van gemeentes tot missionêre gemeentes;
 - 2.2.2.3.2 die bediening op 'n bepaalde sendingakker;
 - 2.2.2.3.3 die bediening as bedienaar van die Woord by 'n ander lid van die NG Kerkfamilie waarheen hy/sy beroep mag word;
 - 2.2.2.3.4 'n bediening van spesialiteitswerk op bepaalde terreine by 'n ander lid van die NG Kerkfamilie, indien daarvoor 'n behoefte bestaan; en/of

2.2.2.3.5 'n bediening in die wêreldsending.

2.3 Lidmate in diens van ander kerke en sendingorganisasies

2.3.1 Die NG Kerk keur dit goed dat lidmate hulle by kerke en sendingorganisasies wat vir die Kerk aanvaarbaar is, kan aansluit vir getuienisdiens, veral in ander wêrelddele, mits die Kerk se Belydenis nie in gedrang kom nie en die NG Kerk se sending-/getuienisbeleid daardeur gedien word. Vir hierdie soort diens word die volgende bepaal:

2.3.1.1 Die sinode of sy gevolmagtigde bepaal met watter kerke en sendingorganisasies ooreenkomste in dié verband aangegaan mag word. 'n Sendingorganisasie word geag 'n goedgekeurde sendingorganisasie te wees indien die werksaamheid van die organisasie 'n geestelike karakter dra, met die verkondiging van die Woord in regstreekse verband staan en ten bate van die NG Kerk geag word.

2.3.1.2 Wanneer lidmate begerig is om by 'n erkende kerk of organisasie te gaan werk, word 'n ooreenkoms met daardie kerk of organisasie aangegaan oor aangeleenthede soos lewensonderhoud, toelaes, pensioenvoorsiening, en kerklike lidmaatskap van en toesig oor die betrokke werker.

2.3.1.3 Lidmate wat begerig is om getuieniswerk buite 'n arbeidsterrein van die NG Kerk te doen, verkry, indien nodig, 'n buitelandse reisattestaat van hul kerkraad.

2.3.1.4 Lidmate wat voornemens of begerig is om by so 'n erkende kerk of organisasie in te skakel, tree met die betrokke sinode of sy gevolmagtigde in verbinding.

2.4 Basis waarop met ander kerke en sendingorganisasies saamgewerk word

2.4.1 Die kerke en sendingorganisasies moet van Protestants-Christelike belydenis wees.

2.4.2 NG Kerk werkers moet die vryheid hê om hul geloofsbeskouing ooreenkomstig die Drie Formuliere van Eenheid uit te leef.

2.4.3 Lidmate moet eweneens die vryheid behou om in beskouinge waaroor daar verskille tussen gelowiges bestaan, hul eie standpunt daarop na te hou.

2.4.4 Die NG Kerk werkers moet getrou bly aan die Belydenis van die Kerk.

2.5 Gelegitimeerdes in diens van ander kerke en sendingorganisasies

2.5.1 Ten opsigte van hul bedieningsbevoegdheid is daar drie kategorieë waarvolgens gelegitimeerdes in sending-/getuienisdiens gebruik kan word:

2.5.1.1 **Bedienaars van die Woord van die NG Kerk wat deur erkende kerke vir getuienis/sendingdiens beroep en bevestig⁴³ word**

Hulle verkry bevoegdheid in die ander kerk, en verloor bevoegdheid in die NG Kerk. Hulle kan egter vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om die opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle *colloquium doctum* by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentsbevoegdheid deur die Algemene Bevoegdheidsraad, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

⁴³ Uitgestuurdes in diens van die kerkverband word in plaas van beroep en bevestig, formeel benoem en plegtig afgesonder.

2.5.1.2 **Bedienaars van die Woord en proponente van die NG Kerk wat deur kerkvergaderings of hul gemagtigdes beroep en uitgestuur word vir 'n eie sending-/getuienisaksie of vir sending-/getuienisdiens saam met ander kerke en/of sendingorganisasie**

Terwyl hulle lidmaatskap van die gemeente van die NG Kerk behou, deur die gemeente beroep en bevestig is én in diens van die gemeente/kerkverband bly, behou hulle die bevoegdheid van bedienaar van die Woord solank hulle met hierdie opdrag besig is. Indien hulle lidmaat van die ander kerk word en in diens van daardie kerk tree, kan hulle vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om opskorting van bevoegdheid in die NG Kerk. Terugkeer na die NG Kerk geskied na suksesvolle *colloquium doctum* by die Algemene Kuratorium en die herstel van proponentebevoegdheid deur die Algemene Bevoegdheidsraad, op voorwaarde dat daar jaarliks nie later nie as 31 Maart by die Algemene Bevoegdheidsraad aangemeld is en die registrasiegeld betaal is.

2.5.1.3 **Bedienaars van die Woord en proponente van die NG Kerk wat in diens van 'n sendingorganisasie tree**

'n Bedienaar van die Woord of proponent wat in diens van 'n sendingorganisasie tree en daarom nie meer in diens van die NG Kerk of ander erkende kerk staan nie, kan vooraf by die Algemene Bevoegdheidsraad aansoek doen om die behoud van proponentebevoegdheid.

2.5.2 **Pensioenaandeel vir uitgestuurdes**

'n Gemeente of die kerkverband wat 'n gelegitimeerde beroep, bevestig en uitstuur vir sending-/getuienisdiens saam met ander kerke en sendingorganisasies (vergelyk 2.5.1.2), moet in belang van so 'n persoon deelhebber word van die sinodale pensioenfondse.

2.5.3 **Lewensonderhoud en toelaes vir uitgestuurdes**

'n Gemeente of die kerkverband wat 'n proponent of bedienaar van die Woord vir 'n eie sending-/getuienisaksie of vir sending-/getuienisdiens saam met ander kerke en/of sendingorganisasies beroep, bevestig en uitstuur (vergelyk 2.5.1.2), kan die lewensonderhoud en toelaes vir die bedienaar van die Woord op een van die volgende wyses reël:

2.5.3.1 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir die volle lewensonderhoud en toelaes, waarby die pensioenbydrae ingesluit is.

2.5.3.2 Die gemeente/kerkverband is verantwoordelik vir 'n kontraktuele gedeelte van die lewensonderhoud en toelaes én die pensioenbydrae.

2.5.3.3 Die ander kerk of sendingorganisasies neem kontraktueel verantwoordelikheid vir die volle lewensonderhoud en toelaes, maar die gemeente/kerkverband bly verantwoordelik vir die pensioenbydrae.

2.5.4 **Kerklike inskakeling van uitgestuurdes**

'n Bedienaar van die Woord wat beroep, bevestig en uitgestuur word (vergelyk 2.5.1.2), skakel as lidmaat en ampsdraers by die sturende gemeente in, onderhewig aan die volgende:

- 2.5.4.1 Indien dit vir 'n uitgestuurde onmoontlik is om sy lidmaatsregte en ampsvoorregte in die plaaslike gemeente uit te oefen, word hy/sy met 'n reisattestaat aan die sorg en toesig van 'n ander gemeente toevertrou.
- 2.5.4.2 Die uitgestuurde staan egter steeds onder die tug en/of dissipline van die sturende gemeente.
- 2.5.4.3 Indien die uitgestuurde nie aan die kerkregering kan deelneem nie, wat die bywoning van kerkraadsvergaderinge en die afvaardiging na meerdere vergaderinge insluit, kan die ring daaraan vrystelling verleen en kan dit as sodanig in die diensooreenkoms opgeneem word.

2.6 Lidmaatskap en kerkverband

- 2.6.1 Gelowiges uit elke taal en nasie wat deur die sending-/getuienisaksie van die NG Kerk vergader word en deur doop en belydenis lidmate van die kerk van Christus word, vorm met alle gelowiges 'n eenheid in die ware geloof in Christus as lidmate van sy liggaam.
- 2.6.2 Nuwe lidmate sal waar moontlik inskakeel by 'n gemeente van die NG Kerkfamilie. By gebrek aan sodanige gemeente kan hulle, ná onderhandeling, by 'n ander kerk inskakeel of kan daar, wanneer genoegsaam getalle bestaan, tot selfstandige gemeentevorming in die kerkverband oorgegaan word.
- 2.6.3 Ter wille van meer doeltreffende Woordbediening is dit wenslik dat elkeen "in sy eie taal praat oor die groot dinge wat God gedoen het" (Handelinge 2:11). Daarom behoort daarvoor ruimte te bestaan dat Woordbediening en aanbidding kan geskied met inagneming van eiessoortige taal- en kultuuragtergrond en bedieningsbehoefte.
- 2.6.4 Indien 'n bepaalde groep gelowiges dit mettertyd sou verlang en omstandighede dit regverdig, kan daar ruimte vir hulle geskep word om in eie gemeenteverband op te tree ooreenkomstig hul eie bedieningsbehoefte binne die konteks van eie taal en kultuur, maar verkieslik word aansluiting gesoek by die bestaande kerk in die streek waarmee die kerk in die NG Kerkfamilie die nouste bande het.
- 2.6.5 Eie gemeentevorming impliseer ook die moontlikheid van eie breër verbande van ring en sinode. Hier sal faktore soos geografiese verwyderdheid, staatkundige bestel en die behoefte aan inkleding van die evangelie in eie kulturele konteks 'n rol speel. Voorop bly egter staan dat die eenheidsband met die bestaande kerk in die NG Kerkfamilie in die streek sover moontlik behoue bly en steeds uitdrukking sal vind op die mees sinvolle en effektiewe wyse.
- 2.7
 - 2.7.1 Die NG Kerk aanvaar dat die eenheid van die kerk 'n onmisbare toetssteen is vir die egtheid en geloofwaardigheid van die kerk se getuienis in die wêreld (Kerk en Samelewing, par 83).
 - 2.7.2 Daarom onderskryf die NG Kerk die ideaal van één kerkverband binne die NG Kerkfamilie (Kerk en Samelewing, par 236).
 - 2.7.3 Met die oog op die opbou van die kerk tot getuienislewering in die wêreld, onderskryf die NG Kerk die beginsel van wederkerige hulp en bystand ten opsigte van behoeftes binne die hele NG Kerkfamilie.
 - 2.7.4 Solank die hele NG Kerkfamilie nog nie in een kerkverband verenig is nie, geld die volgende ten opsigte van die wedersydse beskikbaarstelling van werkkragte binne die NG Kerkfamilie:

- 2.7.4.1 Die NG Kerk kan bedienaars van die Woord vir ander lede beskikbaar stel as hulle dit versoek. Hierdie leraars word in ooreenstemming met die kerkordes en bepalinge van die onderskeie kerkverbande beroep en bevestig, of soos ooreengekom in die ooreenkomste tussen die betrokke sinodes.
- 2.7.4.2 Bedienaars van die Woord wat deur die NG Kerk beskikbaar gestel word en beroep en bevestig is in 'n ander kerkverband van die NG Kerkfamilie, se bevoegdheid en opsig en tug word bepaal deur die Kerkorde van daardie kerkverband.
- 2.7.4.3 Die NG Kerk kan kundiges op die gebied van teologiese opleiding, jeugwerk, sending, evangelisasie, kerklike administrasie, diakonaat, ensovoorts op versoek van 'n ander lid van die NG Kerkfamilie vir tydelike diens in daardie kerkverband beskikbaar stel. Hulle posisie met betrekking tot die strukture van die ander kerkverband word by wyse van onderlinge ooreenkomste gereël.
- 2.7.4.4 Ander werkkragte uit die NG Kerk wat volgens ooreenkoms dienswerk in 'n lidkerk van die NG Kerkfamilie verrig, word lidmate van die betrokke kerk. In 'n gebied waar nie 'n gemeente van die NG Kerkfamilie bestaan nie, bly hulle lidmate van die NG Kerk.

2.8 Gesamentlike sending-/getuieniswerk

- 2.8.1 Die NG Kerk aanvaar gesamentlike sending/getuienis as verantwoorde benadering. Indien sending-/getuieniswerk in 'n gebied of land gedoen word waar daar reeds 'n kerk uit die NG Kerkfamilie bestaan, word samewerking gesoek.
- 2.8.2 Indien die NG Kerk in 'n gebied of land werk waar daar nog nie 'n gemeente van een van die lidkerke van die NG Kerkfamilie is nie, kan die NG Kerk self of saam met ander lidkerke werkkragte beroep, bevestig en uitstuur.
- 2.8.3 Waar geleentheid tot gesamentlike sending/getuienis voorkom, kan gesamentlike kommissies vir sending/getuienis van die betrokke lidkerke van die NG Kerkfamilie in die lewe geroep word om verantwoordelikheid vir die werk te aanvaar.
- 2.8.4 Gesamentlike sending-/getuienisaksies word gereël volgens onderlinge ooreenkoms tussen die betrokke kerkvergaderinge of hulle gevolmagtigdes.

2.9 Skakeling met die owerheid

- 2.9.1 Die kerk se roeping tot getuienis behels ook skakeling met die owerheid op alle vlakke oor aangeleenthede op die terrein van getuienis.
- 2.9.2 Skakeling met die owerheid geskied volgens Artikel 67 van die *Kerkorde*.

=====

REGLEMENT 20

REGLEMENT VIR DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1. **BEPALING VAN DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE**

- 1.1 Die Woord van God is die primêre maatstaf en basis by die bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en godsdienstige groepe.
- 1.2 Hoe 'n kerk die Bybel verstaan, die hoofsaak van die boodskap van die Bybel interpreteer en dit op die lewe toepas, staan uitgedruk in die kerk se belydenisskrif(te).
- 1.3 Die belydenisgrondslag wat die NG Kerk onderskryf en waaraan hy hom gebonde ag, is:
 - 1.3.1 Die drie ekumeniese belydenisse, naamlik die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius, wat die NG Kerk met die meeste ander Christelike kerke deel.
 - 1.3.2 Die drie Formuliere van Eenheid, naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, wat die NG Kerk met 'n aantal gereformeerde kerke deel en wat die eiendommike van die NG Kerk is.
- 1.4 Die NG Kerk se belydenisgrondslag is ondergeskik aan die Bybel en moet steeds daaraan getoets word.
- 1.5 Dit is nie voldoende dat 'n belydenis op papier staan of dat iemand dit op 'n stadium in die verlede onderskryf het nie. Daar moet ook gevra word of 'n bepaalde kerk en sy lidmate hulle daardeur gebonde ag en of die belydenis in 'n godvrugtige lewe konkreet word.
- 1.6 Die gesamentlike kriteria vir bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en groepe is dus die wil van God Drie-enig soos in die Bybel weergegee, en weerspieël in
 - die Belydenis
 - die *Kerkorde*
 - die erediens
 - die Christelike lewenswandel, diens en getuienis.(Vergelyk Agenda van die Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1 tot 14.2.5 vir 'n bespreking van dié kriteria).

2. **GROEPERINGE VAN DIE CHRISTENDOM**

- 2.1 Om kerke en Christelike groepe in te deel, is moeilik omdat sekeres in meer as een kategorie pas en ander nêrens. Verder moet daar rekening gehou word met die feit dat kerke nie staties is nie, maar gedurig besig is om te verander en dat sekere kerke gekenmerk word deur 'n patroon van wyduiteenlopende modaliteite wat onder een struktuur gehuisves word. Oor die aard en graad van die NG Kerk se verhouding tot onderstaande kerke word deur die Algemene Sinode beslis (vergeelyk ook 3.1.2, 3.1.4, 3.2 en 3.3 hieronder).
- 2.2 Hier word uitgegaan van die groot groeperinge van die Christendom soos dit in die geskiedenis ontvou het, naamlik:

2.2.1 **Gereformeerde kerke**

Waaronder die Familie van NG Kerke, die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika, die Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika, die Afrikaanse Protestantse Kerk, die Presbiteriaanse Kerke, die Church of England in Southern Africa en die Congregational Church.

2.2.2 **Ander Protestantse kerke**

Waaronder die Lutherse kerke, die Church of the Province of South Africa (die Anglikaanse Kerk), die Methodist Church, die Baptiste Kerke (in onderskeiding van die Hatfield Christian Church/Centre) en die Evangelies Gereformeerde Kerk.

2.2.3 **Pinkster en Charismatiese kerke**

Die pinkstergroepe, byvoorbeeld die Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika, die Volle Evangelie Kerk, die Pinkster Protestantse Kerk en die Assemblies of God. Charismatiese groepe, byvoorbeeld die Hatfield Christian Church/Centre en Rhema. Ander, byvoorbeeld die Kerk van die Nasarener en die Sewende Dag Adventiste.⁴⁴

2.2.4 **Nie-Reformatoriese Kerke**

Waaronder die Rooms Katolieke Kerk en die Oosters Ortodokse Kerke.

2.2.5 **Afrika Onafhanklike Kerke**

2.2.6 **Ander groepe**

Waaronder die Jehovasgetuies, die Christian Science, die Church of Jesus Christ of the Latter Day Saints (die Mormone) en die Apostelkerke (die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid, die Twaalf Apostels, ensovoorts).

3. PRAKTIESE TOEPASSING VAN DIE KRITERIA

3.1 **Samewerking met ander Christelike kerke**

3.1.1 Die NG Kerk stel hom ten doel om op verantwoordelike wyse, sonder prysgawe van die eie standpunt, met ander Christelike kerke saam te werk ter bevordering van die Koninkryk van God.

3.1.2 Die graad en wyse van samewerking sal in elke geval bepaal word deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, *Kerkorde*, erediens en die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk (vergelyk 1.6 hierbo).

3.1.3 Ekumene moet deur alle kerkvergaderinge beoefen word te wete die Algemene Sinode, sinodes, ringe en kerkrade. Dit is nodig om te beklemtoon dat plaaslike ekumene op die agenda van elke kerkraad moet bly.

3.1.4 Die Algemene Sinode bepaal die beleid oor die aard en graad van ekumeniese verhoudinge (vergelyk Artikel 70 van die *Kerkorde*).

3.2 **Verlening van kerklike voorregte sonder oordrag van lidmaatskap**

3.2.1 **Die doop**

3.2.1.1 Die doop word aan kinders van lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge, wat nie die verbondsdooop verwerp nie, bedien, mits hulle skriftelike verlot daartoe van die betrokke kerkraad of instansie van die kerk waaraan hulle behoort, ontvang het.

3.2.1.2 Lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge wat nie die verbondsdooop verwerp nie, kan, met toestemming van hulle eie kerkraad en na die dooponderhoud, toegelaat

⁴⁴ Hierdie twee kerke word vir praktiese redes hier geplaas.

word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders en ook op die vrae te antwoord.

- 3.2.1.3 Lidmate van kerke wat die verbondsdoop verwerp, persone uit groepering 5 en 6, asook mense wat Christus bely, maar nie formeel aan 'n kerk behoort nie, kan na die dooponderhoud toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders sonder dat die vrae aan hulle gestel word en hulle daarop moet antwoord.
 - 3.2.1.4 Die kerkraad van 'n NG gemeente kan aan lidmate toestemming verleen om hulle kinders in 'n gemeente van 'n kerk uit die eerste twee groeperinge (vergelyk 2.2.1 en 2.2.2 hierbo) te laat doop.
 - 3.2.2 3.2.2.1 In gemeentes van die NG Kerk mag besoekers die nagmaal gebruik op voorwaarde dat hulle toegang en vrymoedigheid daartoe in hulle eie gemeentes het.
 - 3.2.2.2 Die volgende sou as moontlike voorbeeld kon dien van 'n uitnodiging tot deelname aan die nagmaal:

“Aangesien die kerk van Christus meer omvattend is as slegs hierdie gemeente word elkeen van u wat u persoonlike verlossing in Jesus Christus gevind het, in u eie gemeente toegang tot die nagmaal en vrymoedigheid daartoe het en wat u kan vereenselwig met die leer oor die nagmaal, soos dit in die formulier aan u voorgehou is, uitgenooi om aan hierdie nagmaalsfees deel te neem. Wie egter die genadewerk van God minag en tog deelneem, eet en drink 'n oordeel oor hulleself.”
 - 3.2.2.3 In ekumeniese verhoudinge op sowel gemeentelike as sinodale vlak word wedersydse toeganklikheid al dan nie van die betrokke kerke bespreek en dienooreenkomstige gedragswyses bepaal.
 - 3.2.2.4 Lidmate van 'n NG gemeente kan op besoek in 'n ander kerk nagmaal gebruik indien daardie kerk dit toelaat. Lidmate behoort dus voortdurend ingelig te word oor die sin van die nagmaal en die implikasies wat dit het vir die wyse waarop 'n mens as nagmaalsgas in ander gemeentes en kerke optree. Hierdie inligting kan verskaf word deur die prediking, die inkleiding van die liturgie en die kategese.
- 3.3 **Oorkoms na 'n Nederduitse Gereformeerde Gemeente**
- 3.3.1 **Algemeen**
 - 3.3.1.1 Geloof in die God van die Heilige Skrif soos dit in die Formuliere van Eenheid tot uitdrukking kom, is die enigste voorwaarde om aan 'n NG gemeente as gemeente van Christus te behoort.
 - 3.3.1.2 Lidmaatskap van alle NG gemeentes is oop vir enige gelowige wat die belydenis van hierdie kerk aanvaar.
 - 3.3.1.3 Die opneem van lidmate uit ander kerke is in beginsel en praktyk 'n gemeentelike aangeleentheid wat onder die toesig van die kerkraad en in ooreenstemming met die amptelike ordereelings plaasvind.
 - 3.3.1.4 In elke geval waar iemand uit 'n ander kerk of groep na 'n NG gemeente wil oorkom/terugkom, moet 'n deeglike pastorale gesprek gevoer word oor alle aspekte van die leer en lewe van so iemand (vergelyk ook 1.6 hierbo) en oor die beweegredes vir die aansoek.

3.3.1.5 Tydens hierdie pastorale gesprek moet rekening gehou word met die feit dat nie alle lede van 'n bepaalde kerk dieselfde geestelike ingesteldheid en geestelike peil het of dieselfde opvattinge huldig nie.

3.3.2 **Aanvaarding van doop**

3.3.2.1 Die doop van persone uit ander kerke word aanvaar mits dit

- geskied het in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees;
- met water bedien is, en
- bedien is deur 'n persoon wat afgesonder is vir die bediening van die Woord en die sakramente.

3.3.2.2 Die doop van persone wat in een van die Apostelkerke (waaronder die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid en die Twaalf Apostels) gedoop is, word nie aanvaar nie.

3.3.3 **Belydende lidmaatskap**

3.3.3.1 In die pastorale gesprek met persone wat uit kerke uit die eerste twee groeperinge van kerke na 'n NG gemeente wil oorkom, word gelet op punte van verskil in leer en lewe sodat die persoon die leer van die NG Kerk heelhartig kan onderskryf.

3.3.3.2 Van persone uit kerke uit groepering 3 en 4 word naas die pastorale gesprek ook gedeeltelike of volledige onderrig met belydenis van geloof voor 'n kommissie van die kerkraad of voor die gemeente vereis.

3.3.3.3 Persone uit die vyfde en sesde groeperinge moet 'n deeglike kategetiese deurloop en openbare belydenis van geloof aflê.

4. **EKUMENIESE BELEID**

4.1 **Uitgangspunte vir die NG Kerk met betrekking tot ekumeniese verhoudinge**

Hierdie uitgangspunte moet saam gelees word met die volgende: (i) 1 tot 3 hierbo; (ii) Agenda Algemene Sinode 1994, p 66, 14.2.1-14.2.5; (iii) Die Ekumeniese Beleid, Agenda Algemene Sinode 1990, pp 61-64, Handeling Algemene Sinode 1990, pp 546-549.

4.1.1 Die kerk van Christus is wêreldwyd één.

4.1.2 Die kerk van Christus is oor die grense van plek en tyd één.

4.1.3 Eenheid is 'n gawe aan en 'n roeping vir die kerk

Hierdie taak word veral ook op plaaslike vlak volvoer – hier word die kragtigste getuigenis van eenheid tot stand gebring. Plaaslike kerke streef daarna om met die ware kerk van Christus (NGB artikel 29) saam te aanbid, te getuig en te werk.

4.1.4 Eenheid en verskeidenheid

Eenheid is nie eendersheid nie. Die verskeidenheid van volke, tale, gebruike en kulture moet erken word. Ook die gevolglike ryk verskeidenheid in aanbidding, kofessionele uitdrukkings, formuliere en kerkstrukture. Die verskeidenheid mag egter nie tot geskeidenheid lei nie – dit is 'n verskeidenheid in die eenheid van Christus se kerk.

4.1.5 Eenheid in waarheid

Kerke streef daarna om saam die waarheid van die Woord van die Here, wat nie ter wille van eenheid prysgegee moet word nie, te soek.

4.2 Die NG Kerk en ekumeniese verhoudinge, bilateraal en multilateraal (ekumenies)

4.2.1 Die NG Kerk (Algemene Sinode) wil aktief bilaterale (een-tot-een) verhoudinge met ander Christelike kerke (denominasies) aanknoop, handhaaf en bevorder, beide op nasionale en internasionale vlak.

4.2.2 Oor die kerke met wie bilaterale verhoudinge aangegaan word en die aard en graad van elke verhouding besluit die Algemene Sinode op onder meer aanbeveling van sy Ekumeniese Kommissie (’n subkommissie van die Moderamen).

4.2.3 Die NG Kerk wil ook sy roeping tot die eenheid van die kerk bevorder en handhaaf deur in nasionale en internasionale ekumeniese organisasies en liggame op ’n multilaterale vlak (ekumenies) met ander kerke en organisasies in verhouding te tree.

4.2.4 Oor die ekumeniese organisasies of liggame met wie in verbinding getree word, die aard en graad van die multilaterale verhouding besluit die Algemene Sinode op aanbeveling van onder meer sy Ekumeniese Kommissie.

4.3 Bilaterale kerklike verhoudinge

Bilaterale kerklike verhoudinge met ander kerke (nasionaal of internasionaal) kan bestaan uit:

- Volle verhoudinge.
- Gedeeltelike verhoudinge.
- Dialoogverhoudinge.
- Insidentele kontakverhoudinge.

4.3.1 Volle verhouding (vergelyk 4.7.1)

4.3.1.1 Die omvang van volle verhoudinge

’n Volle verhouding met ’n ander kerk behels die volgende:

- Dit is ’n verhouding met ’n ander kerk van gereformeerde belydenis
- Die volle verhouding behels:
 - * die stuur van afgevaardigdes na mekaar se sinodes;
 - * die toelaat van leraars op mekaar se kansels;
 - * die toelaat van mekaar se lidmate tot die nagmaalstafel;
 - * gesamentlike optrede op terreine van gemeenskaplike verantwoordelikheid;
 - * kommunikasie met mekaar oor sake van gemeenskaplike belang en kommer;
 - * wedersydse opsig oor en sorg vir mekaar as kerke ten einde die eenheid van die kerk te bevorder;
 - * die pastorale versorging van mekaar se lidmate wanneer hulle binne die grense van mekaar se kerke vestig;

- * die wedersydse erkenning van mekaar se teologiese opleiding en gevolglike oor-en-weer beroepbaarheid van leraars met inagneming van spesifieke vereistes wat 'n kerk kan stel.

- 4.3.1.2 Die Ekumeniese Kommissie sien toe dat die bepalings van 'n volle verhouding met 'n kerk namens die NG Kerk in 'n ooreenkoms neerslag vind en nagekom word.
- 4.3.1.3 Die Ekumeniese Kommissie bly op hoogte van ontwikkelinge in dié kerke met wie die NG Kerk volle verhoudinge het en lig die Algemene Sinode gereeld daaroor in.
- 4.3.1.4 Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode oor die kerke met wie volle verhoudinge aangegaan en volgehou kan word.
- 4.3.1.5 Indien alle aspekte van 'n volle kerklike verhouding vanweë praktiese omstandighede nie gerealiseer kan word nie, kan volle verhoudinge ten opsigte van sommige aspekte aangegaan word. Die doel moet steeds volle verhoudinge ten opsigte van alle fasette wees.

4.3.2 Gedeeltelike verhoudinge (vergelyk 4.7.2 hieronder)

- 4.3.2.1 Die NG Kerk streef daarna om gedeeltelike kerklike verhoudinge na te streef en aan te gaan met kerke van gereformeerde oortuiging met wie die NG Kerk nie in volle verhouding staan nie.
- 4.3.2.2 Voorwaardes vir die aangaan van 'n gedeeltelike kerklike verhouding is:
 - Wedersydse erkenning van 'n gemeenskaplike basis in gereformeerde geloofsoortuiginge soos uitgedruk in reformatoriese belydenisskrifte.
 - 'n Wedersydse begeerte om 'n kerklike verhouding aan te gaan.
- 4.3.2.3 'n Gedeeltelike verhouding word aangegaan met die veronderstelling dat dit tot 'n volle kerklike verhouding kan lei.
- 4.3.2.4 Samewerkingsooreenkomste, gesamentlike optrede ten opsigte van gemeenskaplike verantwoordelikhede, voortgaande kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer en wedersydse sorg vir mekaar se lidmate indien daartoe versoek, is moontlik met kerke met wie die NG Kerk in 'n gedeeltelike verhouding staan.
- 4.3.2.5 Die Ekumeniese Kommissie identifiseer met verantwoording aan die Algemene Sinode die kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhoudinge wil aangaan en is, indien nodig, namens die NG Kerk verantwoordelik vir die samewerkings-ooreenkomste, gesamentlike optredes, voortgaande kommunikasie en die implementering van die wedersydse versorging van lidmate indien daartoe versoek.
- 4.3.2.6 Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode wanneer 'n gedeeltelike verhouding kan oorgaan in 'n volle verhouding.

4.3.3 Dialoogverhoudinge (vergelyk 4.7.3 hieronder)

- 4.3.3.1 Die NG Kerk streef daarna om deur die Ekumeniese Kommissie in gereelde dialoog te tree met 'n wye verskeidenheid kerke wat nie noodwendig dieselfde belydenisgrondslag of standpunte het nie ten einde ingelig te word oor hulle kerklike lewe, verhoudinge en standpunte.

- 4.3.3.2 Die Ekumeniese Kommissie identifiseer die kerke en voer die gesprekke op 'n gereelde basis met verantwoording aan die Algemene Sinode.
- 4.3.3.3 Benewens dat die dialoog kan lei tot gedeeltelike of volle kerklike verhoudinge, kan die gesprekke ook op kort termyn die moontlikhede van samewerking, gesamentlike optredes en kommunikasie oor sake van gemeenskaplike kommer oorweeg en soos nodig verder voer.
- 4.3.4 Kontakverhoudinge** (vergelyk 4.7.4 hieronder)
- 4.3.4.1 Die NG Kerk wil ook die roeping tot ekumene uitvoer deur na luid van behoeftes, omstandighede en geleenthede, insidentele kontak op te neem met ander kerke.
- 4.3.4.2 Die kontakverhoudinge word deur die Ekumeniese Kommissie behartig met verantwoording aan die Algemene Sinode.
- 4.4 Multilaterale kerklike verhoudinge** (vergelyk 4.7.5 hieronder)
- 4.4.1 Die NG Kerk wil sy ekumeniese roeping bevorder en uitbou deur:
- 4.4.1.1 deel te wees van ekumeniese organisasies waar die Kerk met ander Gereformeerde Kerke kan saamwerk;
- 4.4.1.2 deel te neem aan ekumeniese organisasies, geselskappe en verenigings wat die kerk sal toelaat om die ekumeniese verantwoordelikhede wyd, effektief en doeltreffend na te kom;
- 4.4.1.3 verhoudinge met ekumeniese organisasies te ontwikkel.
- 4.4.2 Oor die aard, graad en omvang van deelname aan 'n multilaterale ekumeniese organisasie, geselskap of vereniging, besluit die Algemene Sinode na 'n bestudering van die aard van 'n betrokke ekumeniese organisasie soos dit gevind en gedemonstreer word in die grondwet, basiese uitgangspunte, verklarings, aktiwiteite en optredes van elke organisasie. Die Ekumeniese Kommissie adviseer die Algemene Sinode hierin.
- 4.4.3 Grade van betrokkenheid by multilaterale organisasies kan, wat die NG Kerk betref, die volgende behels:
- **volle lidmaatskap** – dit wil sê volle deelname, verkiesbaarheid tot ampte, aanvaarding van medeverantwoordelikheid vir besluite en aksies.
 - **waarnemerlidmaatskap** – dit wil sê die kerk neem net die handelinge en optredes van die betrokke organisasie waar en aanvaar nie verantwoordelikheid vir besluite en optredes nie; is ook nie verkiesbaar tot enige ampte nie.
- 4.5 Die Ekumeniese Kommissie**
- 4.5.1 Die Ekumeniese Kommissie word deur die Moderamen saamgestel en rapporteer aan die Algemene Sinode deur die Moderamen.
- 4.5.2 Ooreenkomstig die uitgangspunte van die NG Kerk vir ekumeniese betrekkinge en ander besluite van die Algemene Sinode, dra die Algemene Sinode dit op aan die Ekumeniese Kommissie om belangstelling in en verhoudinge met die kerk van Christus wêreldwyd (nasionaal en internasionaal) te handhaaf en te bevorder.
- 4.5.3 Die taak van die Ekumeniese Kommissie in bilaterale verhoudinge is soos volg:

4.5.3.1 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **volle verhouding** is (vergelyk 4.7.1 hieronder):

- Die Ekumeniese Kommissie identifiseer kerke met wie die Algemene Sinode in volle verhouding kan tree en adviseer die Algemene Sinode daaroor.
- Die Ekumeniese Kommissie handhaaf noue en voortgesette verhouding met dié kerke met wie die Algemene Sinode besluit het om in volle verhouding te tree.
- Die Ekumeniese Kommissie bly ingelig oor ontwikkelinge in dié kerke met wie die Algemene Sinode volle verhouding aangegaan het en lig ook die Algemene Sinode dienooreenkomstig in.
- Benewens die normale spektrum van vol verhouding beveel die Ekumeniese Kommissie by die Algemene Sinode aan watter spesifieke soort vol verhouding met elke kerk aangegaan moet word.

4.5.3.2 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **gedeeltelike verhouding** is (vergelyk 4.7.2):

- Die Ekumeniese Kommissie identifiseer kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhouding wil aangaan en adviseer die Algemene Sinode daaroor.
- Die Ekumeniese Kommissie inisier en/of maak kontak met kerke met wie die NG Kerk gedeeltelike verhouding sou kon aangaan. In hierdie proses kan van die volgende gebruik gemaak word:
 - uitnodigings dat daar wedersyds afgevaardigdes na mekaar se Algemene Sinodes (of die ekwivalent) gestuur word, waar die afgevaardigdes erken word en geleentheid kry om verteenwoordigers van die kerk te ontmoet. Die NG Kerk sou ook aan die afgevaardigde van die ander kerk geleentheid kon gee om kortliks groete oor te dra;
 - indien daar nie van wedersydse ekumeniese afgevaardigdes gebruik gemaak word nie, kan daar per skrywe gekommunikeer word – verslag word aan die Algemene Sinode gedoen;
 - daar kan ook wedersyds van persone of instelling gebruik gemaak word wat per geleentheid by 'n kerk kan besoek aflê;
 - die gereelde stuur van agendas, handeling, die Kerkorde en ander amptelike dokumente aan die ander kerk; en
 - weë te bedink waarop die NG Kerk tot diens kan wees en dit onder die aandag van die ander kerk(e) bring soos byvoorbeeld geleentheid vir opleiding van bedienaars van die Woord en ander werkkragte, beskikbaarheid van onderrigmateriaal, of enige ander vorm van diens wat die NG Kerk sou kon lewer. Daar moet ook kennis geneem word van die dienste wat ander kerke sou kon lewer.

4.5.3.3 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot kerke met wie die NG Kerk in **dialog/kontak** is (vergelyk 4.7.3 en 4.7.4 hieronder):

In uitvoering van die standpunt van die NG Kerk om betrekkinge met ander kerke te bevorder en te handhaaf, gee die Ekumeniese Kommissie deur studie en kontak

– soos die geleentheid hom voordoen – uitvoering aan die beleidstandpunt van die kerk. Dit gebeur deur dialoog of ander vorme van kontak met:

- kerke wat belangstel om een of ander vorm van verhouding aan te gaan;
- kerke wat spesifiek met die NG Kerk 'n verhouding wil aangaan;
- kerke wat hulle bande met die NG Kerk verbreek het of hulle om een of ander rede teruggetrek het uit 'n vorige verhouding; en
- kerke van verskillende historiese of konfessionele agtergronde wat bereid is om sake van gemeenskaplike belang of oor sake wat opklaring verg, te praat of te kommunikeer.

4.5.3.4 Die taak van die Ekumeniese Kommissie met betrekking tot **multilaterale verhoudinge** (vergelyk 4.7.5 hieronder):

- Die Ekumeniese Kommissie dien as kontakliggaam van die NG Kerk met ekumeniese organisasies.
- Die Ekumeniese Kommissie dien as die skakelligaam tussen die NG Kerk en dié ekumeniese liggame of organisasies met wie die NG Kerk betrekkinge het. Ten opsigte van hierdie liggame/organisasies moet die Ekumeniese Kommissie:
 - hulle aktiwiteite bestudeer en die Algemene Sinode met 'n verslag en aanbevelings dien;
 - persone identifiseer wat die NG Kerk by die onderskeie organisasies/liggame verteenwoordig.
- Die Ekumeniese Kommissie stel ondersoek in na verskillende ekumeniese organisasies, neem dit waar, bestudeer dit en doen daarvoor aan die Algemene Sinode verslag.

4.6 Ekumene in ander staatkundige bedelings

4.6.1 Aan samestellende sinodes wat in state buite die Republiek van Suid-Afrika (bv. Namibië) is, word die reg verleen om selfstandige ekumeniese verhoudinge aan te gaan en uit te bou binne die raamwerk van die besluite van die Algemene Sinode.

4.6.2 In die aanwysing van afgevaardigdes na ekumeniese liggame, moet die Algemene Sinode rekening hou met die feit dat die algemene sinodale verband in verskillende state funksioneer.

4.7 Die stand van sake van die NG Kerk se ekumeniese verhoudinge

Onderstaande is die stand van sake in Oktober 2011. Die Algemene Sinode Moderamen word gereeld op hoogte gehou word van die toedrag van sake.

4.7.1 Kerke met wie die NG Kerk in vol verhoudinge staan (vergelyk 4.3.1 hierbo)

4.7.1.1 Die Familie van NG Kerke in Suid-Afrika naamlik die Verenigde Gereformeerde Kerk in Suider-Afrika, die Nederduitse Gereformeerde Kerk in Afrika en die Reformed Church in Africa.

4.7.1.2 Die lede van die NG Kerkfamilie buite Suid-Afrika (volle verhoudinge word onderhandel kragtens besluit van die Algemene Sinode 2011) naamlik die Dutch Reformed Church in Botswana, Swaziland Reformed Church, Reformed Church in

Zimbabwe, Reformed Church in Zambia, Church of Central Africa Presbyterian (Nkhoma Synod), Church of Central Africa Presbyterian (Harare Synod), Igreja Reformada em Moçambique en Reformed Church of East Africa.

4.7.1.3 Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika.

4.7.1.4 Christian Reformed Church in North America.

4.7.1.5 Christian Reformed Churches of Australia.

4.7.1.6 Reformed Church in Japan.

4.7.1.7 Christian Reformed Church in Sri Lanka.

4.7.1.8 Reformed Church in Hungary.

4.7.1.9 Gereformeerde Evangeliese Kerk van Australië.

4.7.1.10 Afrikaanse Christenkerk van Nieu-Seeland.

4.7.2 Kerke met wie die NG Kerk in gedeeltelike verhoudinge staan (vergeelyk 4.3.2 hierbo)

4.7.2.1 Die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika.

4.7.2.2 Gedeeltelike verhoudinge word kragtens besluite van die Algemene Sinode onderhandel met die Uniting Presbyterian Church in Southern Africa, Volkskerk van Afrika, Calvin Protestantse Kerk, Uniting Church in Australia, Church of Jesus Christ in Madagascar, Communauté Evangélique du Congo, Protestantse Kerk in Nederland.

4.7.3 Kerke met wie die NG Kerk in dialoog is (vergeelyk 4.3.3 hierbo)

4.7.3.1 Evangeliese Kirche Deutschland.

4.7.3.2 Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika.

4.7.3.3 Methodist Church of Southern Africa.

4.7.3.4 Rooms-Katolieke Kerk van Suid-Afrika.

4.7.3.5 Anglican Church in South Africa.

4.7.3.6 Evangelical Lutheran Church in Southern Africa (NT).

4.7.3.7 Federasie van Switserse Protestantse Kerke.

4.7.3.8 Presbyterian Church of Australia.

4.7.3.9 Presbyterian Church (USA).

4.7.3.10 Reformed Churches in New Zealand.

4.7.4 Kerke met wie die NG Kerk in kontakverhoudinge is (vergeelyk 4.3.4 hierbo)

4.7.4.1 Afrikaanse Protestantse Kerk.

4.7.4.2 Church of England in South Africa.

4.7.5 Multilaterale verhoudinge (vergeelyk 4.3.5 hierbo)

Die NG Kerk is lid van die

4.7.5.1 Wêreldgemeenskap van Gereformeerde Kerke (WGGK) en World Communion of Reformed Churches (WCRC).

4.7.5.2 Gemeenskap van Gereformeerde Kerke in Afrika (GGKA) en Communion of Reformed Churches in Africa (CRCA).

4.7.5.3 Suid-Afrikaanse Raad van Kerke (SARK).

4.7.5.4 Council of Churches in Namibië.

4.7.5.5 The Evangelical Alliance of South Africa (TEASA).

4.7.5.6 Conventus van Reformatoriese Kerke.

4.7.5.7 Tussenkerklike Raad (TKR).

Die Algemene Sinode het die NG Kerk se lidmaatskap van die volgende liggame goedgekeur en dit is tans in proses van onderhandeling:

4.7.5.8 Wêreldraad van Kerke (WRK).

4.7.5.9 All Africa Conference of Churches (AACC).

4.7.5.10 World Reformed Fellowship (WRF).

4.7.5.11 Global Christian Forum (GCF).

REGLEMENT 21

REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAMESMELTING VAN GEMEENTES, EN VIR DIE VORMING VAN 'N NUWE KERKVERBAND

1. VERMEERDERING/AFSTIGTING VAN GEMEENTES

1.1 Algemene reëlins

1.1.1 Die uitbreiding van die kerk en die gevolglike vermeerdering van gemeentes is die roeping en plig van 'n groeiende en lewenskragtige kerk.

1.1.2 Indien ongesensureerde belydende lidmate oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente, moet hulle 'n skriftelike versoek tot die kerkraad rig. Die versoekskrif moet die volgende insluit: (1) 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van 'n nuwe gemeente, (2) moontlike plekke van aanbidding, (3) begroting, (4) voorstelle oor leierskorps vir die gemeente en die toerusting van leiers.

1.1.3 Indien die kerkraad oordeel dat daar genoeg rede vir die stigting van 'n nuwe gemeente is, gee hy verlot dat die lidmate wat die nuwe gemeente wil vorm, mag oorgaan tot gemeentestigting. Dit beteken ook dat die betrokke lidmate 'n ooreenkoms met die kerkraad onderteken om die nuwe gemeente te stig.

1.1.3.1 Die ooreenkoms om die nuwe gemeente te stig moet ook voorstelle bevat oor die wyse waarop die gemeente se bediening sal geskied en ook voorstelle oor die wyse waarop en wanneer 'n bedienaar van die Woord bekostig sal word.

1.1.3.2 Wanneer die kerkraad oortuig is van die wenslikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente en dat dit lewensvatbaar is, stuur die kerkraad die versoekskrif en die

ooreenkoms kragtens Artikel 31.4 van die *Kerkorde* saam met *aanbevelings* oor die volgende sake aan die skriba van die ringskommissie:

- 1.1.3.2.1 die voorgestelde naam en grense van die nuwe gemeente;
- 1.1.3.2.2 of, indien die gemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die nuwe gemeente. [Die bedieningsfokus sluit die volgende moontlike in: kerkplanting in snelgroeiende gebiede of gebiede waar die sosio-ekonomiese omstandighede verander; kerkplanting waar bestaande gemeentes nie meer aan bedieningsbehoefes kan voldoen nie; kerkplanting waar geen gemeente funksioneer nie; kerkplanting waar bestaande gemeente(s) kwynend is soos blyk uit 'n dramatiese daling in lidmaatgetalle en 'n ernstige daling in finansiële vermoë van gemeente(s)];
- 1.1.3.2.3 die ooreenkoms tot gemeentestigting;
- 1.1.3.2.4 aanverwante sake wat die aandag van die ring moet geniet.
- 1.1.4 Wanneer by die ring aansoek gedoen word om die stigting van 'n gemeente, beoordeel die ring die ingekome stukke en indien die ring oordeel dat die nuwe gemeente in staat sal wees om te bestaan, word verlof tot gemeentestigting gegee.
- 1.1.5 Die stigting van 'n nuwe gemeente geskied deur die ringskommissie op las van die ring op 'n vergadering waarvan vier weke vooraf in die *Kerkbode* kennis gegee is, en waarheen die belanghebbendes uit die betrokke gemeente(s) opgeroep is. Die betrokke lidmate het deur die ondertekening van die ooreenkoms reeds die stigting van die gemeente goedgekeur en stem op hierdie vergadering nie weer oor die saak nie.
- 1.1.6 Op hierdie vergadering stel die ringskommissie die grense van die gemeente so duidelik moontlik vas en gee 'n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die nuwe gemeente saamval. Indien die ringskommissie toestemming gee dat die nuwe gemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe gemeente so duidelik moontlik bepaal (vergelyk 1.1.3.2.2 hierbo).
- 1.1.7 Op hierdie vergadering wat onder leiding van die ringskommissie staan, word die kerkraadslede van die nuwe gemeente met opsteek van hande verkies en wel deur die belydende lidmate wat deur hul handtekening reeds tot die stigting van die gemeente ooreengekom het.
- 1.1.8 Die bevestiging van hierdie kerkraadslede geskied sonder afkondiging van hul name deur die konsulent of op sy versoek deur 'n ander bedienaar van die Woord binne die kerkverband. Indien daar teen 'n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word sy/haar bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.
- 1.1.9 Die kerkraad benoem een van sy lede as die bewaarder van die boeke en dokumente van die gemeente totdat 'n skriba en/of kassier benoem is. 'n Inventaris van die boeke en dokumente moet opgestel word en 'n duplikaat aan die konsulent oorhandig word.
- 1.1.10 Die koste van die ring(e) of ringskommissie(s) in verband met die stigting van nuwe gemeente(s) word deur die gemeente(s) gedra.

1.1.11 Indien die kerkraad op versoek van sy lidmate weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, het sodanige lidmate die reg om hulle na die ring met hul versoek te wend. 'n Afskrif van die versoekskrif met volle besonderhede moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname ingedien word.

1.2 Wanneer meer as een gemeente en/of ring by die afstigting betrokke is

1.2.1 Indien dit blyk dat die beoogde nuwe gemeente uit gedeeltes van meer as een gemeente moet bestaan, terwyl die saak slegs deur lidmate van een gemeente aanhangig gemaak is, het die betrokke kerkraad die reg om die ander kerkraad(e) regstreeks om hul medewerking te nader.

1.2.2 Indien die aangrensende kerkraad(e) wat genader is, weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, het die betrokke kerkraad die reg om sy versoek aan die ring voor te lê.

1.2.3 Die ring(e) het die reg om te besluit dat maatreëls in die betrokke wyke van die gemeente(s) binne die grense van daardie ring(e) met die oog op moontlike afstigting getref word.

1.2.4 Waar die nuwe gemeente met lidmate uit gemeentes van meer as een ring gestig word, moet die betrokke ringe onderling besluit watter ring die stigting moet waarneem.

1.2.5 Wanneer die ring 'n opdrag tot stigting gee, moet die kerkraad dadelik die versoekskrif en ooreenkoms laat onderteken deur die lidmate wat deel van die nuwe gemeente wil wees.

1.2.6 Die kerkraad van elke gemeente wat deel van die nuwe gemeente uitmaak, moet die versoekskrif en die ooreenkoms saam met sy aanbevelings daarvoor aan die ring voorlê.

1.3 Die ring kan self inisiatief neem

1.3.1 Waar 'n ring dit nodig ag, kan hy een of meer kerkrade opdrag gee om die stigting van 'n nuwe gemeente te ondersoek. Die ring kan ook aan sy ringskommissie opdrag gee om 'n kerkraad(e) te ontmoet en tot stigting van 'n nuwe gemeente(s) aan te spoor.

1.3.2 Ringe kan die stigting van 'n nuwe gemeentes oor of binne bestaande gemeentegrense aanbeveel met inagneming van kategorieë, fokusgroepe, bedieningsverskeidenheid in omliggende gemeentes en bedieningsbehoefes.

1.3.3 In buitengewone omstandighede kan 'n ring, wanneer geen kerkraad gevind kan word om 'n nuwe gemeente te stig nie, self poog om lidmate te vind wat oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente. Die ooreenkoms tot nuwe gemeentestigting word in sulke buitengewone omstandighede in die lig van 1.3 hierbo met die ring gesluit.

1.3.4 In buitengewone omstandighede kan die sinodale verband aan die ring opdragte gee om die stigting van 'n nuwe gemeente te ondersoek. Die sinodale verband kan in sulke omstandighede 'n kerkraad(e) ontmoet en tot stigting van 'n nuwe gemeente(s) aanspoor.

1.4 Kennisgewing van afstigting

- 1.4.1 Die skriba van die ringskommissie oorhandig aan die kerkraad van die nuwe gemeente 'n uittreksel uit die notule van die ringskommissie, bevattende die naam van die gemeente, beskrywing van die grense of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, name van kerkraadslede, aanbevelings, genoem in 1.1.3.2 hierbo, die naam van die konsulent en ander sake waarby die nuwe gemeente belang mag hê.
- 1.4.2 Die skriba van die ringskommissie gee aan die skriba van die sinodale kommissie⁴⁵ kennis van die stigting van die nuwe gemeente met vermelding van die grenslyne of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, asook die name van die eerste lede van die kerkraad met die oog op publikasie in die *Kerkbode*.
- 1.4.3 Die skriba van die sinodale kommissie gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die stigting van die nuwe gemeente.
- 1.4.4 Die naam van die nuwe gemeente word in die kennisgewing soos volg aangegee: Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente
- 1.4.5 Indien dit by die vermeerdering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die nuwe gemeente vir doeleindes van uitvoering van stigting nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring binne wie se grense die te stigte gemeente geleë is.

2. KOMBINERING VAN GEMEENTES

Kombinasie beteken dat twee of meer gemeentes, wat selfstandig voortbestaan, kontraktueel ooreenkomste met mekaar aangaan ter wille van die effektiewe Evangeliebediening.

2.1 Prosedure vir kombinerings

- 2.1.1 Die kerkraad stel ondersoek in na die moontlikheid van kombinasie as hy self oordeel dat dit nodig is of ook op versoek van 'n groep lidmate.
- 2.1.2 In alle gevalle van kombinasie word 'n geskrewe ooreenkoms opgestel en aan die betrokke kerkrade vir goedkeuring voorgelê. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word. Ten minste 66% van die kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet die ooreenkoms goedkeur.
- 2.1.3 Nadat die kerkrade die kombinasie-ooreenkoms goedgekeur het, word die ooreenkoms op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan elkeen van die betrokke gemeentes vir approbasie bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.
- 2.1.4 Nadat die gemeente approbasie verleen het, word die kombinasie-ooreenkoms aan die betrokke ring/ringskommissie vir goedkeuring en bekragtiging voorgelê. Nadat die ring die ooreenkoms bekragtig het, word dié ooreenkoms van krag of op 'n datum wat in die ooreenkoms bepaal word.

⁴⁵ Verskillende sinodes het verskillende name (bv. moderamen, diensraad, sinodale dienskommissie) vir 'n liggaam wat die funksies van die sinodale kommissie verrig.

- 2.1.5 Die koste van die ring(e) of ringskommissie(s) met betrekking tot die kombinasie van gemeentes, word deur die gemeente(s) gedra.
- 2.1.6 Indien die kerkraad weier om op versoek van 'n groep lidmate die moontlikheid van kombinasie te ondersoek, het die lidmate die reg om hulle tot die ring met hulle versoek te wend. 'n Afskrif van die versoekskrif moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname deur die skriba van die ringskommissie ingedien word.
- 2.1.7 Wanneer meer as een ring by kombinasie betrokke is, moet vooraf, na ooreenkoms deur die ringe, by die sinode aansoek gedoen word vir hergroepering van die betrokke gemeentes wat wil kombineer.
- 2.1.8 Die ring kan self die inisiatief neem en waar hy dit nodig ag, aan twee of meer kerkrade opdrag gee om kombinasie te ondersoek. Die ring kan ook aan sy ringskommissie opdrag gee om die betrokke kerkrade te ontmoet en tot kombinasie aan te spoor.
- 2.1.9 Die kombinasie-ooreenkoms kan in beraad met die ringe en approbasie van die gemeentes na wedersydse kennisgewing en ooreenkoms gewysig of beëindig word as al die betrokke kerkrade in hulle aparte vergaderings hulle goedkeuring daaraan heg.
- 2.1.10 Wanneer die gemeentes wat wil kombineer nie vakant is nie, kan daar nie tot kombinasie oorgegaan word voordat die betrokke bedienaar(s) van die Woord en die ring/ringskommissie tevrede is dat daar billike voorsiening vir die betrokke bedienaar(s) van die Woord gemaak is nie.
- 2.1.11 Die beroeping en demittering van 'n bedienaar van die Woord vir kombinasie-gemeentes geskied op 'n gesamentlike vergadering van die betrokke kerkrade onder voorsitterskap van die konsulent van die gemeente waar die vergadering plaasvind. Vir die gemeentes in die kombinasie word 'n konsulent benoem. Die naam van die beroepene word op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens vir approbasie aan elke gemeente van die kombinasie bekend gemaak.
- 2.1.12 'n Bedienaar van die Woord moet in een van die kombinasie-gemeentes bevestig word.
- 2.1.13 'n Bedienaar van die Woord in kombinasie-gemeentes, word deur die gemeente wat hom/haar beroep en bevestig het, afgevaardig na meerdere vergaderings. Hy/sy het egter as afgevaardigde net een stem. Elke kombinasie-gemeente verkies en vaardig volgens voorskrif van die *Kerkorde* ook 'n ouderling/diaken af.
- 2.1.14 Die kombinasie-gemeentes is verplig om gesamentlik 'n aandeel in die sinodale pensioenfonds vir die bedienaar van die Woord te hou. Alle ander koste met betrekking tot die bedienaar van die Woord moet in die ooreenkoms van kombinasie gereël word.
- 2.1.15 Die ooreenkoms met die bedienaar van die Woord kan, na wedersydse kennisgewing, gewysig of beëindig word indien al die betrokke kerkrade, in hul aparte vergaderinge, hul goedkeuring daaraan heg.
- 2.1.16 Indien dit by die kombinerings van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die gemeentes vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke

dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring in wie se gebied die kombinerende gemeentes geleë is.

3. EENWORDING VAN GEMEENTES

Eenwording beteken dat 'n gemeente wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, ontbind en dat die betrokke lidmate by 'n ander bestaande gemeente(s) ingelyf word.

3.1 Prosedure vir eenwording

- 3.1.1 Die kerkraad van die gemeente wat wil ontbind, moet 'n besluit tot ontbinding neem en die kerkraad(e) van die gemeente(s) waarby die betrokke lidmate ingelyf word, moet toestemming tot inlywing gee. Ten minste 66% van die dienende kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet ten gunste van eenwording besluit.
- 3.1.2 Die betrokke kerkrade moet oor die voorwaardes vir ontbinding en inlywing ooreenkom. Indien van toepassing moet 2.4 van die *Reglement vir die Bestuur van Diensverhoudinge by Wangedrag, Ongeskiktheid en Onvermoë* in ag geneem word.
- 3.1.3 Die ooreenkoms waartoe die kerkrade gekom het, moet vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak word, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.
- 3.1.4 Nadat die approbasie van die ongesensureerde belydende lidmate op dié wyse verkry is, word die ooreenkoms aan die betrokke ring(e) vir goedkeuring voorgelê. Nadat hierdie goedkeuring verkry is of op 'n datum wat in die ooreenkoms bepaal word, word die ooreenkoms van krag.
- 3.1.5 Aangesien hiermee 'n verandering van gemeentegrense geïmpliseer word, moet die ooreenkoms 'n duidelike omskrywing van grenslyne bevat.
- 3.1.6 Die betrokke ringskriba gee aan die skriba van die sinodale kommissie en aan die saakgelastigde van die sinode kennis van die ontbinding van die gemeente, asook van die nuwe grenslyne van die inlywende gemeente(s). Die skriba van die sinodale kommissie sorg vir die publikasie van bostaande feite in die *Kerkbode*.
- 3.1.7 'n Afskrif van die ooreenkoms tussen die gemeentes word aan die saakgelastigde van die sinode op papier soos deur die argief voorgeskryf en in tweevoud gestuur.
- 3.1.8 Die kerkraad van die gemeente wat ontbind, gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die ontbinding en van die oordrag van sy eiendomme.
- 3.1.9 Die dienende kerkraadslede van die gemeente wat ontbind, dien ook, indien dit so ooreengekom word, in die inlywende gemeente.
- 3.1.10 Die onroerende eiendomme van die ontbonde gemeente word, tensy anders ooreengekom, op die naam van die inlywende gemeente geregistreer en alle roerende goed van die ontbonde gemeente, met die regte en verpligtinge daaraan verbonde, gaan op die inlywende gemeente oor.
- 3.1.11 Die eenwording van gemeentes kan alleen plaasvind wanneer die gemeente wat ontbind, vakant is of indien nie, as daar vir die bedienaar(s) van die Woord, na die oordeel van die ring, billike voorsiening gemaak is.

- 3.1.12 Indien dit by die eenwording van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens 'n gemeente wat ontbind het vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring binne wie se grense die ontbinde gemeente geleë was.

4. SAMESMELTING VAN GEMEENTES

Samesmelting beteken dat twee of meer gemeentes, wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, afsonderlik ontbind om saam een totaal nuwe gemeente te stig binne dieselfde geografiese gebied as waarbinne die onderskeie samestellende gemeentes aanvanklik voor ontbinding bestaan het.

4.1 Prosedure

- 4.1.1 Die kerkrade van die onderskeie samesmeltende gemeentes neem afsonderlik 'n besluit tot samesmelting.
- 4.1.2 Aan alle ongesensureerde belydende lidmate van die onderskeie samesmeltende gemeentes word aan die hand van 'n vraelys-stembrief geleentheid gebied om skriftelik aan te dui of hulle ten gunste van die samesmelting is al dan nie.
- 4.1.2.1 Die genoemde vraelys-stembrief word persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die onderskeie kerkrade van die samesmeltende gemeentes aan elke ongesensureerde belydende lidmaat binne die bepaalde gemeente beskikbaar gestel.
- 4.1.2.2. Dit is elke lidmaat se eie verantwoordelikheid om toe te sien dat sy/haar voltooide vraelys-stembrief die kerkkantoor van sy/haar gemeente bereik voor/op die sperdatum wat deur die kerkraad bepaal is.
- 4.1.2.3 Goedkeuring moet van 'n meerderheid van die lidmate wat vraelys-stembriewe ingehandig het, verkry word alvorens met die proses van samesmelting voortgegaan kan word.
- 4.1.3 Nadat die goedkeuring van die lidmate volgens die prosedure onder 4.1.2. hierbo verkry is, kom die kerkrade afsonderlik én gesamentlik ooreen tot 'n samesmeltingsakte bevattende onder andere 'n duidelike grensbeskrywing van die nuwe gemeente, die posisie van die bedienaar(s) van die Woord en kerkradslede in die nuwe saamgestelde gemeente en reëlins in verband met die hantering van die onderskeie gemeentes se bates (roerend en onroerend), en elke kerkraad benoem twee persone om namens hom alle nodige dokumentasie te onderteken.
- 4.1.4 Die ooreenkoms (samesmeltingsakte) word vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.
- 4.1.4.1 Lidmate wat wil beswaar maak, moet dit skriftelik met gemotiveerde opgaaf van redes doen voor die verstryking van die week eindigend na die tweede afkondiging.
- 4.1.4.2 Besware word aan die ringskommissie voorgelê vir oorweging van die geldigheid daarvan.
- 4.1.5 Nadat approbasie verkry is, word die ooreenkoms aan die ring voorgelê vir goedkeuring.

- 4.1.5.1 Die ringskriba gee kennis aan die skriba en saakgelastigde van die betrokke sinode.
- 4.1.5.2 Die kerkraad van die nuwe gemeente gee kennis aan die Registerateur van Aktes van die oordrag van eiendomme.

5. KOMBINASIE VAN WERKSAAMHEDE VAN GEMEENTES, RINGE EN SINODES/ KOMMISSIES VAN SINODES UIT VERSKILLENDE KERKVERBANDE

Kombinasie beteken hier dat twee of meer kerkvergaderinge van verskillende kerkverbande, of kommissies van kerkvergaderinge, as deel van die soeke na kerklike eenheid in die NG Kerkfamilie, ten bate van die koninkryk van God en as gelyke deelgenote van mekaar, kontraktuele ooreenkomste aangaan vir die uitvoering van sekere gemeenskaplike werksaamhede.

5.1 Praktiese en kerkregtelike riglyne

- 5.1.1 Die aspekte of saak ten opsigte waarvan die partye 'n kombinasie beoog, moet duidelik omskryf word.
- 5.1.2 'n Skriftelike ooreenkoms word opgestel wat alle regte, pligte en verantwoordelikhede (insluitende finansies) van die partye duidelik omskryf.
- 5.1.3 Die *Reglement vir die Reëling van Eiendomme, Goedere en Fondse* moet by die opstel van die ooreenkoms in aanmerking geneem word.
- 5.1.4 Waar die standplaas of ander pos van 'n bedienaar van die Woord kragtens die beoogde kontrak in gedrang kan kom, moet Artikel 12 van die *Kerkorde* in ag geneem word.
- 5.1.5 Indien dit die bedoeling is dat die gekombineerde liggaam die reg sal hê om sake te hanteer soos die beroep en indiensstelling van 'n bedienaar van die Woord, moet aspekte soos konstituering, kworumvereistes, wyse van besluitneming, stemreg, befondsing, verantwoordelikheid vir die standplaas of aanstelling, pensioen, medies, administrasie ens. noukeurig uitgeklaar word.
- 5.1.6 Die kontrak moet dit duidelik stel dat die daarstelling van die gemeenskaplike doelwitte kragtens die kontraktuele ooreenkoms, nie die regte en verantwoordelikhede van die kontrakterende kerkvergaderinge/kommissies kan ophef of tot niet verklaar nie.
- 5.1.7 Die ooreenkoms kan voor die verstryking van die vasgestelde termyn gewysig of beëindig word indien die betrokke partye, na wedersydse kennisgewing, in hulle afsonderlike vergadering hulle goedkeuring daaraan heg.
- 5.1.8 Die kontrakterende party val steeds onder die regering, opsig en tug van sy/haar verantwoordelike kerkvergadering.

5.2 Werkswyse

- 5.2.1 Die betrokke kerkvergaderinge/kommissies moet die skriftelike ooreenkoms afsonderlik in hulle onderskeie vergaderinge goedkeur.
- 5.2.2 Nadat die instansies onderling tot 'n ooreenkoms gekom het, moet die liggaam wat vir die opsig/toesig verantwoordelik is die ooreenkoms finaal bekragtig. In die geval van 'n kerkraad is dit die ring. By 'n ring of by 'n kommissie van 'n sinode,

is dit die sinode/sinodale kommissie, en by 'n sinode is dit die Algemene Sinode/Moderamen.

6. DIE WYSIGING VAN DIE BELYDENIS EN VORMING VAN 'N NUWE KERKVERBAND.

- 6.1 Die kerkraad lê sy voorstel oor die wysiging/handhawing van die belydenis/kerkverband éérs aan die gemeente voor vir die instemming van die belydende lidmate. Nadat die instemming van twee derdes van die lidmate verkry is, finaliseer die kerkraad sy besluit met 'n tweederdemeerderheid, waarna die finale besluit wéér op twee agtereenvolgende Sondae aan die gemeente vir approbasie voorgelê word.
- 6.2 Die kerkraad besluit om die instemming van die gemeente soos in 6.1 hierbo genoem, op een van die volgende twee wyses te verkry:
 - 6.2.1 Die instemming van belydende lidmate word per geslote stembrief verkry tydens 'n gemeentevergadering wat die kerkraad met die belydende lidmate van die gemeente belê het en waarvan daar by die erediens(te) op vier agtereenvolgende Sondae vooraf kennis gegee is van beide die vergaderdatum en die inhoud van die voorstel. By hierdie vergadering is twee waarnemers deur die ring/sy gevolmagtigde kommissie aangewys, teenwoordig. Die voorsitter en skriba van die kerkraad tree op as voorsitter en skriba van hierdie vergadering.
 - 6.2.1.1 Lidmate wat 'n wettige verskoning het waarom hulle nie die betrokke gemeentevergadering kan bywoon nie, kan hul stem vooraf per geslote stembrief uitbring. Hierdie stemme word getel nadat die stemming op die gemeentevergadering uitgebring is.
 - 6.2.2 Die instemming van belydende lidmate word per geslote stembrief verkry wat persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die kerkraad aan elke ongesensureerde belydende lidmaat van die gemeente beskikbaar gestel word. Minstens veertien dae moet na ontvangs toegelaat word vir die inhandiging van die stembrief.
 - 6.2.2.1 Dit is die lidmaat se verantwoordelikheid om toe te sien dat die voltooid stembrief die kerkkantoor van die gemeente voor of op die sperdatum bereik. Die stemtelling vind plaas in die teenwoordigheid van twee waarnemers deur die ring/sy gevolmagtigde kommissie aangewys.
 - 6.3 Die tweederdemeerderheid van die gemeente se instemming word bepaal deur die getal uitgebragte stemme.
 - 6.4 Die kerkraad kan met lidmate en die kerkverband kan met gemeentes wat in die minderheid gestem het en wat nie bereid is om deel te word van die nuwe kerkverband nie, onderhandel oor billike kompensering.
 - 6.5 Die kerkraad stel deurgaans alle pogings in werking om kerkskeuring te voorkom.

BELEID, FUNKSIONELE BESLUIE EN RIGLYNE

DIE BELYDENIS EN ORDE VAN DIE KERK

1. BYBEL

1.1 Skrifgebruik en Skrifgesag

Die Algemene Sinode keur die volgende verklaring goed en verwys dit na gemeentes en ringe vir bespreking:

- 1.1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk bely, as kerk wat in die Gereformeerde tradisie staan, dat die Bybel die Woord van God is en dat dit daarom:
 - 1.1.1.1 *gesag* het oor ons hele lewe, omdat dit aan ons betuig dat ons nie aan onself behoort nie, maar aan die Here, sodat ons geroep word om in vertroue op Hom en in gehoorsaamheid aan Hom te leef;
 - 1.1.1.2 *betroubaar* is, omdat ons vas glo dat God werklik is soos Hy Homself in die Skrif aan ons bekend maak: die Vader, Seun en Gees wat uit genade ons God is;
 - 1.1.1.3 *duidelik* is, omdat die kerk hierin die helderheid van die evangelie van God se liefde en genade hoor;
 - 1.1.1.4 *voldoende* is, omdat die Heilige Gees ons deur die Bybel alles leer wat ons hoef te weet om in God te glo en om sy wil te gehoorsaam (vergelyk NGB Artikel 7).
Daarom bely ons steeds gelowig dat dié waarheid bo alles is.
- 1.1.2 Soos nog altyd vir die Gereformeerde tradisie, beteken hierdie belydenis vir ons nié:
 - 1.1.2.1 dat die Bybel vereis dat ons ons denkvermoë, wat 'n gawe van God is, moet opoffer nie;
 - 1.1.2.2 dat die Bybel gesien kan word as 'n eksakte handboek vir historiese of wetenskaplike kennis nie;
 - 1.1.2.3 dat die hele Bybel so maklik is om te verstaan dat enige mens selfstandig en onmiddellik alles daarin kan begryp nie;
 - 1.1.2.4 dat die Bybel vir ons die volle kennis oor alle aspekte van die werklikheid gee, sodat geen verdere menslike nadenke of navorsing nodig is nie.
- 1.1.3 Ons bely verder dat God deur die Heilige Gees die kerk deur die eeue in die waarheid van hierdie Woord lei. Dit beteken vir ons dat ons die Skrif as die lewende Woord van God hoor in gemeenskap met die Heilige Gees en met mekaar. Daarom was die kerke in die Gereformeerde tradisie nog altyd oortuig van die belangrikheid van 'n verantwoordelike interpretasie van die Skrif waardeur die kerk as geloofsgemeenskap onder leiding van die Heilige Gees soek na die waarheid, geregtigheid en barmhartigheid wat God deur sy Woord in ons tot stand bring. Hierdie oortuiging dat die kerk die Skrif moet interpreteer, blyk onder meer uit:

- 1.1.3.1 die klem wat van die begin af gelê is op 'n grondige kennis van die oorspronklike tale (Hebreeus, Grieks en Aramees) waarin die Bybel geskryf is, asook die soeke na die beste metodes vir verantwoordelike Skrifuitleg;
- 1.1.3.2 die beklemtoning dat die hele Skrif gelees moet word in die lig van die konteks waarin dit ontstaan het, sodat die tyd- en kultuurbetrokkenheid daarvan verreken kan word in die uitleg;
- 1.1.3.3 die soeke na reëls vir die uitleg van die Skrif (voorbeeld van sulke uitlegreëls uit ons tradisie is: dat die Skrif as totaliteit gelees moet word, dat Skrif met Skrif vergelyk moet word en dat die moeiliker dele in die lig van die makliker dele vertolk moet word en dat die Skrif uit sy hart, die evangelie van Jesus Christus, verstaan moet word);
- 1.1.3.4 die onderskeid wat in die uitleg van die Skrif gemaak is tussen verskillende dele van die Skrif wat 'n verskillende soort gesag het (byvoorbeeld die onderskeid tussen die historiese en normatiewe dele van die Skrif, asook die onderskeid tussen die kultiese en morele wetgewing);
- 1.1.3.5 die dankbare, maar kritiese luister na die manier waarop die Skrif in die geskiedenis van die kerk uitgelê is en in ons eie tyd deur medegelowiges in ons eie kerk en ander kerke uitgelê word;
- 1.1.3.6 die vestiging van kerklike praktyke vir die interpretasie van die Skrif, soos veral die prediking, maar ook kategeese, Bybelstudie, teologiese studie en andere;
- 1.1.3.7 en veral ook in die daarstel van belydenisskrifte waarin die kerk streef om die hart van die Skrifboodskap duidelik te vertolk en gehoorsaam te aanvaar.
- 1.1.4 Hoewel die kerk in elke tyd anders mag oordeel oor die beste reëls en metodes vir verantwoordelike Skrifuitleg, bly dit vir ons 'n basiese oortuiging dat die belydenis van die Skrif as Woord van God nooit teenoor verantwoordelike Skrifuitleg staan nie. Die belydenis roep ons juis op om onself, in gemeenskap met mekaar en met al die gawes wat God vir sy kerk gegee het, toe te lê op die soeke na die waarheid.
- 1.1.5 In die lig van hierdie belydenis glo ons dat God ook in die uitdagende tye waarin ons leef, sy kerk deur sy Woord en Gees in die waarheid sal lei. As Gereformeerdes verbind ons ons daartoe om, ook wat die komplekse leerstellinge en etiese kwessies van ons tyd betref, in hierdie oortuiging saam te soek na waarheid, geregtigheid en barmhartigheid. Ons glo dat hierdie soeke 'n ekumeniese strewe is, in verbondenheid met die kerk van alle eeue en die kerk dwarsoor die wêreld. Waar ons van mekaar verskil, glo ons dat ons in gesprek met mekaar moet bly, in die gebed dat God ons liefde al meer sal laat toeneem in begrip en fyn aanvoeling, sodat ons die dinge sal kan onderskei waarop dit werklik aankom (Filippense 1:9-10).

1.2 Bybelsondag

Die Algemene Sinode besluit die laaste Sondag in Augustus word as Bybelsondag in die Jaarboek van die NG Kerk aangeteken. (Hand. AS 2002, p 570, pt7.4.1.2).

1.3 Nuwe Bybelvertalings

Die Algemene Sinode wys lidmate en gemeentes daarop dat die 1933(1953)- en 1983-vertalings die Bybels in Afrikaans is wat amptelik deur die kerk vir gebruik in die erediens aanvaar is. Die Bybelvertalerspaneel van die Nuwe Afrikaanse

Bybel (1983-vertaling) is vooraf deur die betrokke kerke goedgekeur en hierdie Bybel is op 2 November 1983 as amptelike Bybel deur die NG Kerk aanvaar. Alternatiewe vertalings kan daarom baie waardevol en nuttig wees, maar behoort nie die amptelik goedgekeurde Bybel op die kansel te vervang nie. Dit sluit egter nie uit dat selfs in die erediens by geleentheid op verantwoordelike wyse na ander vertalings verwys kan word nie.

2. **BEGINSELS, BESLUIE, RIGLYNE EN HANDLEIDINGS**

- 2.1 As gereformeerdes aanvaar ons die Skrif as hoogste *norm*.
- 2.2 Uit die Skrif lei ons sekere beginsels af.
- 2.3 Wanneer 'n *beginsel(s)* en die daaruit voortvloeiende *standpunt* tot 'n geheel saamgevoeg word om 'n program/gedragslyn vir optrede in die kerklike lewe aan te dui, kan van 'n *beleid* gepraat word.
- 2.4 Daar kan tussen twee soorte besluite deur kerkvergaderings onderskei word, naamlik:
 - (1) besluite wat gebiedend/voorskriftelik van aard is; en
 - (2) besluite wat aanwysend/rigtinggewend van aard is.
- 2.4.1 **Voorskriftelike besluite (waaronder *Kerkorde*, *bepalings en reglemente*)**
- 2.4.1.1 Voorskriftelike besluite kom dikwels voor in die vorm van *Kerkorde*-artikels, bepalinge by die *Kerkorde* en reglemente, maar besluite wat nie spesifiek aandui dat dit 'n "reglement" is nie, is nie daarom nie-voorskriftelik of van enige mindere gesag nie. 'n Spaarsamige gebruik van bewoordinge soos "die sinode keur die volgende as reglement/riglyn/beleid goed" ten gunste van "die sinode besluit" sal help om groter duidelikheid te bring en sal voorkom dat "gewone" besluite gesien word as "mindere" besluite.
- 2.4.1.2 Alle besluite is voorskriftelik, tensy die woordgebruik of algemene samehang die teendeel aandui.
- 2.4.2 **Aanwysende besluite (waaronder *riglyne en handleidings*)**
- 2.4.2.1 Riglyne vir die uitvoering van 'n kerklike beleid word deur aanwysende besluite gegee. (Vergelyk DCG Fourie: *Die Gesag van kerkvergadering* in Die Kerkbode 24 Desember 1980, p 805).
- 2.4.2.2 'n *Riglyn* dui die weg aan waarlangs/wyse waarop 'n saak/beleid prakties toegepas of uitgevoer kan word. *Daar is ruimte vir diskresie om aanpassings te maak*, mits daar nie afgewyk word van die beginsels waarvan uitgegaan word of die beleid wat vasgelê is nie. (Tussen 'n riglyn en 'n leidraad is daar nie 'n werklike verskil nie).
- 2.4.2.3 'n *Handleiding* is die uiteensetting van 'n reeks riglyne, reëls of prosedurestappe wat gevolg moet word by die hantering van 'n sekere soort saak. Waar 'n handleiding egter nie elke stap wat gevolg moet word voorskryf nie, kan daar ruimte vir aanwending van diskresie wees mits die doelwit wat gestel word bevredigend bereik word en geeneen van die neergelegde reëls oortree word nie. (Handelinge 1994, p 457, pt. 2)

3. **BELYDENIS VAN BELHAR**

Besluite 2011

- 3.1 Die Algemene Sinode besluit om die Belydenis van Belhar op kerkordelike wyse deel van die NG Kerk se belydenisgrondslag te maak en dra dit aan die Moderamen op om die nodige kerkordelike prosesse⁴⁶ hieroor in werking te stel.
- 3.2 Die Algemene Sinode volstaan met die besluit van 1998: "Die AS aanvaar dat die Belydenis van Belhar op sigself genome nie met die drie formuliere van eenheid in stryd is nie" en ook "aanvaar ter wille van die eenheidsproses en sy getuienis die wesenlike inhoud van die Belydenis van Belhar."
- 3.3 Die Algemene Sinode wys daarop dat die NG Kerk in gesprek is met die VGKSA. Die gesprek word gefasiliteer deur die WGGK. In die gesprek word ook aandag gegee aan die teologiese inhoud van die Belydenis van Belhar.
- 3.4 Die Algemene Sinode dra dit aan die Moderamen op om, as deel van die proses, 'n deeglike studie te doen van die historiese, teologiese en kontekstuele relevansie van die Belhar Belydenis ten einde die volgende Algemene Sinode en alle kerkvergaderings te adviseer.
(Handelinge 2011,p 105, pt. 9, en p106, pt. 13

DIE AMPTE VAN DIE KERK

4. **BEDIENAAR VAN DIE WOORD: BEROEPSBRIEF EN PROSEDURES BY BEROEPING (Vergelyk die *Kerkorde, Artikel 7*)**

4.1 **Proforma vir 'n beroepsbrief en die finale diensooreenkoms.**

- 4.1.1 Identifikasie van die partye.
- 4.1.2 Aanhef.
- 4.1.3 Diensomskrywing: Algemene diensverpligtinge (Artikel 9) met gepaardgaande spesifieke verwagtinge.
- 4.1.4 Vergoeding en byvoordele (Artikel 13).
- 4.1.5 Die wedersydse erkenning deur die partye dat hulle geskrewe ooreenkoms onderhewig is aan die bepalinge van die Kerkorde en die besluite van die Algemene Sinode en die betrokke sinode soos van tyd tot tyd gewysig.
- 4.1.6 Aanvangsdatum (a) in die geval van leraars in diens van gemeentes of in diens van die kerkverband, die datum van demissie. (b) in ander gevalle waar 'n beroep aanvaar is, is die aanvangsdatum die datum van bevestiging of 'n datum soos ooreengekom.
- 4.1.7 'n Verklaring deur die beroepene dat daar geen hangende of dreigende tughandeling teen hom/haar is nie en dat hy/sy aan die plegtige legitimasie-verklaring getrou sal bly.

⁴⁶ Vergelyk die *Kerkorde*, Artikel 44.1, en die *Reglement vir die Vermeerdering, Kombinerings, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes, en vir die Vorming van 'n Nuwe Kerkverband*, pt 6.

4.1.8 Die partye se handtekening met getuies en datum van ondertekening as aanvaarding dat 'n diensooreenkoms tussen die partye tot stand kom.

4.2 Besluite ter verduideliking van Artikel 7.1 tot 7.4:

4.2.1. Hierdie beroeping vind plaas vanuit 'n groslys wat saamgestel is op die volgende wyse:

4.2.1.1 Die kerkraad van die beroepende gemeente stel die groslys saam en elke kerkraadslid het die reg om soveel name op die groslys te plaas as wat daar vakatures is en/of

4.2.1.2 Die kerkraad kan ook geskikte name van die ringskommissie en/of die Algemene Bevoegdheidsraad aanvra om die groslys aan te vul en

4.2.1.3 Die lidmate van die gemeente moet versoek word om by die skriba van die kerkraad/ pre-advieskommissie name in te gee vir plasing op die groslys en/of

4.2.1.4 Die kerkraad kan die naam van die beroepende gemeente en die datum van die beroepsvergadering onder amptelike berigte in die Kerkbode plaas. Bedienaars van die Woord en proponente kan dan indien hulle wil, vertroulik daarop reageer deur hulle name tesame met 'n curriculum vitae aan die kerkraad voor te lê. Kerkrade van beroepende gemeentes kan aan bedienaars van die Woord en proponente op die groslys 'n vraelys uitstuur waarin uitdruklike bedieningsgerigte vrae gestel word.

4.2.1.5 Die kerkraad het die reg om 'n curriculum vitae aan te vra van enige leraar of proponent wie se naam op die groslys verskyn. Beroeping geskied in die strengste vertroulikheid volgens die bepalings van elke sinode.

4.2.2. Indien die kerkraad van 'n pre-advieskommissie gebruik maak, word die beskikbare name aan die kommissie voorgelê wat daaruit minstens drie name kies en dit in alfabetiese volgorde aan die kerkraad voorlê tesame met al die ander name op die groslys. Enige lid van die kerkraad het die reg om 'n verdere naam op die groslys te plaas.

4.3 Besluit ter verduideliking van Art.7.5:

Enige vorm van onderhandeling met iemand wie se naam op die groslys verskyn, kan slegs plaasvind nadat 'n beroep op hom/haar uitgebring is. Kerkrade word daarop gewys dat hulle in hierdie verband nie verder kan gaan as waarvoor die besluite van die Algemene Sinode voor ruimte laat nie.

5. BEROEPBAARHEID VAN BEDIENAARS VAN DIE WOORD BINNE DIE FAMILIE VAN NG KERKE

Besluite 1994

5.1 Die Algemene Sinode besluit dat Kerkorde Artikels 5 en 6, reglemente 3 en 4 en verbandhoudende besluite van die Algemene sinode oor die opleiding, legitimasie en bevoegdheid van leraars in die Ned Geref Kerk geld vir die Ned Geref Kerkverband en is as sodanig ook bepalend vir die interpretasie van die besluit van die Algemene Sinode oor die erkenning van die opleiding en legitimasie van die ander lede van die Ned Geref Kerkfamilie asook die besluit oor die oor-en-weer-beroepbaarheid van leraars binne die Familie van Ned Geref Kerke.

- 5.2 Die Algemene Sinode gee aan ringe opdrag om toe te sien dat by die goedkeuring van beroepe uit die Ned Geref Kerkfamilie daar aan die vereistes van die Ned Geref Kerk vir opleiding en legitimasie voldoen word.
(Handelinge 1994, p 452, pt. 2.8.6)

Besluite 2002

- 5.3 Die NG Kerk erken die opleiding en legitimasie van die NGKA, VGKSA en RCA op voorwaarde dat dit voldoen aan die vereistes wat die NG Kerk stel vir sy eie opleiding en legitimasie.
- 5.4 Indien die opleiding van 'n gelegitimeerde van die NGKA, VGKSA en RCA nie gelykwaardig is aan die vereistes wat die NG Kerk vir sy eie gelegitimeerdes stel nie, is so 'n persoon nie sonder meer beroepbaar in die NG Kerk nie.
- 5.5 Voldoen 'n gelegitimeerde van die NGKA, VGKSA en RCA nie aan die vereistes wat die NG Kerk vir gelegitimeerdes stel nie, sal sodanige persoon die nodige aanvullende kwalifikasies moet verkry ten einde beroep te kan word na 'n NG Gemeente of benoem te kan word in 'n pos in die NG Kerkverband.
- 5.6 Die Algemene Sinode het aan ringe opdrag gegee om toe te sien dat by die goedkeuring van beroepe uit die NG Kerkfamilie daar aan die vereistes van die NG Kerk vir opleiding, legitimasie en beroepbaarheid in die NG Kerk voldoen word. In terme van die nuutste *Kerkorde* (1998) keur die ring nie meer beroepe goed nie, maar kontroleer of daar aan al die kerkordelike vereistes voldoen is (Art 8.1.2).
- 5.7 Die Drie Formuliere van Eenheid moet as belydenisgrondslag van die NG Kerk aanvaar word alvorens predikante van die Familie van NG Kerke in 'n gemeente van die NG Kerk bevestig kan word.
(Handelinge 2002, pp 336-337, pt. 2.3.4)

6. KAPELANE

Besluite 2002

- 6.1 Kapelane vir diens in die SANW, SAPD, DKD en NIA word as bedienaars van die Woord benoem deur die Algemene Sinode/Moderamen op aanbeveling van die Subkommissie vir Kapelaansdienste en verkry/behou op hierdie wyse predikantsbevoegdheid. Hierdie benoeming impliseer NIE dat die Algemene Sinodale verband enige huidige of toekomstige finansiële verantwoordelikheid teenoor kapelane het of dat enige diensooreenkoms tussen die kapelane en die Algemene Sinode tot stand kom nie.
- 6.2 Kapelane kan ook na 'n gemeente beroep word. Die Subkommissie vir Kapelaansdienste kan gevra word om hierin behulpsaam te wees.
- 6.3 Dit bly die gewenste keuse dat 'n kapelaan aan 'n gemeente gekoppel sal wees. Die keuse van die verbintenis aan 'n gemeente lê by die kapelaan self. Indien hy teen 'n verbintenis aan 'n gemeente besluit, moet hyself die groepversekeringspremie betaal.

- 6.4 Kapelane wat graag gekoppel/beroep wil wees, maar dit vind om een of ander rede nie plaas nie, se premie moet deur die ring waarbinne hy/sy bly, gedra word of deur die sinode totdat hy/sy weer gekoppel word aan 'n gemeente of beroep word na 'n gemeente.
- 6.5 Die Algemene Sinode besluit dat alle huidige kapelane deur 'n eenmalige besluit van die Algemene Sinode / Moderamen op voorlegging deur die Subkommissie vir Kapelaansdienste benoem word as kapelane vir die onderskeie kapelaansdienste en verkry/behou op dieselfde wyse as in punt 1 hierbo hulle predikantsbevoegdheid. (Handelinge AS 2002, p 568, pt. 6.3.4 en p 569, pt. 6.3.8.2).

Besluite 2007

KAPELAANSDIENSTE (vgl. Agenda Deel I bl. 99, A.2.1 Verslag van die Moderamen, pt. 4.4 asook Agenda Deel II bl. 13)

- 6.6 Die Algemene Sinode versoek gemeentes om, waar hulle genader word om 'n kapelaan aan die gemeente te koppel, dit ernstig te oorweeg.
- 6.7 Die Algemene Sinode verwys die behoefte aan bydraes van gemeentes ten bate van die Kapelaansfonds na sinodes.
- 6.8 Die Algemene Sinode versoek sinodes om kapelane wat binne hulle grense werk, te betrek by die verskillende dienskommissies van die sinode.
- 6.9 Die Algemene Sinode besluit om die Subkommissie vir Kapelaansdienste soos volg saam te stel: 'n verteenwoordiger van elk van die vier kerke van die NG Kerkfamilie en 'n benoemde kapelaan van elk van die vier afdelings van die Veiligheidsdienste (SAW, SAPD, Korrektiewe Dienste, Nasionale Intelligensie), op eie koste. Indien die hoofkapelaan(e) van die NG Kerkfamilie is, word hy/sy/hulle benoem - indien nie, een van die leiersgroep van die betrokke afdeling wat 'n gelegitimeerde van die NG Kerkfamilie is.
- 6.10 Die Algemene Sinode besluit om 'n dienende kapelaan uit elk van die vier afdelings van die Veiligheidsdienste op die Diensgroep vir Diens en Getuienis te benoem.
- 6.11 Die Algemene Sinode besluit om voort te gaan met sy steun en betrokkenheid by die Veiligheidsdienste Christelike Adviesraad deur middel van sy verteenwoordiger op die Raad.

7. LEGITIMASIE MET BEPERKTE OPDRAG

Besluite 2002

Die Algemene Sinode keur goed dat:

- 7.1 'n Aansoek om legitimاسie met beperkte opdrag vanaf 'n kerkraad, met goedkeuring van die plaaslike ring, aan die ATR gerig word.
- 7.2 Die gronde vir die aansoek, in terme van die vereistes van legitimاسie (Art 5) deur die ATR beoordeel moet word alvorens die ATR 'n besluit daaroor neem, met verslag aan die Algemene Sinode.
- 7.3 Dat die beperking slegs betrekking het op die opdrag van die kandidaat (d.w.s. 'n beperking van beroepbaarheid tot 'n besondere streek, of kategoriale bediening) en nie op bevoegdheid as sulks nie. (Volle predikantsbevoegdheid bly 'n vereiste).

- 7.4 Dat beroeping slegs mag plaasvind nadat die ATR skriftelike toelating tot die bediening gegee het (= legitimasie).
- 7.5 Kandidate uit nie-lidkerke van die NG Kerk-familie *colloquium doctum* voor 'n Eksamenkommissie van die NG Kerk moet aflê. (Handelinge AS 2002, p 556, pt. 1.3.3).

Besluite 2011

Beperkte bevoegdheid⁴⁷

- 7.6 Persone wat oor beperkte bevoegdheid beskik, kan:
 - 7.6.1 Net die Woord bedien (indien kwalifikasie dit toelaat) onder opsig en toesig van die kerkraad en ring
 - 7.6.2 Diens van die gebede
 - 7.6.3 Onderrig en toerusting
 - 7.6.4 Opbou van die gemeente
 - 7.6.5 Dienswerk in die gemeente
 - 7.6.6 Leiding en organisering van die gemeente
 - 7.6.7 Pastorale versorging.
- (Handelinge AS 2011, p 160)

8. OMRUILING VAN STANDPLASE

Besluite 1994

- 8.1 Leraars wat weens buitengewone omstandighede daartoe verplig word of wat 'n omruiling van standplaas begeer, kan in oorleg met die betrokke kerkrade reëlings tref vir die omruiling van hulle standplase.
- 8.2 Sodanige reëlings moet in 'n geskrewe ooreenkoms deur die betrokke kerkrade goedgekeur word waarna dit vir goedkeuring aan die ring/ringskommissie voorgelê word.
- 8.3 Hierdie ooreenkoms tot omruiling moet eers deur die betrokke ringskommissies goedgekeur word voordat uitvoering daaraan gegee mag word.
- 8.4 Kennisgewing hiervan word in die amptelike blad van die Kerk gegee.
- 8.5 Die bepaling ten opsigte van die bevestiging van 'n leraar in 'n gemeente is ook hier van toepassing. (Handelinge 1994, p 516, pt. 14)

Besluite 2002

- 8.6 Die NG Kerk aanvaar steeds die beroepstelsel as die normale en gewenste praktyk vir die plasing en wisseling van predikante.
- 8.7 In die lig van navorsing (Kerkspieël 6) moet erken word dat die groot oorvoorsiening van leraars en weinig vakatures, veroorsaak het dat die beroepstelsel tans nie die nodige gesonde rotasie van predikante te weeg bring nie. Daar is dus behoefte aan 'n aanvullende meganisme wat gesonde wisseling kan help bevorder.

⁴⁷ Vergelyk die *Kerkorde*, Artikel 31.8.

- 8.8 Die Algemene Sinode het reeds die beginsel van standplaasruiling goedgekeur as 'n aanvullende meganisme (vgl. o.a. 1994). Standplaasruiling as 'n aanvullende stelsel kan help om die huidige probleme te hanteer, mits dit as volg gewysig word:
- 8.8.1 Die Algemene Sinode benoem 'n kommissie met die bevoegdheid om die omruiling van leraarstandplaas met verskillende sinodale gebiede te inisieer, te onderhandel en te finaliseer. Die Algemene Sinode adviseer sinodes om kommissies binne die Sinodale gebiede saam te stel wat standplaasruilings binne die streke kan inisieer, onderhandel en finaliseer. Die Algemene Kommissie word saamgestel met een verteenwoordiger van elke streeksinode. Die voorsitter van die ATPB tree op as sameroeper.
- 8.8.2 Die Algemene Sinode versoek die kommissie om binne die raamwerk van die volgende uitgangspunte riglyne op te stel vir die implementering van die stelsel:
- 8.8.2.1 *Roeping*: In die proses van standplaasverwisseling moet die roeping van die leraar en die werk van die Heilige Gees in ag geneem word. Hierdie proses word gesien as een van die maniere waarop die Here leraars na gemeentes kan roep.
- 8.8.2.2 *Bona fides*: Bedieningsvernuwing en persoonlike omstandighede dien (onder andere) as bona fide redes vir verwisseling. Die betrokke partye oorweeg die meriete van die saak. Dit gaan om bona fide redes vir verwisseling van standplase. Die proses mag bv. nie gebruik word om dreigende tughandeling te ontduik nie.
- 8.8.2.3 *Ooreenkoms*: Aangesien die leraar en kerkraad in 'n werksverhouding staan wat amptelik by wyse van Kerkordebepalings gereguleer word, sal dit in die handelinge rondom verwisseling van standplase verreken moet word. Die regte en voorregte van albei partye, die kerkraad en die leraar, sal in ag geneem moet word. Dit bied egter wel die geleentheid dat verwisseling by wyse van ooreenkoms gereël kan word (na analogie van Art.7 van die *Kerkorde* 1998). 'n Proses waarvolgens kerkrade en leraars 'n ooreenkoms tot verwisseling aangaan, waarvoor albei partye eienaarskap aanvaar, moet moontlik gemaak word.
- 8.8.2.4 *Verwisseling*: Die kerkverband en sinodale begeleiers dwing nie verwisseling af nie maar skeep 'n geleentheid vir die partye tot verwisseling. Dit vervang nie die huidige beroepstelsel nie.
- 8.8.2.5 *Die Kerkverband*: Die kerkverband speel in die verband 'n bemiddelende en fasiliterende rol. Hier het ringe, sinodes en die Algemene Sinode elk 'n eie rol te vervul.
- 8.8.2.6 *Beroeping*: Die skriftelike ooreenkoms waartoe deelnemende partye kom om van standplaas te verwissel, is 'n geldige beroep en vereis nie 'n aparte beroepshandeling nie. Die ooreenkoms moet voor finale ondertekening vir twee agtereenvolgende Sondae vir approbasie aan die betrokke gemeentes voorgelê word. (Vergelyk die analogie in die *Reglement vir die Vermeerdering, Kombinerings, Eenwording en Samesmelting van Gemeentes, en vir die Vorming van 'n Nuwe Kerkverband*, punt 3.1.3)
- 8.8.2.7 *Multilaterale verwisseling*: In gevalle waar 'n bilaterale passing nie bewerkstellig kan word nie, sou multilaterale passings oorweeg kon word.
- 8.8.3 Ter wille van die verdere ondersteuning van die nuwe stelsel versoek die Algemene Sinode die kommissie om ondersoek in te stel na 'n sisteem

waarvolgens alle predikante in die reël na 7 jaar in 'n gemeente op 'n standplaasverwisselingslys kom. Die kommissie lewer hieroor verslag met aanbevelings aan die Moderamen in die interim. (Handelinge AS 2002, p 444, pt. 7.3.1).

9. BEDIENAARS VAN DIE WOORD

9.1 Jaarlikse aanmelding

Die Algemene Sinode besluit dat alle dienende predikante jaarliks via hulle gemeenteskriba die skriba (bevoegdheidsregister) van die ATR moet inlig oor hulle huidige gemeente en posisie. (Handelinge AS 2002, p 562, pt. 3.1).

9.2 Predikante A-Z

Die Algemene Sinode 2007 het (met die uitsondering van hoofstuk 6) die A-Z Beleid aangaande Predikante goedgekeur. In hierdie dokument word volledig gehandel met Voortgesette Bedieningsontwikkeling (VBO).

9.3 Besluite 2007

9.3.1 Die verlening van predikantsbevoegdheid is 'n funksie van die Algemene Sinode. Die sinode besluit dat homoseksuele gelegitimeerdes wat 'n selibate lewenstyl beoefen tot die predikantsamp toegelaat word.

9.3.2 **BEDIENINGSBEVOEGDHEID** (vgl. Agenda Deel I bl. 326, A.3.4.1 Verslag van die Algemene Taakspan Regte pt. 1.2.3 asook Agenda Deel II bl. 23)

Die Algemene Sinode besluit op versoek van die ATR om 'n klein taakspan van kundiges aan te wys en om daarvoor te begroot, met die doel om 'n omvattende ondersoek te doen na:

- 1) Alle sake rakende die toetrede tot die bediening en die behoud van bedieningsbevoegdheid;
- 2) Die problematiek rondom die predikant “as werknemer van die kerkraad” aan die een kant en sy/haar ampsbevoegdheid kragtens sy legitimasie en bevestiging aan die ander kant;
- 3) Of daar seker bedieningstake (bv. Sakramentsbediening) slegs aan die bevestigde leraar toevertrou kan word en of sodanige take ook deur nie-bevestigde leraars uitgevoer mag word;
- 4) Die moontlikheid van verskillende kategorieë van predikante, beide wat opleiding, legitimasie en verantwoordelikhede betref;
- 5) Verdere sake deur die Algemene Sinode geïdentifiseer.
- 6) Hierdie ondersoek moet spoedeisend afgehandel word met verslag en afhandelingsbevoegdheid aan die Moderamen.

9.3.3 **DOWE: TOELATING VAN TOT DIE AMP** (vgl. Aanvullende Verslae bl. 19 - 21, A.3.4.1 Algemene Taakspan Regte pt. 7)

Die Algemene Sinode neem kennis dat AKTO aandag aan die saak gegee en na die kuratorium van Stellenbosch verwys het. Die ATR wys die skrywers daarop dat die moontlikheid van legitimasie met beperkings bestaan en dat die ATR elke aansoek op meriete oorweeg.

9.3.4 HUWELIKSBEVESTIGERS (vgl. Agenda Deel I bl. 287, A.3.2 Verslag van die Algemene Diensgroep vir Gemeente-Ontwikkeling pt. 6.2 (vgl. ook ADGO Bylaag 6 bl. 313) asook Agenda Deel II bl. 23)

- 1) Die Sinode besluit dat die huweliksdiens nie 'n gewone samekoms van die gemeente (erediens) onder leiding van die ampte is nie. Die persone by 'n huweliksluiting kom nie as gemeente van God met die oog op 'n openbare erediens saam nie.
- 2) Die Sinode besluit dat die leraar as individuele lerende ouderling pastoraal optree by die huweliksbevestiging en dat die toesig van die ander ampte nie noodsaaklik is nie.
- 3) Die Sinode beklemtoon dat die Bybelse eise met betrekking tot die huwelik suiwer moet weerklink met die huweliksvoorbereiding, -bevestiging en begeleiding binne die dampkring van die kerk as gemeenskap van die gelowiges. Gesien teen hierdie agtergrond kan die huwelik van belydende lidmate van 'n gemeente nie maar bloot deur enige persoon wat staatsregtelik daartoe bevoeg is, bevestig word nie. Dit bly die taak van die bevoegde bedienaar van die Woord.
- 4) Die Sinode besluit dat verdere ondersoek gedoen word oor 'n kerklike huweliksinsesing (geestelike ooreenkoms) as genoegsame verbintenis vir gelowiges om saam te woon en of die staat se wetlike ooreenkoms noodsaaklik is (Gesien teen die agtergrond van byvoorbeeld bejaardes wat verplig word om saam te woon omdat mediese en pensioenvoordele in 'n volgende staatsregtelike huwelik verbeur word).

10. BEDIENAAR VAN DIE WOORD: AFTREEOUDERDOM

'n Bedienaar van die Woord wat die ouderdom van 65 jaar bereik, mag vir hoogstens 6 maande na die bereiking van sy 65ste verjaarsdag en met toestemming van die betrokke kerkvergadering/kommissie in sy diens aanbly. (Vergelyk die besluit Algemene Sinode 1986, Acta p 712, en die *Reglement vir Vaste Termynposte*, punt 4)

DIE VERGADERINGE VAN DIE KERK

11. NG KERKSEËL

Die Algemene Sinode bevestig die volgende as sy standpunt t.o.v. die NG Kerkseël: Die kerkseël is die eiendom van die Algemene Sinode; dit is 'n seël van "amptelikheid" en is beperk tot die Algemene Sinode se werksaamhede; persone/instansies kan die seël slegs gebruik met die verlof van die Moderamen; hulle moet skriftelik daarvoor aansoek doen. (Handelinge AS 2002, p 568, pt. 3.5.2).

12. GELDIGHED VAN BESLUTE

- 12.1 'n Besluit van die Algemene Sinode tree in werking met die publikasie van die Handeling van die Sinode tensy die Sinode anders besluit.
- 12.2 Die Kerkorde en Reglemente tree in werking by die publikasie daarvan.
(Handeling AS 1994, p 426, pt. 11.4)

13. TELEFOON-/ ELEKTRONIESE VERGADERINGS EN STEMWYSES

Die Algemene Sinode keur die volgende advies van die ATR oor telefoonvergaderings en elektroniese stemwyse of -vergaderings goed:

- 13.1 Telefoon- en elektroniese vergaderings vir die taakspanne (sluit diensrade/diensgroepe in) van die Sinode(s) is toelaatbaar vir die hantering van spoedeisende sake onder die volgende voorwaardes:
 - 13.1.1 Die vereistes vir die telefoonvergadering is dieselfde as wat geld vir 'n gewone vergadering van die taakspan onder andere ten opsigte van kennisgewing, agenda, kworum en besluitneming.
 - 13.1.2 Die notule van so 'n vergadering word by die volgende vergadering van die taakspan voorgelê vir goedkeuring.
- 13.2 Elektroniese stemwyse vir taakspanne van die Sinodes is toelaatbaar onder die volgende voorwaardes:
 - 13.2.1 Die Dagbestuur van die taakspan stel 'n verslag op in verband met die saak waaroor die taakspan besluit(e) wil neem. In die verslag word die sake waaroor en die manier waarop daar gestem moet word, duidelik aangedui.
 - 13.2.2 Die verslag word elektronies aan al die lede van die taakspan versend.
 - 13.2.3 Die elektroniese stemming se uitkoms is alleen geldig as die meerderheid van die lede hulle instemming met die voorstel wat voorgelê is vir stemming betuig het.
 - 13.2.4 Die notule van so 'n stemming word by die volgende vergadering van die taakspan voorgelê vir goedkeuring.
(Handeling AS 2011, p 117, pt. 5.1.8)

14. DOOP

14.1 Bediening van dooplidmate in skoolkoshuise

(Handelinge 1990, p 605, punt 2.1.9.4)

14.2 Doop van kinders in pleegsorg

Die Algemene Sinode besluit dat kinders in pleegsorg gedoop kan word en lê die volgende riglyne neer:

14.2.1 Die finale besluite berus by die betrokke kerkraad wat in alle gevalle moet waak teen die misbruik van die sakramente.

14.2.2 Waar die doop van 'n kindjie gewoonlik die resultaat is van die besluite van 'n ouer(s) en 'n kerkraad, kom in die geval van 'n pleegkind ook ander instansies wat die pleegplasing bestuur, ter sprake. Daar kan eers tot die doop oorgegaan word nadat die kerkraad deur samesprekinge met pleegouers en die pleegsorginstansie homself daarvan vergewis het dat die betrokke pleegplasing na alle waarskynlikheid van 'n langtermyn aard is.

(Handelinge 1994, p 474, punt 10.2.2.1)

14.3 Doop van Kinderhuiskinders

14.3.1 Die Algemene Sinode 2002 oordeel dat die besluit van die Algemene Sinode 1998 oor die bediening van die doop aan 'n kinderhuiskind ouer as 7 jaar wat dit begeer, die implikasie het dat 'n persoon of persone naas die eie, pleeg- of aanneemouers) by die doop op die formulier kan antwoord en vir die geestelike opvoeding van 'n kinderhuiskind verantwoordelikheid kan neem. Die moontlikheid bestaan dus dat 'n ongedoopte kinderhuiskind van 7 jaar en ouer, wie se kinderhuisplasing 'n min of meer permanente vorm aangeneem het, gedoop kan word.

14.3.2 Die Algemene Sinode handhaaf die besluit dat die kinderhuis of gemeente nie korporatief as pleegouer kan optree vir doeleindes van die aflê van en die uitvoering van die doopgelofte nie. Kerkrade kan wel, nadat die biologiese ouers, waar moontlik, daarvoor geraadpleeg is, lidmate van die gemeente wat bereid is om verantwoordelikheid te neem vir die verbondopvoeding, aanwys om as doopgetuies of geestelike voorgede op die formulier te antwoord by die bediening van die doop aan 'n kinderhuiskind ouer as 7 jaar.

14.3.3 Die Algemene Sinode oordeel dat by die doop van en daarna by die nagmaalbediening aan 'n kinderhuiskind die begeerte eers van die kinderhuiskind self moet kom en dat kerkrade daarteen moet waak dat ander oorweginge nie 'n aanleidende rol speel nie. Net soos alle kinderhuiskinders bo 7 jaar nie sonder meer gedoop kan word nie, kan alle dooplidmate nie sonder meer tot die nagmaaltafel toegelaat word nie. Dit is dus nie besluite wat kerkrade sonder die

⁴⁸ Vir die bediening van die sakramente vergelyk Artikel 49 van die *Kerkorde*.

uitgesproke begeerte van die ongedoopte of dooplidmate en sonder die versekering van behoorlike ouerlike of plaasvervangende begeleiding en sorg kan neem nie. (Handelinge AS 2002, p 567, punt 3.3.2).

14.4 Doop van kinders uit buiteland

- 14.4.1 As lidmate wat net tydelik in die buiteland woon, hul kind in 'n ander gemeente as hul tuisgemeente in Suid-Afrika wil laat doop, moet hulle die skriftelike toestemming van hul tuisgemeente verkry.
- 14.4.2 As lidmate wat permanent in die buiteland woon en daar by 'n gemeente inskakel, hul kind hier wil laat doop, is die prosedure soos volg:
 - 14.4.2.1 Hulle moet toestemming van hul gemeente in die buiteland kry;
 - 14.4.2.2 Daar word met hulle 'n doopgesprek gevoer.
- 14.4.3 As lidmate wat permanent in die buiteland woon nie daar by 'n gemeente kan inskakel nie, maar hier wil laat doop, word die volgende prosedure gevolg:
 - 14.4.3.1 Die kerkraad van die gemeente waar hulle wil laat doop, vra hulle atestaat aan van die gemeente waar hulle lidmate was totdat hulle geëmigreer het;
 - 14.4.3.2 Daar word met hulle 'n doopgesprek gevoer;
 - 14.4.3.3 Hulle word tydens die gesprek gevra na die redes waarom hulle nie by 'n gemeente kan inskakel nie, en hulle word aangespoor om wel by 'n gemeente in die buiteland in te skakel. (Handelinge AS 2002, p 560, punt 5.1.2).

14.5 Doopgetuies

Wanneer geeneen van die ouers geregtig is om op die doopvrae te antwoord nie, kan die kerkraad in oorleg met die ouers 'n doopgetuie(s) vind wat genoegsame waarborg kan bied vir 'n christelike opvoeding van die dopeling.

14.6 Doop van verbondskinders

Die kerkraad moet toesien dat die doop van verbondskinders so gou as moontlik aangevra en bedien word.

14.7 Doop van 'n kind ouer as sewe jaar

By die doop van 'n kind ouer as sewe jaar en voor belydenisaflegging:

- 14.7.1 moet die kerkraad daarvan oortuig wees dat die ouers/doopgetuies se gesindheid en meelewing tans reg is, en die kind wat gedoop moet word, moet in staat wees om, na gelang van die kind se bevatlikheid, 'n eenvoudige belydenis van instemming met die Christelike waarheid af te lê, tesame met 'n getuienis aangaande liefde tot en geloof in Jesus Christus.
- 14.7.2 Die eenvoudige belydenis word deur die kind slegs by die dooponderhoud afgeleë.
- 14.7.3 Tydens die dooponderhoud word die kind voorberei op die vrae en antwoord slegs met 'n "ja". Die vrae lui soos volg:
 - 14.7.3.1 Glo jy dat die Bybel die Woord van God is?
 - 14.7.3.2 Glo jy dat God, die Vader, die Skepper van hemel en aarde is?

14.7.3.3 Glo jy dat die Here Jesus Christus vir jou sondes gesterf het en dat Hy uit die dood opgestaan het, en het jy Hom lief ?

14.7.3.4 Glo jy dat die Heilige Gees in jou woon en jou lewe nuut maak ?

14.8 Doop van persone sestien jaar en ouer

Persone sestien jaar en ouer wat nie gedoop is nie kan gedoop word na openbare belydenis van geloof.

14.9 Erkenning van doop

Die doop van iemand uit 'n ander kerkverband word erken as dit geskied het in die Naam van die Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees; met water bedien is; en deur 'n persoon met bevoegdheid in die betrokke kerkverband bedien is.

14.10 Doop, herdoop en doopherrinnering/doopherrdenking

(Handelinge 1998, bl. 417, 10.5 en bl. 469-470, 1.3.6)

Besluite 2011

14.11 Doop

14.11.1 Die Algemene Sinode bevestig ons gereformeerde oortuiging dat die Verbondsdoo uitdrukking gee aan die grondwaarheid van die Evangelie dat God se genade en trou te alle tye ons gelowige aanvaarding daarvan voorafgaan en selfs omsluit.

14.11.2 Die Algemene Sinode vra daarom kerkrade en predikante om die gereformeerde verstaan van die verbondsdoo met oortuiging en deernis te verduidelik en te bevestig, ook aan lidmate wat ander oortuigings oor die doop huldig.

14.11.3 Die Algemene Sinode gee terselfdertyd erkenning aan die feit dat Christelike kerke nie almal dieselfde Doopbeskouing huldig nie, maar dat ons nogtans saam met mekaar deel uitmaak van die Kerk van Christus.

14.11.4 Die Algemene Sinode gee dankbaar erkenning aan lidmate wat ten spyte van hulle ander verstaan van die doop steeds lojaal bly aan die kerkverband en wil hulle verseker dat hulle 'n geestelike tuiste in die NG Kerk het.

14.11.5 Die Algemene Sinode vra opreg verskoning vir lidmate wat op een of ander wyse rondom die doop seergekry het, en nooi hulle uit tot onderlinge gesprek waar daar op pastorale wyse saam oor die saak gesels en gebid kan word.

14.11.6 Die Algemene Sinode verseker lidmate wat die NG Kerk vanweë hulle doopverstaan verlaat het, dat die NG Kerk 'n geestelik tuiste wil wees vir alle kinders van die Here en nooi hulle hartlik uit om hulle regmatige plek in hulle plaaslike NG gemeente in te neem en saam te werk aan die koms van God se koninkryk.

14.12 Doopherrdenking/ herrinnering

14.12.1 Vertrekpunte vir gesprek

14.12.1.1 Die Sinode is van oordeel dat die gesprek en beredenering oor die gereformeerde vertrekpunte van die doop deur die jare in die Nederduitse Gereformeerde Kerk deurdag is en 'n rykdom van teologie ontsluit.

- 14.12.1.2 Die Sinode bevestig weer dat die verbondsteologie sentraal staan in die beredenering van dooherdenking of -herinnering.
- 14.12.1.3 Die Algemene Sinode bevestig dat in gehoorsaamheid aan die verbondsbelofte van ouers, ouers en die kerk verantwoordelikheid moet aanvaar vir die verbondsonderrig (kategeese) van hul gedoopte kinders sodat hulle gelei word tot 'n toe-eiening van die heil (belydenisaflegging) wat nie aan 'n bepaalde ouderdom gekoppel kan word nie (soos tans in die Kerkorde vasgestel word), en versoek daarom die Taakspan Kategeese om die plek, aard en ouderdom vir belydenisaflegging te ondersoek.
- 14.12.1.4 Die Sinode besluit om niks by te voeg tot die gesprek oor die doop, kindernagmaal en kategeese nie, maar wel net te fokus op die opdrag oor doopviering.
- 14.12.2 Terminologie
- 14.12.2.1 Die Sinode besluit dat die kerk eerder die woorde dooherdenking of dooherinnering sal gebruik.
- 14.12.3 Riglyne vir die herdenking/herinnering
- 14.12.3.1 Die Sinode bevestig dat die heil altyd en in alle omstandighede gevier moet word.
- 14.12.3.2 Die Algemene Sinode wys lidmate daarop dat die gereelde viering van die nagmaal die primêre plek van viering is.
- 14.12.3.3 Die Algemene Sinode bevestig dat die dooherinnering/viering nie as 'n her/weerdoop interpreteer mag word nie, maar direk met die verbonds-/christelike doop saamhang.
- 14.12.3.4 Die Sinode besluit dat gemeentes aangemoedig word om geleenthede te skep waar dooherinnering of herdenking deel word van lidmate en gemeentes se verhaal.
- 14.12.3.5 Die Sinode beveel aan dat sakramentsviering 'n groter rol binne liturgie, kategeese en die erediens sal speel.
- 14.12.3.6 Dit staan Kerkrade ook vry om toepaslike rituele te vestig wat die behoefte van sulke lidmate opvang om simbolies uitdrukking te gee aan hulle sterwe en opstanding saam met Christus. Hierdie rituele is nie Sakramente nie en vervang nie die Verbondsdoo nie.
- (Handelinge 2011, pp 163-164)

15. NAGMAAL

15.1 Oop of geslote

(Handelinge 1994, p 434, punt 27.6)

15.2 Gereelde viering van nagmaal

- 15.2.1 Die Algemene Sinode bevestig 'n vorige besluit dat die volledige Christelike erediens beide Woordbediening en Nagmaalviering insluit.
- 15.2.2 Die Algemene Sinode moedig gemeentes weer eens aan om nader te beweeg aan die rigting van 'n weeklikse viering van die nagmaal. Die Algemene Sinode doen dit met die oortuiging dat dit die beste Bybelse praktyk is, dat die sakramente maniere is waarop God na ons kom en dat dit ook die Woordbediening kan versterk.

- 15.2.3 Die Algemene Sinode is daarvan oortuig dat die meer gereelde viering van die nagmaal 'n onbereikte ideaal sal bly indien die gemeente nie die geloofversterkende nut daarvan beleef nie. Gemeentes en liturge word aangemoedig om die volgende paar jaar besondere erns te maak met die inkleding van die nagmaal.
- 15.2.4 Die Algemene Sinode aanvaar dat wat betref die hoe van die viering van die nagmaal die gereformeerde tradisie nooit voorskriftelik was nie. Daar is in die gereformeerde tradisie byvoorbeeld verskillende praktyke rondom die kommunie van die gemeente gangbaar. Die Algemene Sinode handhaaf die beginsel van vryheid, en versoek gemeentes om hulle in hul besluite hieroor te laat lei deur die beginsels van die Skrif en die wens dat die gemeente opgebou en gestig sal word deur die viering van die nagmaal. (Handelinge AS 2002, p 537, punt 2.2.4.2).

15.3 Nagmaal in kleingroepe

Aangesien daar by 'n toenemende aantal lidmate 'n behoefte is aan 'n nagmaalsbeleving in kleiner, meer intieme groepe, en daar geen Bybelse beswaar daarteen is nie, besluit die Sinode dat nagmaal voortaan ook in kleingroepe in die gemeente bedien mag word onder dieselfde voorwaardes as wat in die gemeentes as geheel geld. (Handelinge AS 2002, p 537).

15.4 Toelating van kinders tot Nagmaal

- 15.4.1 Die Algemene Sinode besluit dat
- 15.4.1.1 gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo,
- 15.4.1.2 aan die vereistes van 1 Kor. 11 voldoen, en
- 15.4.1.3 die begeerte het om nagmaal te gebruik tot die nagmaal toegelaat mag word.
- 15.4.2 **Praktyk van toelating van kinders by die Nagmaal**
- 15.4.2.1 Die Algemene Sinode besluit dat ter wille van die goeie orde en eenheid van die kerk die toelating van kinders tot die nagmaal op die volgende wyse geskied:
- 15.4.2.1.1 Kerkrade besluit wanneer die gemeente daarvoor gereed is. Die Algemene Sinode besluit om kerkrade te versoek om die gemeentes te begelei en toe te rus, en so tot gereedheid te voer vir toelating van kinders tot die gebruik van nagmaal as 'n gesinsmaal. Hierdie leiding moet op 'n pastorale wyse met groot liefde en toewyding gedoen word.
- 15.4.3 **Ouers se verantwoordelikheid**
- 15.4.3.1 Ouers het die verantwoordelikheid om hulle kinders voortdurend te begelei en te onderrig in die volle rykdom van die betekenis van die nagmaal, net soos kerkrade die plig het om volwassenes te begelei.
- 15.4.3.2 Dit is die verantwoordelikheid van elke kerkraad om spesifieke reëlins te tref oor die wyse waarop die toelating plaasvind.
- 15.4.3.3 Die Algemene Sinode beklemtoon dat ouers hulle kinders moet begelei met die oog op die kinders se deelname aan die nagmaal en om die besondere geleentheid te benut om saam met hulle kinders die nagmaal te gebruik.
- 15.4.3.4 Die Algemene Sinode versoek kerkrade om deurlopend aandag te gee aan die toerusting en begeleiding van ouers sodat hulle hulle kinders kan begelei in die deelname aan die nagmaal.

15.4.3.5 Die Algemene Sinode besluit:

15.4.3.5.1 By die toelating van kinders tot die nagmaal verval belydenisaflegging as toelatingsvoorwaarde vir die nagmaal.

15.4.3.5.2 Die praktyk van kategese en belydenisaflegging word gehandhaaf in ooreenstemming met die vorige besluite van die Algemene Sinode.
(Handelinge 1998, p 432, 4)

15.5 Kinders aan die Nagmaalstafel

15.5.1 Die Algemene Sinode handhaaf sy besluit van 1998 dat gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo, aan die vereistes van 1 Kor. 11 voldoen, en die begeerte het om nagmaal te gebruik, tot die nagmaal toegelaat mag word.

15.5.2 Die Algemene Sinode keur die volgende aanbevelings van die Moderamen (Agenda 2002 bl. 344) as beginsel-standpunt goed:

15.5.2.1 Kerkrade het 'n deurlopende verantwoordelikheid om doop- en belydende lidmate toe te rus en te begelei vir die Christelike leer en lewe.

15.5.2.2 Kerkrade het daarom ook 'n verantwoordelikheid om die besluit van die Algemene Sinode 1998 oor die toelating van kinders tot die nagmaal uit te voer. In hierdie proses moet daar deurlopende begeleiding van ouers en kinders plaasvind, omdat die ouers so 'n belangrike rol by die kind se sinvolle gebruik van die sakrament speel. Kerkrade kan hiervoor die prediking, kategese, die pastorale werk van predikant, ouderling en diaken en ander vorme van begeleiding, inligting en voorligting gebruik.

15.5.2.3 Met betrekking tot die toelating van dooplidmate tot die nagmaal tref elke kerkraad toepaslike reëlings in die lig van plaaslike omstandighede. Wykskerkraadslede en/of kategete kan ook in die opsig saam met die ouers betrek word. (Handelinge AS 2002, p 552: 15/16).

16. RIGLYNE VIR DIE BEDIENING VAN DIE NAGMAAL BUITE DIE EREDIENS

16.1 Dit is die verantwoordelikheid van die plaaslike kerkraad om toe te sien dat die nagmaal ordelik en in ooreenstemming met die Skrif geskied.

16.2 Die nagmaal word, behalwe by hoë uitsondering, in 'n erediens bedien.

16.3 Die kerkraad besluit oor die bediening van die nagmaal in sulke uitsonderlike gevalle.

16.4 Die volgende algemene riglyne word deur die kerkraad gehandhaaf in die bediening van die nagmaal buite die erediens:

16.4.1 Die kerkraad evalueer die meriete van elke aansoek.

16.4.2 Die Woord moet bedien word.

16.4.3 Die ware betekenis van die nagmaal word verduidelik sodat bygeloof uitgeskakel kan word hetsy deur die formulier of andersins.

16.4.4 Minstens een ampsdraer, verkieslik die wyksouderling, woon die nagmaalbediening by. Waar moontlik word gereël dat ander medegeelowiges dit ook bywoon sodat die gemeenskapskarakter van die nagmaal bewaar kan bly.
(Handelinge 1994, p 514-515, 4.2)

17. BEDIENING VAN SAKRAMENTE DEUR PROPONENTE

Besluite 1998

- 17.1 Die Algemene Sinode neem daarvan kennis dat die wyse waarop die amp van die bedienaar van die Woord in Kerkorde Artikel 9 en die van proponente in Reglement 4 punt 3 omskryf word, die indruk kan wek dat proponente ongeveer alle ampshandelinge in 'n gemeente mag uitvoer, behalwe die bediening van sakramente en handelinge van kerkregering. Dit is 'n foutiewe indruk vanweë die volgende redes:
 - 17.1.1 'n proponent is nog nie georden nie en het dus nog nie die volle bevoegdheids van 'n leraar nie wat dan ook die rede is waarom 'n proponent nie die sakramente mag bedien nie,
 - 17.1.2 'n proponent kan die funksies van Kerkorde 9.1, 9.3, 9.4, 9.5 en 9.6 slegs op uitnodiging van 'n kerkraad verrig,
 - 17.1.3 'n proponent kan die funksies van KO 9.8, 9.9 en 9.10 slegs as lid van 'n kerkraad – hetsy as bevestigde leraar of ouderling – uitoefen.
- 17.2 Die Algemene Sinode bevestig dat daar nie méér waarde aan die bediening van die sakramente bo die bediening van die Woord toegeken mag word nie.
- 17.3 Die Algemene Sinode wys egter daarop dat die verkondiging van die Woord deur proponente (wat nog nie in die amp van leraar in 'n plaaslike gemeente bevestig is nie) nie as amptelike bediening van die Woord beskou moet word nie.
- 17.4 Die Algemene Sinode bevestig die gebruik van eeue wat ook in ander erkende kerke gehandhaaf word, dat proponente nie die bevoegdheid het om die sakramente te bedien nie. Dit impliseer dat slegs 'n geordende (bevestigde) bedienaar van die Woord die sakramente mag bedien.
- 17.5 Die Algemene Sinode dra dit aan die Algemene Regskommissie op om Artikel 9 en Reglement 4 punt 3 van die Kerkorde so te herformuleer dat moontlike misverstande rondom die bevoegdheid van proponente uit die weg geruim kan word.
- 17.6 Die Algemene Sinode doen aan die hand dat, waar gemeentes vir 'n langer termyn van die dienste van 'n proponent as pastorale hulp gebruik maak, aanbeveel word dat hulle eerder die instelling van tentmakerbediening oorweeg. (Handelinge 1998, p 463, pt. 1.7)

Besluite 2011

17.7 Proponentsbevoegdheid

- 17.7.1 Dit is 'n persoon wat aan bepaalde akademiese vereistes voldoen, wie gelegitimeer is en vir die breë kerkverband beskikbaar gestel is. 'n Proponent beskik oor die volgende ampsbevoegdheid:
 - 17.7.1.1 Die Woord bedien op uitnodiging en toesig van 'n kerkraad
 - 17.7.1.2 Liturgiese handelinge verrig tydens eredienste
 - 17.7.1.3 Ander geestelike werk in 'n gemeente verrig, bv. jeugwerk ens.

- 17.7.2 'n Proponent beskik nie oor die volgende ampsbevoegdheid nie:
- 17.7.2.1 Bediening van sakramente
- 17.7.2.2 Om as huweliksbevestiger aangestel te word nie
- 17.7.2.3 Leiding van kerkraadsvergaderings (slegs nadat hy/sy verkies en bevestig is as ouderling).
- (Agenda 2011, p 34, pt. 4.1.4.2)
- (Vergelyk die *Reglement vir die Reëling van die Bevoegdheid van Bedienaars van die Woord, Proponente en Emeriti*)

DIE ARBEID VAN DIE KERK

18. BELEID TEN OPSIGTE VAN VROUE IN DIE KERK

- 18.1 Bediening aan vroue is (soos met alle ander lidmate) 'n integrale deel van gemeentebediening waar vroue geïnspireer en bemaatig word sodat hulle, hul roeping en gawes voluit, tot eer van God en tot opbou van die liggaam van Christus, kan uitleef.
- 18.2 Deur unieke interaksie met die Woord en met mekaar word vroue
- 18.2.1 toegerus;
- 18.2.2 begelei op die pad van geestelike groei;
- 18.2.3 versorg;
- 18.2.4 en geleenthede vir diens geskep.
- 18.3 Die kerk skep en bevorder 'n ruimte vir die uitlewing van vroue se eiesoortige behoeftes en belange, deur aksies, groepe of bedieninge te inisieer, of netwerke en vennootskappe te vorm om spesifieke, geïdentifiseerde behoeftes aan te spreek.
- 18.4 Die ontwikkeling en benutting van vrouepotensiaal en -leierskap vind op alle terreine van die kerk se werksaamhede plaas.
- (Handelinge AS 2011, p 83, pt. 18)

19. BUITELANDSE BEDIENING

Die besluite van die Algemene Sinode is op aanvraag by die Algemene Sekretaris beskikbaar.

20. KERKLIED

Besluit 2002

20.1 Amptelike Liedbundel

Die Algemene Sinode bevestig sy besluit dat die nuwe *Liedboek van die Kerk* die amptelike liedbundel van die NG Kerk is en doen 'n beroep op al die gemeentes om dit met ywer te benut. (Handelinge AS 2002, p. 536, pt. 2.1.1.3).

Besluite 2011

20.2 FLAM

- 20.2.1 Die Algemene Sinode ondersteun die samestelling en werkswyse van Flam
- 20.2.2 Algemene Sinode moedig gemeentes aan om gebruik te maak van hierdie teologiese- en musikaal-gekeurde nuwe kontemporêre liedere
- 20.3 FLAM-MUSIEKUITGEWERS**
- 20.3.1 Die Algemene Sinode ondersteun die samestelling en werkswyse van Flam Musiekuitgewers.
- 20.3.2 Gemeentes word aangemoedig om die lede van Flam uit te nooi om die liedere in hul gemeentes te kom bekendstel.
- 20.4 FLAM: PRODUKTE EN DIENSTE**
- 20.4.1 Gemeentes en veral skribas word aangemoedig om so spoedig moontlik in te teken op Flam se nuusbrief om sodoende op hoogte te bly van nuwe geleenthede en produkte wat tot voordeel van die kerk kan wees.
- 20.4.2 Streek- en algemene sinodale vergaderings word aangemoedig om gebruik te maak van Flam se begeleidingsgroep tydens sinodesittings.
- 20.5 FLAM: WERKSAAMHEDE**
- Die Algemene Sinode oorweeg dat die werksaamhede van Flam as 'n prioriteit in die kerk voortgesit moet word en indien wel, dat die nodige fondse, soos in die verlede, daarvoor opsy gesit moet word.
- 20.6 VONKK**
- Die Algemene Sinode ondersteun die werkswyse van VONKK en moedig gemeentes aan om gebruik te maak van hierdie teologiese- en musikaal-gekeurde nuwe klassieke liedere.
- 20.7 VONKK EN FLAM: CCLI**
- Die Algemene Sinode versoek gemeentes om vir die gebruik van VONKK- en FLAM-liedere by CCLI te registreer en ook erns te maak met die noukeurige rapportering aan CCLI van die VONKK- en FLAM-liedere wat gebruik word.
- 20.8 VONKK CD en DVD**
- Die Algemene Sinode moedig gemeentes en lidmate aan om die nuwe VONKK CD en DVD aan te koop en ook lidmate aan te moedig om dit te koop
- 20.9 VONKK: SAMEWERKING MET DIE NHKA**
- Die Algemene Sinode ondersteun die samewerking wat tussen die NHKA en VONKK ontwikkel het en versoek VONKK om voort te bou aan hierdie samewerking.
- 20.10 VONKK EN TAIZÉ**
- Die Algemene Sinode ondersteun die samewerking wat tussen VONKK en die Taizé-gemeenskap ontwikkel het, asook internasionale skakeling en leiding op die verskillende vlakke en versoek VONKK om daarop voort te bou.
- 20.11 VONKK: LIEDERE VIR VONKK**
- Die Algemene Sinode versoek lidmate, gemeentes, musici en liedskrywers om liedere wat aan die nodige kriteria voldoen aan VONKK te stuur sodat dit vir gebruik aan die breë kerk beskikbaar gestel kan word.

20.12 VONKK EN OOSTELIKE SINODE SE LIEDSKRYFKOMPETISIE

Die Algemene Sinode ondersteun die liedskryfkompetisie wat deur die Oostelike Sinode en VONKK gereël word en moedig liedskrywers aan om daaraan deel te neem.

20.13 VONKK: WERKSAAMHEDE VAN VONKK

Die Algemene Sinode keur dit goed dat die werksaamhede van VONKK as 'n prioriteit in die kerk voortgesit moet word.

(Handelinge 2011, p 84, pt. 23)

21. OUTEURSREG EN SANGBUNDELS

21.1 Die Algemene Sinode betuig instemming met die besluit van die Moderamen, nl.

21.1.1 dat die algemeen-aanvaarde beginsel van tantieme by die gebruik van publikasies ook in die geval van kerklike sangbundels gehandhaaf word omdat dit onder andere die uitgewers geldelik in staat stel om voort te gaan om hierdie diens aan die kerk te lewer;

21.1.2 dat enige gemeente wat 'n seleksie van kerkliedere publiseer, hulle aan moontlike geregtelike vervolging blootstel;

21.1.3 dat gemeentes wat liedere op skerms wil vertoon, aan die volgende voorwaardes moet voldoen:

21.1.3.1 hulle moet verlop by die uitgewer kry om die betrokke kerklied te mag vertoon op skerms of vertoonapparaat;

21.1.3.2 gemeentes en ander kerklike gebruikers moet elektroniese pakkette of truprojektor-materiaal, indien beskikbaar, vir die vertoon van liedere by die uitgewer aankoop;

21.1.3.3 gemeentes en ander kerklike gebruikers moet jaarliks 'n lisensiegeld aan die uitgewer betaal vir die voortgaande vertoonreg van kerkliedere wat self gereproduseer word.

(Handelinge 1998, p 403, pt. 2.5.4)

21.4 Die Algemene Sinode versoek:

21.4.1 gemeentes om nie onwettige bundels saam te stel uit bestaande bundels van die kerk of uit ander bundels nie; om waar dit wel bestaan, dit nie langer te gebruik nie; om kopie- en outeursregte te eerbiedig;

21.4.2 gemeentes om die aangewese weg te volg vir die keuse en gebruik van nuwe of ander liedere en om nie ongekeurde liedere te sing nie.

(Handelinge 1998, p 433, pt. 6.5)

21.5 Die Algemene Sinode bevestig sy besluit dat die nuwe *Liedboek van die Kerk* die amptelike liedbundel van die NG Kerk is en doen 'n beroep op al die gemeentes om dit met ywer te benut.

21.5.1 die Algemene Sinode moedig gemeentes aan wat liedere elektronies projekteer, om te verseker dat die nodige lisensie(s) uitgeneem is en jaarliks hernu word. (Handelinge AS 2002, p 536, pt. 2.1.1.3 en p 573, pt. 8.3).

22. KERKLIKE LIDMAATSKAP

Besluite 1998

- 22.1 Die Algemene Sinode bevestig dat dooplidmate en belydende lidmate op grond van die verbond volledig lidmate van die kerk is.
- 22.2 Die Algemene Sinode handhaaf die praktiese onderskeiding van dooplidmate en belydende lidmate om uitdrukking te gee aan die verskil in verantwoordelikhede rondom lidmaatskap.
- 22.3 Die Algemene Sinode besluit dat oordrag van lidmaatskap van een gemeente na 'n ander by wyse van atestaat sal geskied. Die atestaat is 'n getuigskrif van die kerkraad oor die lewe en leer van 'n belydende lidmaat tydens sy/haar verblyf in die gemeente. Die naam van 'n lidmaat wat gedoop is, word saam met dié van sy/haar ouer(s) op die atestaat vermeld. Indien dit nie moontlik is nie, word 'n doopattestaat uitgereik as getuienis dat die lidmaat gedoop is en, indien moontlik, te getuig oor die lewe en leer van die lidmaat.
- 22.4 Die Algemene Sinode besluit dat die kerkraad die atestaat van die lidmaat in ontvangs neem en die pastorale verantwoordelikheid vir die lidmaat moet aanvaar. As sodanig het die kerkraad toesig oor die lewe en leer van die lidmaat. Die kerkraad moet toesien dat die lidmaat aktief meeleef in die gemeente deur sy/haar gewes beskikbaar te stel tot opbou van die gemeente en die uitbou van die koninkryk van God in die wêreld.
(Handelinge 1998, p 454, pt. 4).

Besluite 2002

- 22.5 Die Algemene Sinode aanvaar die volgende uitgangspunte vir die hantering van kerklike lidmaatskap:
- 22.5.1 Insluiting in die verbond (soos deur die doop bekragtig) is die grond vir volledige lidmaatskap.
- 22.5.2 Lidmaatskap van 'n gemeente (nie noodwendig die een binne wie se geografiese grense gewoon word nie) is verpligtend.
- 22.5.3 By watter gemeente ingeskakel word, is *primêr* die verantwoordelikheid van die lidmaat.
- 22.5.4 Gemeentes bly geografies ingedeel sover die geografiese gebied verstaan word as daardie gebied waarvoor die gemeente die institusionele verantwoordelikheid aanvaar om daar die koninkryk van God op elke terrein te bevorder.
- 22.6 Die Algemene Sinode handhaaf die gebruik om gemeentes geografies af te baken.
- 22.7 Die Algemene Sinode besluit dat die formele aflegging van geloofsbelydenis ingeklee word as 'n getuienis van persoonlike geloof in Jesus Christus, onderskrywing van die Gereformeerde leer soos vervat in die Ou- en Nuwe Testament en die artikels van die Christelike geloof en gereedheid om leiding te neem in die gemeente.
- 22.8 Die Algemene Sinode gee opdrag aan die Algemene Jeugkommissie om toe te sien dat die kategetiese materiaal doelgerig aandag gee aan leerstellinge en praktiese toerusting van lidmate om hulle diensverantwoordelikheid in die gemeente en gemeenskap te kan aanvaar.
- 22.9 Die Algemene Sinode besluit dat die onderskeid tussen doop- en belydende lidmaatskap nie dui op dubbele lidmaatskap nie, maar slegs 'n onderskeid in die proses van lidmaatskap ontwikkeling aandui.

- 22.10 Omdat die ontwikkeling na belydende lidmaatskap gepaard gaan met die gereedheid om meerdere verantwoordelikheid tot diens leiding in die gemeente te aanvaar, besluit die Algemene Sinode dat slegs belydende lidmate tot die ampte (diens, leierskap) gekies word.
- 22.11 Die Algemene Sinode gee opdrag aan die AKG om 'n studie te doen oor die faktore wat 'n rol speel in die besluitnemingsproses van lidmate wanneer by 'n gemeente ingeskakel moet word. Aan die hand hiervan word die AKG opdrag gegee om so gou moontlik riglyne aan gemeentes beskikbaar te stel aan die hand waarvan lidmate gelei kan word om op verantwoordelike en sinvolle wyse by gemeentes in te skakel.
- 22.12 Die Algemene Sinode besluit om punte 3.2.2.1 tot 3.2.2.4 te aanvaar as praktiese riglyne vir die hantering van lidmaatskap en attestasie.
Die bewoording in die laaste paragraaf van 3.2.2.2 word vervang met:
- 1) Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon. Dieselfde bewoording geld ook wat 3.2.2.3 betref.
 - 2) Die ARK kry opdrag om die riglyne te integreer en in die *Kerkorde* op te neem in plek van die huidige beleidsbesluit 14.
- Die Sinode besluit dat die praktiese hantering van attestate en spesifiek die prosedure met betrekking tot lidmaatskap oor grense heen, onmiddellik van krag is.
- 22.13 Lidmate van ander kerke wat versoek om in te skakel, word hanteer in terme van bestaande besluite van die Algemene Sinode. Waar sulke persone se doop erken word, kan hulle inskakel in die gemeente en deelneem aan die sakramente.
- 22.14 Die Algemene Sinode besluit om die volgende Begripverklaring oor kerklike lidmaatskap in Die *Kerkorde* op te neem: Die term *kerklidmaat* of *lidmaat* is 'n aanduiding van 'n bepaalde band tussen 'n gemeente en 'n individu waarvolgens die gemeente van Jesus Christus die individu as deel van daardie gemeente se verbondsverhouding met die drie-enige-God aanvaar en waarvolgens die individu deelneem aan die diens van die gemeente aan God, medemens en skepping. 'n *Dooplidmaat* in hierdie verband is 'n lidmaat wat gedoop is, maar nog nie belydenis van geloof afgelê het nie. 'n *Belydende lidmaat* is 'n lidmaat wat in 'n erediens belydenis van geloof afgelê het. Hierdie onderskeiding dui nie op dubbele lidmaatskap nie, maar is slegs aanduiding van 'n lidmaat se gereedheid tot aanvaarding van meerdere verantwoordelikheid in leidinggewende verband in 'n gemeente as belydende lidmaat.
- 22.15 Die Algemene Sinode besluit dat belydende lidmaatskap deur 'n tughandeling beëindig kan word as uiterste stap van tug. So 'n persoon kan slegs deur belydenis van geloof weer belydende lidmaat word nadat die tug opgehef is.
- 22.16 Vanweë die implikasie van hierdie besluit van die Algemene Sinode in die lig van Art. 10 van die *Kerkorde* (1998) en die NGB art. 16, besluit die Algemene Sinode om die hele verslag van die *Ad Hoc*-kommissie vir Kerklidmaatskap (Agenda p 306-311 punt 2.6) na die ARK te verwys om opnuut te kyk na al die aanbevelings. (Handeling AS 2002, p 559, pte 2.6.4 en p 560).

Riglyne vir Praktiese hantering van lidmaatskap

- 22.17 Persone kan binne geografiese grense van 'n bepaalde gemeente *intrek* en lidmaatskap van daardie gemeente verlang.
- 22.17.1 Lidmate handig self hulle attestate by die nuwe gemeente in of versoek die administratiewe amptenaar van die gemeente om dit van die vorige gemeente aan te vra.
- 22.18 Persone kan binne die geografiese grense van 'n gemeente *intrek en lidmaatskap van 'n ander gemeente verlang*.
- 22.18.1 Gemeentes behoort nie sonder meer sulke lidmate te verwelkom as die motivering vir hulle keuse om in te skakel verband hou met slegte verhoudings tussen die persoon(-ne) en iemand anders in die gemeente vanwaar hulle kom nie. In so 'n geval moet die kerkraad deur pastorale begeleiding die saak hanteer en in die reïne bring.
- 22.18.2 Gemeentes behoort net lidmate van buite hulle geografiese grense te aanvaar indien dit prakties moontlik is om sulke lidmate te bedien waar hulle woon en dit vir sulke lidmate prakties moontlik is om aktiewe lidmate te wees van die geloofsgemeenskap. ('n Uiterste voorbeeld illustreer dit: Dit sal bv. onprakties en onaanvaarbaar wees as 'n lidmaat van Laingsburg sou besluit om by Roodepoort in te skakel. Die kerkraad van Roodepoort sou in die geval van so 'n versoek om erkenning as lidmaat dit alleen kon aanvaar as die kerkraad die vermoë het om die lidmaat in Laingsburg te versorg en as die lidmaat in Laingsburg die vermoë het om in te skakel by die gemeente-aktiwiteite in Roodepoort.)
- 22.18.3 Lidmate versoek skriftelik die gemeente waar hulle wil inskakel om as lidmate aanvaar te word en verskaf die nodige dokumentasie soos attestate en doopbewyse waar nodig. Die gemeente wat so 'n aansoek ontvang kan lidmate help met die verkryging van hierdie dokumente.
- 22.18.4 Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon.
- 22.19 Persone kan binne die geografiese grense van 'n bepaalde gemeente *intrek en verlang om lidmaat te bly van die gemeente waar hulle lidmaat was*.
- 22.19.1 Kerkrade wat 'n lidmaat van buite die gemeentegrense ontvang, gee daarvan kennis aan die kerkraad van die gemeente waar die lidmaat woon.
- 22.20 Persone kan vir 'n *tydperk lidmaat van 'n bepaalde gemeente wees* (hetsy omdat hulle binne die grense woon of oor grense lidmaatskap bekom het) *en besluit om lidmaat van 'n ander gemeente te word*.
- 22.20.1 Lidmate moet die kerkraad waar hulle lidmaat is daarvan in kennis stel met opgaaf van redes. Indien die kerkraad bevind dat die redes vir verandering van lidmaatskap nie kwaadwillig is nie, kan die attestaat na die nuwe gemeente oorgeplaas word. (Handelinge AS 2002, p 559)

23. RIGLYNE VIR VERGOEDING AAN WERKGEWERS

Besluite 2002

- 23.1 Vanweë die aard van die NG Kerk as 'n kerkverband en nie net losstaande gemeentes nie, kan van kerkrade en gemeentes verwag word om hulle leraars en ook kerkraadslede beskikbaar te stel vir diens in die kerkverband (ring, sinode en Algemene Sinode).
- 23.2 Wanneer 'n predikant 'n buitengewone deel van sy/haar dienstyd in die diens van die kerkverband bestee, kan die kerkrade en die betrokke kommissie(s) met mekaar in gesprek tree oor kompenserende vergoeding aan die kerkrade of moontlike ander reëlings – die kerkrade of die betrokke kommissie neem die inisiatief. Onderhandelinge oor kompenserende vergoeding moet vroegtydig gereël word.
- 23.3 Vergaderinge en kommissies van die kerkverband moet toesien dat die werk wat deur 'n predikant in kerkverband gedoen word nie ten koste van sy/haar gemeentewerk geskied nie. Indien dit wel gebeur, moet die kommissie(s) eers 'n poging aanwend om die werk te verdeel alvorens daar om kompenserende vergoeding gevra word en met 'n behoorlike motivering die nodige goedkeuring verkry word.
- 23.4 Kommissies kan in oorleg met die verantwoordelike kommissie reël om 'n spesiale vergoeding aan 'n persoon te betaal vir die verrigting van besondere dienste aan 'n kommissie. Hiervoor moet voorsiening gemaak word in die begroting van die kommissie.
- 23.5 Waar nodig, behoort persone wat dienste vir 'n kommissie van die kerkvergadering lewer, deur die kerkvergadering van 'n administratiewe infrastruktuur voorsien te word, waaronder die vergoeding vir sekretariële dienste, fotokopiëerkoste, telefoon- en faksstes.
- 23.6 Billike vergoeding vir reis- en verblyfkoste en daggelde aan persone wat in kommissies van die kerkverband dien, behoort betaal te word. (Handelinge AS 2002, p 570, pt. 8.10.2.3).

Besluit 2011

23.7 Fondse: inkoop van dienste

Die Algemene Sinode besluit om die inkoop van dienste tot uitgawes van funksionarisse te beperk. Leraars wat vir bepaalde dienswerk verkies word, moet dit binne die riglyne van 10% van hulle tyd aan die kerkverband uitvoer. Taakspanne van die Algemene Sinode moet so funksioneer dat hulle hulle personeel binne hierdie riglyne aanwend. (Handelinge 2011, p 110, pt. 23)

KERKLIKE OPSIG EN TUG

24. RIGLYNE VIR DIE BESLEGTINGVAN KERKLIKE GESKILLE

- 24.1 Ampsdraers en lidmate poog allereers om onderlinge konflik op 'n persoonlike en pastorale wyse op te los.

- 24.2 'n Kerkvergadering kan, waar konflik onder sy aandag kom, persone benoem om die oplossing daarvan te begelei.
- 24.3 Oplossing word bereik wanneer:
 - 24.3.1 'n alternatief as oplossing vir die probleem gevind is wat vir al die betrokkenes aanvaarbaar is, of
 - 24.3.2 die betrokkenes ooreenkom om ruimte vir mekaar te maak om van mekaar te kan verskil en met mekaar versoen.
- 24.4 In die hantering van konflik geld onder meer die volgende:
 - 24.4.1 Duidelikheid moet verkry word oor die presiese aard en omvang van die konflik.
 - 24.4.2 Alle betrokkenes moet volle geleentheid kry om hulle siening van die saak te stel.
 - 24.4.3 Die begeleier(s) tree altyd so op dat hy/sy nie by die konflik betrokke raak nie.
 - 24.4.4 Alle betrokkenes behoort hulle volle samewerking te gee om 'n oplossing te bereik.
 - 24.4.5 Die begeleiers rapporteer aan die kerkvergadering wat hulle benoem het.
 - 24.4.6 'n Kerkvergadering kan ook 'n ander kerkvergadering vra om die hantering van die konflik oor te neem.
(Handelinge 1998, p 462, pt. 2.10)

BETREKKINGE VAN DIE KERK NA BUIE

25. DIE NG KERK EN DIE GRONDWET

Agenda AS 2007, Deel I, p 99, A.2.1 Verslag van die Moderamen pt. 3.4.2 (vergelyk ook Moderamen Bylaag 1, p 111, asook Agenda Deel II, p 13)
Die Algemene Sinode keur die dokument “Die NG Kerk en die Grondwet” goed as beleidstuk van die NG Kerk. Dit geld ook as uitgangspunt vir die werk van die Parlementêre Lessenaar.

26. SUID-AFRIKAANSE HANDVES VAN GODSDIENS-REGTE EN -VRYHEDE

(Soos onderskryf op 21 Oktober 2010)

Aanhef

- 26.1 AANGESIEN mense die inherente waardigheid, vermoë en behoefte het om te glo en hulle oortuigings in ooreenstemming met hulle basiese geloofstekste, -leerstellings of -tradisies te organiseer; en
- 26.2 AANGESIEN hierdie vermoë en behoefte mense se lewens bepaal en waardig is om beskerm te word; en
- 26.3 AANGESIEN geloofsoortuigings die hele lewe, insluitende die staat, omvat, en die grondwetlike erkenning en beskerming van die reg op vryheid van godsdiens en gewete 'n belangrike meganisme is waardeur die verhouding tussen die staat en godsdiens billik gereguleer word, en

- 26.4 AANGESIEN godsdiensinstellings daarop geregtig is om binne 'n regstaat erkenning, beskerming en samewerking te geniet as instellings wat gesag oor hulle eie sake het; en
- 26.5 AANGESIEN erken word dat regte die ooreenstemmende plig op almal in die samelewing lê om die regte van ander te eerbiedig; en
- 26.6 Aangesien die staat deur sy regeringsinstellings die verantwoordelikheid het om regverdig, konstruktief en onpartydig te regeer in belang van almal in die samelewing; en
- 26.7 AANGESIEN geloofsoortuigings ons begrip van geregtigheid, liefde, meegevoel, kulturele diversiteit, demokrasie, menswaardigheid, gelykheid, vryheid, regte en verpligtinge kan verdiep, asook ons begrip van die belangrikheid van gemeenskap en verhoudings in ons lewens en in die samelewing, en daarom in almal se belang kan wees; en
- 26.8 Aangesien die erkenning en effektiewe beskerming van die regte van godsdiensgemeenskappe en -instellings sal bydra tot 'n gees van wedersydse respek en verdraagsaamheid tussen die mense van Suid-Afrika; en

DAAROM WORD die volgende Suid-Afrikaanse Handves van Godsdiensregte en -Vryhede hiermee aangeneem:

- 26.9 Elke persoon het die reg om volgens hulle eie godsdienstige of filosofiese oortuigings (hierna oortuigings) te glo en te kies watter geloof, wêreldbeskouing, godsdiens, of godsdiensinstelling om te onderskryf, daarby te affilieer of daaraan te behoort.
- 26.10 Niemand mag gedwing word om te glo, wat om te glo of wat om nie te glo, of teen hulle oortuigings te handel nie.
- 26.10.1 Elke persoon het die reg om van geloof, godsdiens, oortuiging of godsdiensinstelling te verander, of 'n nuwe godsdiensgemeenskap of godsdiensinstelling te vorm.
- 26.10.2 Elke persoon het die reg dat hulle oortuigings redelik geakkommodeer word.
- 26.10.3 Elke persoon het die reg om op grond van hulle oortuigings te weier om (a) bepaalde pligte uit te voer, of deel te neem aan sekere handeling of dit indirek te assisteer, byvoorbeeld van militêre of opvoedkundige aard, of (b) bepaalde dienste te lewer of daarvoor te verwys, insluitende mediese of verwante (insluitende farmaseutiese) dienste of prosedures.
- 26.10.4 Elke persoon het die reg dat hulle godsdienstige of ander oortuigings in ag geneem word by die ontvangs of weerhouding van mediese dienste.
- 26.10.5 Geen persoon mag aan enige vorm van dwang of indoktrinasie onderwerp word wat hulle godsdiens, geloof of wêreldbeskouing kan vernietig, verander of in gevaar stel nie.
- 26.11 Elke persoon het die reg op die staat se onpartydigheid en beskerming met betrekking tot godsdiens.
- 26.11.1 Die staat moet 'n positiewe en veilige omgewing vir die uitlewing van godsdiensvryheid skep, maar mag nie 'n spesifieke geloof, godsdiens of oortuiging

bevorder of onregmatig bevoor- of benadeel nie en mag niemand indoktrineer met betrekking tot godsdiens nie. In die goedkeuring van enige plan vir die ontwikkeling van grond moet die staat godsdienslike behoeftes in ag neem.

- 26.11.2 Daar mag teen niemand op grond van hulle geloof, godsdiens, oortuigings of godsdienslike affiliasie onbillik gediskrimineer word nie.
- 26.12 Onderworpe aan die plig van redelike akkommodasie en die behoefte aan die lewering van noodsaaklike dienste, het elke persoon die reg op die private of openbare, en individuele of gesamentlike beoefening of uitlewing van hulle oortuigings, wat die lees en bespreking van gewyde tekste, belydenis, verkondiging, aanbidding, gebed, getuienislewering, orde, kleredrag, voorkoms, dieet, gebruike, rituele en pelgrimstogte, en die onderhouding van gewyde dae, rusdae, feeste en seremonies kan insluit maar nie daartoe beperk is nie.
- 26.12.1 Elke persoon het die reg op private toegang tot heilige plekke en begraaftreke relevant vir hulle godsdienslike of ander oortuigings. Sodanige toegang, en die bewaring van sodanige plekke, moet ooreenkomstig die reg gereguleer word en met behoorlike inagneming van eiendomsregte.
- 26.12.2 Elke persoon het die reg om met ander te assosieer, en godsdienslike en ander verenigings, -instellings en -genootskappe te stig, in stand te hou en daarby aan te sluit, godsdienslike samekomste en ander gesamentlike aktiwiteite te reël en plekke van aanbidding, waarvan die heiligheid eerbiedig moet word, daar te stel en te onderhou.
- 26.12.3 Elke persoon het die reg om binne die land en internasionaal met individue en instellings oor godsdienslike en ander sake te kommunikeer; en te reis, hulle te besoek, met hulle te vergader en in verhoudings of assosiasies met hulle te tree.
- 26.12.4 Elke persoon het die reg op enkelgeloof godsdiensbeoefening en godsdienslike uitdrukking en handeling in staats- en staatsondersteunde instellings, solank sulke beoefening, uitdrukking en handeling reëls nakom wat deur die toepaslike openbare gesag gemaak is, en solank dit op 'n billike grondslag geskied en die bywoning daarvan vry en vrywillig is.
- 26.13 Elke persoon het die reg om tradisies en stelsels van godsdienslike persone-, huweliks- en familiereg wat met die Grondwet strook, te onderhou. Wetgewing wat met die Grondwet strook, mag aangeneem word om huwelike wat kragtens enige tradisie, of 'n stelsel van godsdiens-, persone- of familiereg, aangegaan is, te erken, of om stelsels van persone- of familiereg kragtens enige tradisie, of wat nagevolg word deur persone wat 'n besondere godsdiens aanhang, te erken.
- 26.14 Elke persoon het die reg op vryheid van uitdrukking met betrekking tot godsdiens.
- 26.14.1 Elke persoon het die reg om (a) op godsdienslike gronde standpunte na buite in te neem en aan openbare debat deel te neem, (b) godsdienslike publikasies en ander materiaal te produseer en te versprei, en (c) akademiese navorsing en verwante handeling te onderneem in ooreenstemming met hulle oortuigings.
- 26.14.2 Elke persoon het die reg om hulle oortuigings met 'n ander gewillige persoon te deel.

- 26.14.3 Elke godsdiensinstelling het die reg op toegang tot openbare media, welke toegang billik gereuleer moet word.
- 26.14.4 Elke persoon het die reg op godsdiensstige waardigheid, wat insluit om nie op grond van hulle geloof, godsdiens, oortuigings of godsdiensstige handeling geviktimiseer, bespot of belaster te word nie. Geen persoon mag haat wat op godsdiens gebaseer is en wat aanhitting tot dreigende geweld of om fisiese skade te berokken, uitmaak, verkondig nie.
- 26.15 Elke persoon het die reg om ooreenkomstig hulle godsdiensstige of filosofiese oortuigings opgevoed te word, of hulle kinders daarvolgens op te voed of te laat opvoed.
- 26.15.1 Die staat, wat enige openbare skool insluit, het die plig om hierdie reg te respekteer en ouers hieroor in te lig en te raadpleeg. Ouers mag hulle kinders van skoolaktiwiteite of -programme onttrek wat strydig met hulle godsdiensstige of filosofiese oortuigings is.
- 26.15.2 Elke openbare opvoedkundige instelling mag 'n bepaalde godsdiensstige of ander etos aanneem, so lank dit op 'n billike, vry en vrywillige en nie-diskriminerende basis beoefen word, en met behoorlike inagneming van die regte van minderhede.
- 26.15.3 Elke private opvoedkundige instelling wat op die basis van 'n bepaalde godsdiens, filosofie of geloof daargestel is, mag sy godsdiensstige of ander oortuigings met alle kinders deel wat by daardie instelling geregistreer is, en mag weier om enige ander godsdiens of oortuiging te bevorder, te onderrig of te beoefen. Kinders wat by die instelling geregistreer is (of hulle ouers) en wat nie die godsdiensstige of ander oortuigings onderskryf wat in daardie instelling beoefen word nie, doen afstand van hulle reg om nie aan die godsdiensstige handeling van die instelling deel te neem nie.
- 26.16 Elke persoon het die reg om op 'n vrywillige grondslag godsdiensstige onderwys, opleiding en onderrig te ontvang en te verskaf. Die staat mag sodanige onderwys, opleiding en onderrig subsidieer.
- 26.17 Elke godsdiensinstelling het die institusionele reg op godsdiensvryheid.
- 26.17.1 Elke godsdiensinstelling het die reg om (a) hulle eie belydenisse, leerstellinge en kerklike ordes vas te stel, (b) oor alle leerstellinge en kerkordelike sake self te besluit en, (c) in ooreenstemming met die beginsels van verdraagsaamheid, billikheid en verantwoordingspligtigheid, hulle eie interne sake te reël, insluitende organisatoriese strukture en prosedures, die bevestiging, diensvoorwaardes, dissiplinerende en ontslag van ampsdraers en lede, die aanstelling, diensvoorwaardes en ontslag van werknemers en vrywillige werkers, en lidmaatskapvereistes.
- 26.17.2 Elke godsdiensinstelling word erken en beskerm as 'n instelling wat gesag het oor sy eie sake en teenoor wie die staat, deur sy regeringsinstellings, die verantwoordelikheid het om regverdig, konstruktief en onpartydig te regeer in belang van almal in die samelewing.

- 26.17.3 Die staat, insluitende die regbank, moet die gesag van elke godsdienstinstelling oor sy eie sake eerbiedig en mag nie leerstellige en kerkordelike sake reguleer of voorskryf nie.
- 26.17.4 Die vertroulikheid van die interne sake en kommunikasie van godsdienstinstellings moet eerbiedig word. Die gepriviligeerde aard van enige godsdienstige kommunikasie wat met die verwagting van vertroulikheid gemaak is, moet in regsprosesse eerbiedig word sover die belang van geregtigheid dit toelaat.
- 26.17.5 Elke godsdienstinstelling is onderworpe aan die reg van die land. 'n Godsdienstinstelling moet enige nie-nakoming van 'n wet wat uit die uitoefening van die regte in hierdie Handves spruit, kan regverdig.
- 26.18 Die staat mag aan godsdienstinstellings wat as regs persone kwalifiseer belasting-, liefdadigheids- en ander voordele toestaan.
- 26.19 Elke persoon het die reg om vir godsdienstige doeleindes en in die bevordering van hulle doelstellings, vrywillige finansiële en ander vorme van ondersteuning en bydraes te werf, te ontvang, te bestuur, toe te wys en te spandeer. Die vertroulikheid van sulke ondersteuning en bydraes moet eerbiedig word.
- 26.20 Elke persoon het die reg om op godsdienstige of ander gronde en in ooreenstemming met hulle etos, en ongeag of geregtigheds-, ontwikkelings-, welsyns- en liefdadigheidswerk in die gemeenskap te doen, liefdadigheids- en welsynsorganisasies te stig, te onderhou en daartoe by te dra, en fondse vir hierdie doel te werf, te ontvang, te bestuur, te versprei en te spandeer.

27. KERKHERENIGING

Besluite 2004

27.1 Inleiding

Die NG Kerk is hartseer en verleë omdat ons na baie jare se gesprekke oor kerkhereniging nog nie veel gevorder het nie. Terwyl daar faktore is wat die proses werklik baie moeilik maak, weet ons dat dit nie 'n verskoning is nie.

By die Sinode het ons voor die aangesig van die Here opnuut oortuig geraak van die belangrikheid van kerkeenheid en ons wil onself met nuwe toewyding daaraan wy. Ons glo dat die Here van ons vra om so spoedig moontlik ou breuke te heel en as volle familie van kerke byeen te kom in een kerkverband. Ons glo ook dat 'n verdeelde kerk baie moeilik die roeping wat die Here vir ons as kerk het, sal kan uitvoer. Ons huiwer om dit te sê, maar ons oordeel dat versuim in hierdie verband nie net sal beteken dat ons die Here gefaal het nie, maar ook ons Suider-Afrikaanse samelewing – en miskien veral die kinders en jongmense.

Ons pleit by die ander kerke van die NG Kerkfamilie vir 'n inklusiewe herenigingsproses waarin ons poog om sover moontlik almal wat deel is van ons kerke, saam te neem op die pad vorentoe.

Ons is verbind aan die VGKSA wat vir ons sê dat die Belharbelydenis vir hulle baie belangrik is en dat hulle dit sal wil inbring in die nuwe verband. Ons is egter ook verbind aan die NGKA en die RCA wat vir ons sê dat hulle nie kans sien om Belhar volledig as belydenisskrif te onderskryf nie.

Wat ons eie kerk betref, het ons 'n verantwoordelikheid teenoor baie predikante en lidmate wat gereed is vir 'n hegte eenheid en graag Belhar sou wou onderskryf, maar ook baie predikante en lidmate wat om verskillende redes nie kans sien om Belhar as belydenisskrif te onderskryf nie.

Ons glo dat ons 'n verantwoordelikheid teenoor al hierdie groepe het en sou onself wou gee vir 'n proses waarin ons so gou as moontlik een word in 'n "ruim huis" wat plek maak vir almal van ons - met die baie waaroor ons saamstem, maar ook dit waaroor ons verskil. Ons glo dat dit ironies sal wees as ons rondom 'n belydenisskrif wat juis die eenheid van die kerk bely, by 'n punt kom waar ons die kerk maar laat skeur omdat ons nie meer glo dat die Here ons almal bymekaar kan hou en in een herenigde kerk kan saambring nie. Ons pleit by ons broers en susters vir 'n spoedige hereniging in 'n ruim en breë eenheid waarin ons mekaar aanvaar en aanneem met al ons bagasie, en ook kans kry vir 'n groeiproses waarin ons mekaar leer ken en leer liefkry.

Ons bied die volgende voorstel aan die ander lede van die Familie aan as ons aanbeveling oor hoe ons mekaar iewers in die middel kan ontmoet en 'n pad saam kan begin loop. Ons gaan ook so spoedig moontlik met ons eie gemeentes in gesprek tree oor hierdie voorgestelde proses vir kerkhereniging.

Ons hoop dat ons spoedig "iewers in die middel" een nuwe herenigde kerk kan vorm waar ons almal saam voor Christus buig en voor mekaar en as 'n saam-kerk die pad vorentoe aanpak.

27.2 Verbintenis Tot Kerkhereniging

Die NG Kerk herbevestig sy ernstige en duidelike verbintenis tot die herstel van een kerkverband met die ander drie kerke van die Familie, nl. die VGKSA, die NGKA en die RCA. Hierdie verbintenis is gegrond in die oortuiging dat die Here dit van ons vra - ter wille van sy eer (Joh. 17:23) en ter wille van ons gesamentlike roeping (Ef. 4:4) en getuïenis in Afrika nou. Ons glo dat ons as Familie bymekaar hoort, mekaar nodig het en saam 'n wesenlike taak te vervul het in ons lande.

27.3 'n Keuse om gou weer op gang te kom met die proses en saam te groei na groter eenheid

27.3.1 Die NG Kerk is jammer dat die herenigingsproses sloer. Ons is oortuig dat daar genoeg gronde is waarom ons spoedig met die kerkherenigingsproses kan begin.

- 1) Ons het 'n gedeelde geskiedenis en weet almal dat ons bymekaar hoort;
- 2) Al die kerke aanvaar reeds die formuliere van eenheid as 'n gemeenskaplike belydenisbasis.
- 3) Die Algemene Sinode het reeds in 1998 gesê dat hy die wesenlike inhoud van die Belharbelydenis aanvaar.
- 4) Daar bestaan in baie gemeentes, ringe en sinode reeds baie goeie samewerkingsverbande en strukture en op sommige plekke is daar reeds eenheidstrukture opgerig.

27.3.2 Ons is van oordeel dat hierdie sake genoeg geloofskonsensus bied sodat ons saam weer die proses op pad na een kerkverband kan begin. Ons doen 'n beroep op die ander kerke van die Familie dat ons so gou doenlik die voorbereidende proses op gang sal kry.

27.3.3 Ons glo dat ons so 'n pad nie alleen aanpak nie. Die getuienis van ander wat die pad reeds geloop het, help ons om ons vertrou te stel op die versoenende krag van die evangelie van Christus wat ons steeds nader aan mekaar kan bring en ons kan laat groei in ons liefde en begrip vir mekaar.

27.4 'n Pad wat baie geduld, begrip en tegemoetkoming van almal vra

Die geskiedenis leer ons dat verenigingsprosesse tussen kerke nooit eenvoudig is nie. Dit vra van alle betrokkenes geestelike toewyding, geduld, liefde en veral tegemoetkoming. Dit beteken dat ons almal bereid sal moet wees om mekaar iewers in die middel te ontmoet. In die proses sal ons deurentyd moet rekening hou met vrae en onsekerheid wat mense het en dit met groot geduld, sensitiwiteit en baie gesprek hanteer.

27.5 Die Belharbelydenis

Omdat die Belharbelydenis 'n belydenisskrif van een van die Familiekerke is, stel ons voor dat dit as een van die belydenisskrifte in die herstelde kerkverband opgeneem word (vgl. besluit AS 1998). Ons is steeds oortuig dat die wesenlike inhoud van Belhar (ons verbintenis aan die Bybelse getuienis oor God Drie-enig, oor die eenheid van die kerk, oor geregtigheid en versoening) baie wyd aanvaar word (vgl. AS besluit 1998). Dit impliseer nie dat alle gemeentes, predikante, kerkradslede en lidmate van die nuwe verband dit vanselfsprekend as belydenisskrif hoef te onderskryf nie.

Ons is oortuig dat die verskille oor Belhar meer te doen het met historiese, emosionele en simboliese faktore as met die wesenlike inhoud self. Dit is baie belangrik dat ons oor al hierdie faktore sal praat sodat ons nie "by die verlede stilstaan nie" (Jes. 43:18), maar saam kan fokus op ons roeping vandag en in die toekoms. Ons verbind onself hiertoe.

27.6 Model: 'n verenigde kerkverband van selfstandige plaaslike gemeentes

Ons stel voor dat die presbiteriaal-sinodale kerkregeringstelsel as model vir die organisering van die nuwe een kerkverband gebruik word. Dit beteken dat al die gemeentes as selfstandige gemeentes ingevoeg word in ringe, sinodes en een algemene sinode. In die proses moet ruimte gelaat word vir onderhandeling, nuwe moontlikhede en 'n groei na mekaar.

27.7 Gemeentes se reg om hul oor hul eie werk te besluit, word erken

Al die bestaande gemeentes van die verenigde verband sal so behoue bly en almal saam die gemeentes van die nuwe verband wees. Gemeentes is onderling oop vir bywoning en lidmaatskap. Waar meer as een gemeente in dieselfde gebied val, staan dit gemeentes vry om hulle onderlinge sake en samestelling spontaan en sonder voorskrif of dwang te reël volgens plaaslike behoeftes. Kerkrade behou dus die besluitnemingsbevoegdheid oor die inrigting van die gemeente.

27.8 Ander kwessies word gedurende die proses onderhandel

Daar is 'n aantal sake waarvoor saam onderhandel moet word as die voorbereidende proses aan die gang kom. Dit sluit in die skryf van 'n nuwe *Kerkorde*, die naam van die kerk, teologiese opleiding, organisasie van kerklike werksaamhede, finansies en eiendomme, taal, ens. Ons is bewus daarvan dat van hierdie sake baie

sensitief en emosioneel van aard is en dat die onderhandelings hieroor met baie wysheid, oorleg en sensitiwiteit hanteer sal moet word. Tog is ons van oordeel dat meningsverskille oor hierdie meer praktiese sake nie in die pad van kerkhereniging behoort te staan nie.

27.9 Wesenlike rol van gesamentlike gesprek en besinning op alle vlakke

Ons glo dat die proses van kerkhereniging indringende gesprekke en begeleiding op alle vlakke gaan vra - veral ook op grondvlak met gemeentes en lidmate. Ons verbind onself tot hierdie gesprekke en oordeel dat dit 'n groot wins gaan wees as van hierdie gesprekke ook saam gevoer kan word. Ons is oortuig dat dit die proses sal aanhelp as die gesprekke oor eenheid gevoer word in die lig van ons gesamentlike roeping in ons lande en ons gesamentlike geloof in die evangelie.

27.10 Kerkskeuring moet ten alle koste probeer vermy word

Ons spreek die oortuiging uit dat ons in die herstel van een kerkverband kerkskeuring na enige kant ten alle koste moet probeer vermy. Dit het te dikwels gebeur - ook in ons gereformeerde tradisie - dat kerkverenigingsprosesse aanleiding gegee het tot kerkskeuring, die vorming van nuwe kerke en nuwe twiste. Ons sal die proses so wil hanteer dat alle predikante, gemeentes en lidmate van die kerke saam hierdie pad aanpak.

27.11 Die byeenbring van alle gereformeerde kerke

Ons spreek die hoop uit dat die hereniging van die familie 'n tree sal wees op pad na die byeenbring van alle kerke van gereformeerde belydenis in SA.

27.12 Raadpleging van gemeentes

Hoewel die Algemene Sinode en sy kommissies 'n taak het om leiding te neem, onderhandelings te voer en voorstelle te maak ten opsigte van hierdie proses, bevestig ons weer eens dat ons verbind is om ons gemeentes te raadpleeg en te toets sodat ons saam hierdie pad kan loop. Ons is oortuig dat ons kerkskeuring ten alle koste moet probeer vermy. Dit gaan waarskynlik vra vir 'n proses waarin ons vorentoe beweeg maar heeltyd sensitief is en ruimte maak vir mense met huiweringe en vrae.

27.13 Proses verder

Vir die proses van raadpleging met die sinodes en kerkrade in die NG Kerk ten opsigte van die eenheidsproses in die NG Kerk-familie, stel die Algemene Sinode die volgende riglyne:

27.13.1 Die besluite van die Algemene Sinode van 2004 oor die herstel van een kerkverband in die NG Kerk-familie (ASK verslag 13:4 pt. 4.3) het die *status van aanbevelings* vir gebruik in die verdere verloop van die gesprek met hierdie familie.

27.13.2 Hierdie aanbevelings word in 'n konsultasieproses deurgegee na die sinodes, kerkrade en gemeentes vir kommentaar en verdere aanbevelings. Die konsultasieproses met kerkrade en gemeentes is die verantwoordelikheid van elke sinode / sinodale kommissie / sinodale diensraad/moderamen en word in oorleg met die Moderamen (plus ander kundiges) as die lede van die taakspan vir kerkhereniging uitgevoer sodat die resultaat nie later nie as einde Januarie 2006 by die Moderamen is. Die konsultasieproses gaan oor die volgende:

- 27.13.2.1 Die besluite oor kerkhereniging van die Algemene Sinode 2004;
- 27.13.2.2 Die praktiese implikasies van elemente van die proses soos gevisualiseer in hierdie besluite plus die bepalings van Die *Kerkorde* (onder andere Artikel 36, 37 en 44) en die Algemene Sinode se besluit oor 'n moontlike konsensus of 'n tweederdemeerderheid van kerkrade (in 1998 en 2002). In dié verband is die volgende by 1.1.9 van die besluite van 2004 belangrik: "Ons sal die proses so wil hanteer dat alle predikante, gemeentes en lidmate van die kerke saam hierdie pad aanpak".
- 27.13.3 Na die afhandeling van hierdie konsultasieproses word die resultaat deur die taakspan verwerk en by die voortgaande gesprek in die NG Kerk-familie betrek. Intussen is die aanbevelings van die Algemene Sinode 2004 beskikbaar vir kommentaar vanuit die hele NG Kerkfamilie en vorm dit deel van die gesprek en onderhandelings in die Familie.
- 27.13.4 Die toetsing van kerkrade en sinodes oor "finale" of eindvoorstelle vir die herstel van hierdie verband word gelaat totdat 'n behoorlike proses van konsultasie en saampraat met sinodes en gemeentes na die oordeel van die Algemene Sinode of die Moderamen plaasgevind het.
- 27.13.5 Werklike kerkeenheid staan of val by die wyse waarop dit op gemeentevlak sigbaar word. Daarom moet gemeentes gemotiveer en konkreet gehelp word om na gelang van hulle plaaslike omstandighede met die ander gemeentes van die NG Kerk-familie in hulle omgewing, asook binne ander samewerkingstrukture, daadwerklik saam te werk. Aangesien hierdie 'n saak is wat binne die hele kerkverband belangrik is, is dit 'n dringende prioriteit wat die Moderamen in samewerking met en deur sinodes en ringe moet hanteer.

Besluite 2007

- 27.14 **GESAMENTLIKE GESPREK TUSSEN DIE VIER KERKE** (vgl. Agenda Deel I bl. 393-396, A.5.1 Verslag van die Moderamen, pt. 2.6 asook Aanvullende Verslae bl. 23-25 pt. 1.1.4)
- 27.14.1 Die Algemene Sinode ondersteun die inisiatiewe wat die Moderamen sedert Junie 2006 in oorleg met die Moderamens/Sinodale Kommissies/Sinodale Diensrade van al die sinodes asook die Moderamens/ Sinodale Kommissies van die VGKSA, NGKA en die RCA geneem het tot hereniging van die vier kerke in die NG Kerk-familie.
- 27.14.2 Die Algemene Sinode is dankbaar teenoor die Here vir die nuwe gesindheid wat die Here sedert Junie 2006 tussen die vier kerke gegee het in hierdie eenheidstrewen en die vordering wat gemaak kon word ten opsigte van die bou van verhoudinge en die vind van konsensus.
- 27.14.3 Die Algemene Sinode neem kennis van die Achterbergh II-dokumente.
- 27.14.4 Aangesien die proses tussen die vier kerke sodanig gevorder het dat daar iets konkreet op die tafel is, versoek die Algemene Sinode sinodes om die Achterbergh II-dokumente saam met die besluite van die Algemene Sinode 2004, aan gemeentes deur te gee vir bespreking en kommentaar aan die hand van die volgende proses:
 - 27.14.4.1 die Moderamen voorsien teen einde Julie 2007 'n dokument met riglyne vir gemeentes oor hoe om sulke gesprekke op die mees konstruktiewe manier te voer;

- 27.14.4.2 die Moderamen stel 'n pro-forma verslagwyse op, wat ook in die riglyne aan gemeentes opgeneem word, aan die hand waarvan kerkvergaderings hulle mening en insette kan gee;
- 27.14.4.3 die sinodes versamel alle kommentaar en insette van gemeentes nie later nie as 1 Desember 2007 en gee dit deur aan die kantoor van die Algemene Sekretaris vir verwerking;
- 27.14.4.4 hierdie fase is slegs vir konsultasie, bespreking en insette/ kommentaar.
- 27.14.5 Die Algemene Sinode dra dit verder aan die Moderamen op om, in die lig van die kommentaar en insette van gemeentes asook die besluite van die Algemene Sinode 2004, verder met die ander drie kerke te onderhandel oor konkrete voorstelle aan kerkrade/ gemeentes van al vier die kerke. Hierdie konkrete voorstelle word, indien moontlik, gedurende die tweede helfte van 2008 deur elke kerk aan kerkrade/gemeentes voorgelê met die oog op hulle goedkeuring. Dit word deur elke kerk gedoen in ooreenstemming met die prosedures wat tans in daardie kerk se Kerkorde/ besluite daarvoor voorgeskryf word (Die NG Kerk se proses word uitgespel in Agenda Deel I A.5.1 bladsy 384 pt. 14).
- 27.14.6 Die Algemene Sinode dra dit aan die Moderamen op om in hierdie proses verder leiding te neem en om, soos die afgelope maande sedert Junie 2006, telkens die moderature van al die sinodes te betrek in konsensus-soekende onderhandelinge met die ander kerke. Die onderhandelinge geskied aan die hand van die besluite van 2004 asook die uitkoms van die proses in pt. 4 hierbo.
- 27.15 POSISIE T.O.V. KERKEENHEID/KERKHERENIGING** (vgl. Aanvullende Verslae bl. 27 pt. 1.2.2.2)
- Die Algemene Sinode bevestig weereens dat ten opsigte van die saak van kerkhereniging dit by vergaderings van Algemene Sinodes nie meer oor die “of” (m.a.w. die wenslikheid) van kerkhereniging gaan nie, maar oor die “hoe” daarvan (m.a.w. die beste manier waarop dit bereik kan word) aangesien uitvoerige besluite waardeur die NG Kerk haarself verbind het tot hereniging met die ander drie kerke van die NG Kerk-familie reeds sedert 1990 by verskillende Algemene Sinodes geneem is, en al die (streek-) sinodes ook duidelike besluite ten gunste van kerkeenheid geneem het.
- 27.16 REGSADVIES TEN OPSIGTE VAN KERKVERENIGING** (vgl. Agenda Deel I Beskrywingspunt B.5.1 (Wes-Transvaal) bladsy 495, Agenda Deel II bladsy 15 asook T.2.1 Eerste Verslag van die Tydelike Kommissie vir Algemene en Ekumeniese Sake bl. 1 pt. 2)
- Die Algemene Sinode neem kennis van die Beskrywingspunt en versoek die ATR om die saak t.o.v. regsadvies te hanteer en die advies aan die Algemene Sinodale verband deur te gee.
- 27.17 TEOLOGIESE OPLEIDING: BETROKKENHEID VAN FAMILIE VAN NG KERKE BY GESPREK MET DIE OOG OP** (vgl. Agenda Deel I bladsy 345, A.3.5 Verslag van die Algemene Taakspan Teologiese Opleiding, pt. 3.2 asook Agenda Deel II bladsy 15)
- 27.17.1 Die Algemene Sinode neem dankbaar kennis van die feit dat die familie van NG Kerke betrokke is by die gesprek oor teologiese opleiding.
- 27.17.2 Die Algemene Sinode versoek AKTO om betrokke te bly by die gesprek met die familie van NG Kerke deur ook te bepaal hoedanig teologiese opleiding kan

meehelp om die eenheidsproses te dien en verder aandag te gee aan alle sake rakende teologiese opleiding soos bv. die plekke van opleiding, die duur en inhoud van die kursus ens.

27.18 TAAKSPAN KERKHERENIGING

- 27.18.1 Die Algemene Sinode besluit om 'n *Ad Hoc*-taakspan vir Kerkhereniging saam te stel om die gesprek- en besluitnemingsprosesse in die verskillende sinodes te belyn en sinkroniseer.
- 27.18.2 Die Taakspan bestaan uit een persoon uit elke sinode wat deur die sinodes self aangewys word.
- 27.18.3 Die Taakspan rapporteer aan die ASM.
- 27.18.4 Die ASM reël hoe vir die Taakspan se werk begroot word.

27.19 VERENIGDE DIENSGROEP DIENS EN GETUIENIS (vgl. Agenda Deel I bl. 433, A.5.3 Verslag van die Algemene Diensgroep Diens en Getuienis, pt. 1.3 asook Agenda Deel II bl. 15)

Die Algemene Sinode

- 1) Keur die totstandkoming van die Verenigde Diensgroep Diens en Getuienis goed en moedig sinodes aan om in sinodale verband moeite te doen dat hulle diens van barmhartigheid en getuienisbediening met die ooreenstemmende bediening van die ander drie kerke in die NG Kerk-familie 'n verenigde struktuur vir Diens en Getuienis vorm.
- 2) Neem kennis dat die Algemene Kommissie vir Getuienisaksie (AKGA) in die lig van die totstandkoming van die Verenigde Diensgroep Diens en Getuienis kan verval.

Besluite 2011

27.20 Inleiding

- 27.20.1 Ons is diep oortuig dat die Gees van God sy kerk lei om die eenheid van die kerk van Jesus Christus na te jaag. Daarom is ons hartseer en jammer omdat ons na baie jare se gesprekke oor kerkhereniging nog nie een nuwe kerkverband gevorm het nie. Terwyl daar faktore is wat die proses baie moeilik maak, is ons oortuig dat ons die verantwoordelikheid het om die proses hoopvol voort te sit.
- 27.20.2 Ons bevestig die belangrikheid van sigbare kerkeenheid en wil onself wy aan die vorming van een kerkverband as uitdrukking van die eenheid. Ons glo dat die versoening wat Jesus Christus bring ons help om ou breuke te heel en as volle familie van kerke byeen te kom. Ons glo ook dat 'n verdeelde kerk dit moeiliker maak om ons roeping uit te voer en dat ons ook nie ons verantwoordelikheid teenoor die Suider-Afrikaanse samelewing op so 'n manier nakom nie.
- 27.20.3 Ons pleit by die ander kerke van die NG Kerkfamilie vir 'n inklusiewe herenigingsproses waarin ons poog om sover moontlik almal wat deel is van ons familie saam te neem op die pad vorentoe.
- 27.20.4 Ons is verbind aan die VGKSA wat vir ons sê dat die Belharbelydenis vir hulle baie belangrik is en dat hulle dit deel wil maak van die nuwe verband. Ons is verbind aan die NGKA en die RCA wat vir ons sê dat hulle nie kans sien om Belhar volledig as belydenisskrif te onderskryf nie.

- 27.20.5 Ons erken dat daar in die NG Kerk baie gemeentes, predikante en lidmate is wat gereed is vir 'n hegte eenheid en graag Belhar onderskryf. Ons erken ook dat daar baie gemeentes, predikante en lidmate is wat gereed is vir 'n hegte eenheid maar om verskillende redes nie kans sien om Belhar as belydenisskrif te onderskryf nie.
- 27.20.6 Ons glo dat ons 'n verantwoordelikheid teenoor al hierdie groepe het. Ons is oortuig dit is moontlik om een te word in 'n "ruim huis" wat plek maak vir almal – insluitende ons verskille.
- 27.20.7 Ons is baie jammer oor die moontlikheid dat 'n belydenisskrif wat die eenheid van die kerk bely, die kerke uit mekaar kan hou.
- 27.20.8 Ons pleit by die familie van NG Kerke sowel as ons lidmate vir sigbare hereniging in 'n ruim en breë eenheid waarin ons die verskille wat oor die loop van tyd ontstaan het aanvaar, maar steeds oortuig is dat 'n hegte en sigbare eenheid deur Gees moontlik is. Die verskeidenheid wat volg uit verskillende gewes, ons geskiedenis en ook taal en kultuurverskille verruim en verryk ons sodat ons mekaar en die wêreld beter kan dien.
- 27.20.9 Ons sien die kerk en ook kerkhereniging as 'n organiese groeiproses wat beteken dat ons baie geduld en liefde met mekaar nodig het, maar altyd daaraan vashou dat die Gees kragtig is om meer te doen as wat ons dink of droom.
- 27.20.10 Ons bied die volgende voorstel aan die ander lede van die Familie aan as ons aanbeveling oor hoe ons mekaar kan ontmoet en 'n saam kan groei.
- 27.20.11 Ons hoop dat ons uitdrukking aan sigbare eenheid kan gee en een nuwe herenigde kerkverband kan vorm. Ons is oortuig dat dit tot eer van die Hoof van die kerk en tot die voordeel van al die kerke en lidmate van die Familie van NG Kerke sal wees.

27.21 Verbintenis tot kerkhereniging

Die NG Kerk herbevestig sy ernstige en duidelike verbintenis tot die herstel van een kerkverband met die ander drie kerke van die Familie, nl. die VGKSA, die NGKA en die RCA. Hierdie verbintenis is gegrond in die oortuiging dat die Here dit van ons vra - ter wille van sy eer (Joh. 17:23) en ter wille van ons gesamentlike roeping (Ef. 4:4) en getuienis in Afrika – sodat die wêreld kan glo.

27.22 'n Keuse om gou weer op gang te kom met die proses en saam te groei na groter eenheid

- 27.22.1 Die NG Kerk is jammer dat die herenigingsproses so stadig vorder. Ons vertrou in die Here van die kerk gee ons egter hoop dat die proses kan voortgaan:
- 1) Ons het 'n gedeelde geskiedenis en is diep onder die indruk van die feit dat al die kerke in die familie oortuig is dat ons bymekaar hoort;
 - 2) Al die kerke aanvaar reeds die Drie Formuliere van Eenheid as 'n gemeenskaplike belydenisbasis.
 - 3) Die Algemene Sinode het reeds in 1998 gesê dat hy die wesenlike inhoud van die Belharbelydenis aanvaar.
 - 4) Daar bestaan in baie gemeentes, ringe en sinode reeds baie goeie samewerkingsverbande en strukture en op sommige plekke is daar reeds eenheidsstrukture opgerig.

- 5) Lidmate in die familie van NG Kerke gee uitdrukking aan die feit dat geloof die enigste voorwaarde vir lidmaatskap is deur oor en weer deel van kerke in die familie te word.
- 6) Die moratorium van die VGKSA skep probleme vir die proses. Ons vertrou dat hulle dit op grond van die gees van die Belydenis van Belhar by hulle eersvolgende Algemene Sinode sal ophef.

27.22.2 Ons is diep oortuig dat die vordering wat wel gemaak is, ons gedeelde geloof en tradisie en veral die onbepaalde moontlikhede wat die Gees skep, die moontlikheid bied om met nuwe energie en toewyding te werk aan sigbare eenheid. Ons is oortuig dat ons baie moeite moet doen om die hindernisse uit die weg te ruim en sodat sigbare eenheid as kosbare gawe nagejaag kan word.

27.22.3 Ons glo dat ons so 'n pad nie alleen aanpak nie. Die getuienis van ander wat die pad reeds geloop het, help ons om ons vertrou te stel op die versoenende krag van die evangelie van Christus en die werking van die Gees wat ons steeds nader aan mekaar bring en ons laat groei in ons liefde en begrip vir mekaar.

27.23 'n Pad wat baie geduld, begrip en tegemoetkoming van almal vra

Die geskiedenis en ervaring van ander gereformeerde kerke leer ons dat verenigingsprosesse tussen kerke nooit eenvoudig is nie. Dit vra van alle betrokkenes gehoorsaamheid, geestelike toewyding, geduld, liefde en veral tegemoetkoming. Dit beteken onder meer dat ons moet onderskei om mekaar te vind en bereid moet wees om ter wille van 'n geloofsaak op te offer. Liefde beteken ons sal rekening hou met vroeë en onsekerheid wat mense het en dit onderskeidend met groot geduld en sensitiwiteit hanteer.

27.24 Die Belydenis van Belhar (en Laudiumdeklarasië)

27.24.1 Ons is na ons konsultasieprosesse deeglik bewus daarvan dat

27.24.1.1 'n Groot deel van die gemeentes en lidmate van die NG Kerk weens 'n verskeidenheid faktore nie die Belydenis van Belhar as vierde belydenisskrif wil aanvaar nie. Dit is baie belangrik dat ons oor al hierdie faktore sal praat sodat ons nie “by die verlede stilstaan nie” (Jes. 43:18), maar saam kan fokus op ons roeping vandag en in die toekoms. Ons verbind onself hiertoe (vgl. AS Besluit 2004).

27.24.1.2 hierdie verskille kan oorbrug word deur 'n deeglike studie te maak van Belhar self.

27.24.2 Soos ooreengekom met die Taakspan van die WBGK (nou die WGGK) is ons verbind om dmv 'n gesamentlike taakspan met die VGKSA weer deeglik te besin oor hoe ons *saam in beide kerke* met mekaar oor hierdie Belydenis kan praat.

27.24.3 Ons is steeds oortuig dat die wesenlike inhoud van die Belydenis van Belhar (ons verbintenis aan die Bybelse getuienis oor God Drie-enig, oor die eenheid van die kerk, oor geregtigheid en versoening) baie wyd aanvaar word (vgl. AS besluit 1998).

27.24.4 Omdat die Belharbelydenis 'n belydenisskrif van een van die Familiekerke is, stel ons voor dat dit as een van die belydenisskrifte in die herestelde kerkverband opgeneem word. Dit impliseer nie dat alle gemeentes, predikante, kerkraadslede en lidmate van die nuwe verband dit vanselfsprekend as belydenisskrif hoef te aanvaar nie.

- 27.24.5 Die volgende formulering van die belydenisgrondslag (met inagneming van pt. 5.4) vir 'n herenigde kerk word aanvaar as basis vir onderhandeling met die familie van NG Kerke:
- 27.24.5.1 Die leer wat die Kerk in ooreenstemming met die Woord van God bely, geskied in gemeenskap met die belydenis van ons voorgeslagte soos dit verwoord is in
- 27.24.5.1.1 die Apostoliese Geloofsbelijdenis, die Geloofsbelijdenis van Nicea en die Geloofsbelijdenis van Athanasius waardeur die Kerk haar verbondenheid met die algemene christelike Kerk uitdruk, en
- 27.24.5.1.2 die Heidelbergse Kategismus, die Nederlandse Geloofsbelijdenis en die Dordtse Leerreëls waardeur die Kerk haar verbondenheid met die gereformeerde tradisie uitdruk.
- 27.24.5.2 In verbondenheid met ons eie konteks erken ons die Belydenis van Belhar.
- 27.24.5.3 Die Kerk erken die betekenis van die Laudiumdeklarasië vir ons missionêre karakter.
- 27.24.5.4 Die Kerk aanvaar dat die taak van die kerk in belydenisvorming nie afgehandel is nie. In die toekoms mag veranderde omstandighede en 'n beter verstaan van die Woord van God lei tot die aanvaarding van verdere belydenisskrifte of die wysiging van bestaande belydenisskrifte.

27.25 Model: 'n verenigde kerkverband van selfstandige plaaslike gemeentes

- 27.25.1 Ons besluit dat die presbiteriaal-sinodale kerkregeringstelsel as model vir die organisering van die nuwe een kerkverband gebruik word. Dit beteken dat al die gemeentes as selfstandige gemeentes ingevoeg word in ringe, sinodes en een algemene sinode.
- 27.25.2 In die proses moet ruimte gelaat word vir onderhandeling, nuwe moontlikhede en 'n groei na mekaar en samevoeging van gemeentes.

27.26 Gemeentes se reg om hul oor hul eie werk te besluit, word erken

Al die bestaande gemeentes van die verenigde verband sal so behoue bly en almal saam die gemeentes van die nuwe verband wees. Gemeentes is onderling oop vir bywoning en lidmaatskap. Waar meer as een gemeente in dieselfde gebied val, staan dit gemeentes vry om hulle onderlinge sake en samestelling spontaan en sonder voorskrif of dwang te reël volgens plaaslike behoeftes. Kerkrade funksioneer binne die gereformeerde aard in terme van hulle besluitnemingsbevoegdheid oor gemeentes.

27.27 Ander kwessies word gedurende die proses onderhandel

Daar is 'n aantal sake waarvoor saam onderhandel moet word as die voorbereidende proses aan die gang kom. Dit sluit in die skryf van 'n nuwe Kerkorde, die naam van die kerk, teologiese opleiding, organisasie van kerklike werksaamhede, finansies en eiendomme, taal, ens. Ons is bewus daarvan dat van hierdie sake baie sensitief en emosioneel van aard is en dat die onderhandelings hieroor met baie wysheid, oorleg en sensitiwiteit hanteer sal moet word. Tog is ons van oordeel dat meningsverskille oor hierdie meer praktiese sake nie in die pad van spoedige kerkhereniging behoort te staan nie.

27.28 Wesenlike rol van gesamentlike gesprek en besinning op alle vlakke asook fasiliteringshulp van buite

27.28.1 Ons glo dat die proses van kerkhereniging indringende gesprekke en begeleiding op alle vlakke gaan vra - veral ook op grondvlak met gemeentes en lidmate. Ons verbind onself tot hierdie gesprekke en oordeel dat dit 'n groot wins gaan wees as van hierdie gesprekke ook saam gevoer kan word. Ons is oortuig dat dit die proses sal aanhelp as die gesprekke oor eenheid gevoer word in die lig van ons gesamentlike roeping in ons lande en ons gesamentlike geloof in die evangelie.

27.28.2 Ons is intens bewus van die huidige onvermoë van die gespreksvennote om self die gesprekke weer op dreef en die onderhandelinge aan die gang te kry. Ons is dankbaar vir die hulp van die WGGK en in besonder die fasiliteerder dr Jerry Pillay. Ons bevestig ons volledige verbintenis en samewerking tot die fasiliteringsproses.

27.29 Kerkskeuring moet ten alle koste probeer vermy word

Ons spreek die oortuiging uit dat ons in die herstel van een kerkverband kerkskeuring moet vermy. Dit het te dikwels gebeur - ook in ons gereformeerde tradisie - dat kerkverenigingsprosesse aanleiding gegee het tot kerkskeuring, die vorming van nuwe kerke en nuwe twiste. Ons sal die proses so wil hanteer dat alle predikante, gemeentes en lidmate van die kerke saam hierdie pad aanpak.

27.30 Versoening

27.30.1 Ons erken dat onversoende kerke en kerkleiers deel van die stadige vordering is.

27.30.2 Die hofsake tussen die NGKA en die VGKSA is 'n bron van groot kommer. Ons sal graag 'n konstruktiewe rol wil speel om die spanninge op te los.

27.30.3 In die fasiliteringsgesprekke is daar ook gesprekke aan die gang oor herstellende geregtigheid. Ons is ook verbind om deel van die gesprekke te wees en 'n oplossing te vind.

27.30.4 Ons is oortuig dat 'n kerklike waarheids- en versoeningsproses in die familie van NG Kerke ons gaan help om die kerkherenigingsprosesse te laat vorder. Ons wil graag met die Familie hieroor gesprek voer.

27.31 Die byeenbring van alle gereformeerde kerke

Ons spreek die hoop uit dat die hereniging van die familie 'n tree sal wees op pad na die byeenbring van alle kerke van gereformeerde belydenis in SA.

27.32 Raadpleging van gemeentes

27.32.1 Gemeentes is na die 2007 Algemene Sinode geraadpleeg oor die Achterbergh-voorstelle. Ons wil dit duidelik stel dat dit nie 'n stemming of kwantitatiewe meningspeiling was nie. Ons het die water in 'n raadplegende proses getoets.

27.32.2 Die Algemene Sinode is verbind om ons gemeentes te raadpleeg en mettertyd te toets. Die kerkverband moet hierdie pad saam kan loop. Dit vra vir 'n proses waarin ons vorentoe beweeg maar mekaar ook in liefde en respek hanteer.

27.33 Proses verder

- 27.33.1 Die besluite van die Algemene Sinode 2011 oor die herstel van een kerkverband in die NG Kerkfamilie het die *status van beleidsbesluite* vir gebruik in die verdere verloop van die gesprek met hierdie familie.
- 27.33.2 Hierdie besluite word deurgegee na die sinodes, kerkrade en gemeentes vir kommentaar en verdere aanbevelings. Die verdere gesprekke met kerkrade en gemeentes is die verantwoordelikheid van elke sinode / sinodale kommissie / sinodale diensraad /moderamen en word in oorleg met die Moderamen van die Algemene Sinode (plus ander kundiges) as die lede van die taakspan vir kerkhereniging. Die gesprekke gaan oor die volgende:
 - 27.33.2.1 Die besluite oor kerkhereniging van die Algemene Sinode 2011;
 - 27.33.2.2 Die praktiese implikasies van elemente van die proses soos gevisualiseer in hierdie besluite plus die bepalinge van Die Kerkorde (onder andere Artikel 36, 37 en 44) en die Algemene Sinode se besluit oor 'n moontlike konsensus of 'n tweederdemeerderheid van kerkrade (in 1998 en 2002).
- 27.33.3 Daar word onderskeidend te werk gegaan na afhandeling van hierdie gesprekke. Die NG Kerkfamilie is, sover moontlik, deel van die onderskeidingsproses.
- 27.33.4 Die besluite van die Algemene Sinode 2011 word in beide bilaterale gesprekke asook gesamentlike gesprekke met die kerke van die NG Kerkfamilie bespreek.
- 27.33.5 Die toetsing van kerkrade en sinodes oor "finale" of eindvoorstelle vir die herstel van hierdie verband word gelaat totdat 'n behoorlike proses van gesprekke met sinodes en gemeentes na die oordeel van die Algemene Sinode of die Moderamen van die Algemene Sinode plaasgevind het.
- 27.33.6 Werklike kerkeenheid staan of val by die wyse waarop dit op rings- en gemeentevlak sigbaar word. Daarom moet ringe/ gemeentes gemotiveer en konkreet gehelp word om na gelang van hulle plaaslike omstandighede met die ander ringe/ gemeentes van die NG Kerkfamilie in hulle omgewing, asook binne ander samewerkingstrukture, daadwerklik saam te werk asook eenheidstrukture te vestig. Aangesien hierdie 'n saak is wat binne die hele kerkverband belangrik is, is dit 'n dringende prioriteit wat die Moderamen in samewerking met en deur sinodes en ringe moet hanteer.

27.34 Approbasië by kerkeenheid

Vergelyk die *Reglement vir die Vermeerdering, Kombinerings, Eenwording en Samestelling van Gemeentes, en vir die Vorming van 'n Nuwe Kerkverband*, pt. 6.

27.35 Sinodevorming

Aangesien strukturele eenheid op Algemene Sinodale vlak noodwendig 'n langsame proses is, kan sinodes wat daarvoor gereed is, wel struktureel met mekaar verenig as sinodes sonder om die bestaande kerkverbande prys te gee. Die bedoeling hiermee is ook om die herenigingsproses op Algemene Sinodale vlak te bevorder.

27.35.1 KERKHERENIGING: NG KERK, NGKA EN RCA (Handelinge 2011, p 122, pt. 17)

Die TRK beveel aan dat indien die voorstel van die Moderamen rakende die hereniging met die NGKA en RCA goedgekeur word, die Algemene Sinode

opdrag gee aan die ATR om regsadvies in te win om die Algemene Sinode te adviseer oor die implementering daarvan op die pad vorentoe.

27.35.2 KERKHERENIGINGSPROSESSE TUSSEN DIE NG KERK, NGKA EN DIE RCA (Handelinge 2011, p 173, pt. 16)

Die Algemene Sinode neem instemmend en met groot dankbaarheid kennis van die versoek van RCA/NGKA, máár ook van die VGKSA se versoek om hierdie herenigingstree met groot wysheid en versigtigheid te gee. Ten einde nie met 'n kortpad die VGKSA te vervreem nie maar ook nie die RCA/NGKA-versoek te negeer nie, verwys die Algemene Sinode die voorstel na die bemiddelingsproses o.l.v. die WGGK.

27.35.3 KERKHERENIGING EN HOFSAKE (Handelinge 2011, p 106, pt. 14)

1. Die Algemene Sinode neem met hartseer kennis van die destruktiewe impak wat jare se hofsake op die wese van die kerk gelaat het.

2. Die Algemene Sinode bevestig dat ons in ons wese 'n kerk is wat teokraties/Christokraties funksioneer - wat altyd wil vra na Christus se Hoofskap oor ons.

3. Die Algemene Sinode dra dit aan die ATR op om alle moontlike weë te ondersoek om dit weer vir die kerk moontlik te maak om reg te laat geskied aan die regering van Christus, deur Kerkorde wysigings en ander aksies, selfs regsprosesse, wat die impak, in 2.5.1 beskryf, omkeer.

(Vergelyk ook Handelinge 2011, pp100-103, pt. 5)

AKTUELE EN ETIESE SAKE

28. BEDIENING VAN BEVRYDING

Besluite 2011

- 28.1 Die Algemene Sinode bely met blydschap die oorwinning van Jesus Christus oor al die manifestasies van die duiwel, bose magte, boosheid en kwaad in hierdie wêreld.
- 28.2 Die Algemene Sinode aanvaar dat hierdie oorwinning in baie gevalle nog nie ten volle sigbaar is nie, dat ons dikwels oorweldig is deur hierdie boosheid wat groter is as onself, ook juis weens die swakheid van die mens, die verleiding van die sonde en die gebroke werklikheid.
- 28.3 Die Algemene Sinode aanvaar daarom dat ons as kinders van God nog steeds in 'n geestelike stryd gewikkel is teen die boosheid in al sy manifestasies in die wêreld, maar veral teen die kwaad wat in elke mens skuil.
- 28.4 Die Algemene Sinode bevestig weer eens dat dit van uiterste belang is dat die kerk sal leef vanuit die geloofsperspektief dat, hoewel die Bose gelowiges steeds bedreig soos 'n brullende leeu en versoek soos 'n engel van die lig, die bose deur die lewe, sterwe en opstanding van Jesus en die uitstorting van God se Gees oorwin en aan bande gelê is.

- 28.5 Daarom meen die Algemene Sinode dat enige sogenaamde bediening van bevryding wat die geloofswaarheid oor die lewe en werk van Jesus en die Gees van God misken, geen bediening van die evangelie is nie en ook geen vryheid bring nie.
- 28.6 Die Algemene Sinode moedig daarom alle gelowiges aan om deur die krag van die Heilige Gees (in die gees van die oorwinning van Jesus) die boosheid die stryd aan te sê deur spesifiek te fokus op die genadige verlossingswerk van Christus, sodat die kerk die ware kenmerke van Evangeliese gehoorsaamheid (liefde, genade, vergifnis en versoening) sal vertoon.
- 28.7 Die Algemene Sinode aanvaar die werklikheid dat daar 'n wye diversiteit van interpretasies en toepassing van die Bybelse boodskap oor die bese en demone binne die NG Kerk is. Daar is ruimte vir lidmate wat aan die werklike en persoonlike aard van die duivel en demone glo, en daar is ruimte vir lidmate wat die Bybelse spreke oor die bese en duiwels anders interpreteer.
- 28.8 Die Algemene Sinode oordeel dat die getuienis van leraars en lidmate van die NG Kerk dat hulle in hulle bediening wel mense teëgekomp het van wie hulle oortuig was dat hulle deur bese magte of demone gedemoniseer was – en ook hulle getuienis dat 'n bediening van bevryding baie van hierdie mense van kwellings, vreesagtigheid, haat teenoor God en sy gebod bevry het – nie sonder meer afgewys moet word nie. Die Sinode aanvaar dat daar verskillende interpretasies is oor die werklikheid al dan nie van gedemoniseerdheid. Dit geld ook vir die interpretasie oor wie en wat agter bepaalde bevrydinge lê.
- 28.9 In die lig daarvan is dit die oordeel van die Algemene Sinode dat 'n bediening van bevryding as 'n buitengewone bedieningshandeling onder bepaalde voorwaardes toegelaat sou kon word eerder as om dit geheel en al te verbied. Die voorwaardes waaronder so 'n bediening toegelaat sou kon word, hou in dat:
- 28.9.1 die bediening van bevryding as 'n buitengewone bediening beoefen sal word en nie as deel van 'n roetine-pastoraat nie;
- 28.9.2 dit onder toesig van en met rapport aan die kerkraad en die ring gedoen word;
- 28.9.3 die persoon ook vir mediese evaluering verwys moet word. Daar rus 'n swaar verantwoordelikheid op persone wat so 'n bediening beoefen om mense nie skade te berokken deur siekte (onder meer psigiatriese verstourings) as besetenheid of gedemoniseerdheid te behandel nie;
- 28.9.4 daar met sorg gewaak word teen 'n animistiese verstaan van die skepping en teen die neiging om te dink daar skuil magiese kragte in sekere voorwerpe; teen lang konfronterende gesprekke met bese magte, asook teen die gepaardgaande triomfalisme wat straal uit sensasionele byeenkomste van bevryding;
- 28.9.5 daar verreken moet word dat die Gees van Christus in mense wat aan Christus behoort en sy Naam bely, leef. Bedieningspraktyke wat die algenoegsaamheid van die werk van Christus minag en daarmee die gereformeerde belydenis van die volkome verlossingswerk van die genadige God in Jesus op die spel plaas, word afgewys.
- 28.10 Die Algemene Sinode besef dat die verskillende kulture in ons land ons duidelik bewys gemaak het van die veel-fasettige aard van die siening oor die Bese; dat daar kontekste is waarin daar 'n werklike vrees vir eksterne bese magte is wat baie

mense se lewens oorheers en dat hierdie lewenservaring ernstig opgeneem behoort te word. Die Algemene Sinode moedig daarom sy eie ampsdraers en lidmate aan, wat in sulke kontekste werk, om op verantwoorde wyse besondere aandag hieraan te gee met die doel om die radikale verlossingswerk van Christus met oorgawe te verkondig.

(Handelinge 2011, pp 97-98, pt. 18)

29. GELOFTEDAG AS VERSOENINGSDAG

(Handelinge 1994, pp 437, 560 en 694)

30. HOMOSEKSUALITEIT

Besluite 2007

- 30.1 Die Bybel is ons uitgangspunt en in ons nadenke oor homoseksualiteit soek ons eerlik na maniere om die Bybelse waardes betekenisvol binne die konteks te interpreteer.
- 30.2 Ons aanvaar die liefde van Christus as die enigste geldige grondhouding waarop verhoudinge binne die geloofsgemeenskap gebaseer word. Alle mense is geskep na die beeld van God; die verlossing in Christus is vir alle mense en die Gees is uitgestort op alle gelowiges. Daarom aanvaar ons die menswaardigheid van alle mense.
- 30.3 Alle mense, ongeag hulle seksuele oriëntasie, is ingesluit in God se liefde en hulle word op grond van hulle doop en geloof as lidmate van die kerk van Christus aanvaar. Onder lidmaatskap word verstaan toegang tot die sakramente, toegang tot die ampte en onderworpenheid aan die kerklike tug.
- 30.4 Die Algemene Sinode herbevestig die besluit van 2004 dat, volgens ons verstaan van die Bybel, slegs die verbintenis tussen een man en een vrou as 'n huwelik beskou kan word.
- 30.5 Die Algemene Sinode bevestig ook die besluit van 2004 dat sowel heteroseksuele as homoseksuele promiskuiteit ten sterkste veroordeel word.
- 30.6 Die Algemene Sinode besluit dat, in die lig wat ons tans het, homoseksuele verbintenisse en huwelike nie as 'n alternatief vir die huwelik aanvaar kan word nie.
- 30.7 Die verlening van predikantsbevoegdheid is 'n funksie van die Algemene Sinode. Die sinode besluit dat homoseksuele gelegitimeerdes wat 'n selibate lewenstyl beoefen tot die predikantsamp toegelaat word.
- 30.8 Die Algemene Sinode erken die diskresie van Kerkrade om die verskille oor homoseksualiteit in gemeentes in die gees van Christelike liefde te hanteer.
- 30.9 Die Algemene Sinode verklaar dat die besluit van 8 punte insake homoseksualiteit as 'n eenheid aan die Algemene Sinode gestel is en dat hierdie besluit as 'n eenheid gelees en verstaan moet word.

(Handelinge 2007, pp 204-205, pte 12.2 en 12.3)

31. HUWELIK EN SAAMWOON

Besluite 2011

- 31.1 Die Algemene Sinode neem kennis van die verslag en spreek sy waardering uit vir die kommissie se eerlike poging om verantwoordelik met hierdie kontekstuele saak om te gaan.
- 31.2 Die Algemene Sinode besef dat die huwelik soos ons dit vandag ken die produk van eeue se ontwikkeling is. Daarom kan sommige huweliksgebruike soos in die Bybel beskryf, byvoorbeeld leviraatshuwelike en die vrou as besitting, nie sonder meer dien as riglyne vir hoe Christelike huwelike vandag behoort te wees nie.
- 31.3 Die Algemene Sinode erken dat saamwoonverhoudings (wat die seksuele insluit) vandag 'n werklikheid in die samelewing is. Daar is verskillende redes waarom mense saamwoon. Sommige mense woon saam omdat hulle seksuele eksklusiwiteit nie as 'n belangrike aspek van 'n verhouding beskou nie. Hierdie verhoudings is weens die nie-permanente en selfsugtige aard daarvan, eties onaanvaarbaar.
- 31.4 Die Algemene Sinode is bewus daarvan egter dat daar ander redes is waarom ander pare saamwoon. Sommige woon saam met die argument dat hulle die huwelik hoog ag en daarom seker wil maak dat hulle in alle opsigte by mekaar pas, ook wat die seksuele betref, voordat hulle trou. Hierdie verhoudings reflekteer in baie opsigte die Bybelse waardes van liefde, respek en eksklusiwiteit en kan dus nie sonder meer afgewys word nie.
- 31.5 Die Algemene Sinode is nogtans daarvan oortuig dat die historiese ontwikkeling van die huwelik in die Bybel en in die geskiedenis vir ons duidelike riglyne bied van wat 'n Christelike huwelik is: 'n vaste, formele ooreenkoms tussen twee persone van die teenoorgestelde geslag om hulle lewens in alle opsigte met mekaar te deel in 'n lewenslange verbintenis waarin seksualiteit 'n eksklusiewe karakter dra, geseën of bevestig deur die kerk, gesluit in die teenwoordigheid van getuies, sover as moontlik in die gemeenskap van gelowiges en verkieslik erken deur die staat as 'n wettige huwelik.
- 31.6 Die Algemene Sinode oordeel dat, in die lig van bostaande, gelowiges met reg die huwelik 'n gawe van God noem en dat seksuele gemeenskap buite so 'n vaste, formele ooreenkoms nie aan Christelike riglyne voldoen nie.
- 31.7 Die Algemene Sinode beskou die reëlings van mediese fondse en pensioenskemas wat voordele van mense ontnem wanneer hulle na die dood van 'n eggenoot/eggenote weer in die huwelik tree, as eties problematies en onderneem om nogeens met die betrokke owerhede hieroor in gesprek te tree.
- 31.8 Die Algemene Sinode wil mense wat in 'n etiese saamwoonverhouding leef en dus die Christelike norme vir die huwelik utoeleef, aanmoedig om die verbintenis nog vaster te maak deur die kerklike en staatkundige aspekte ook in plek te kry.
- 31.9 Bostaande besluite word nie afsonderlik nie, maar deurgaans as 'n eenheid beskou oor die kerk se standpunt ten opsigte van die saamwoon van ongetroudes.
- 31.10 Die Algemene Sinode aanvaar dat al die implikasie rondom die bevestiging van 'n enkel kerklike huweliksverbintenis nog nie uitgeklaar is nie en daarom op hierdie stadium nie ten gunste van so 'n reëling nie.

31.11. HUWELIK EN SAAMWOON: PASTORALE VERSORGING

Die Sinode versoek leraars om in pastorale hantering van pare-in-verhouding, hulle met deernis te begelei van onvolledige verbintenisse na die omvattende, Bybelse verbintenis van die Christelike huwelik, en hierdie ideaal nooit af te water nie.

31.12 HUWELIK: ROL EN PLEK

1. Die Algemene sinode bevestig die plek en waarde van die Christelike huwelik in die kerk en die gemeenskap en motiveer leraars en lidmate om die duursaamheid daarvan te bevorder.

2. Die Algemene sinode versoek leraars en lidmate om gesonde huwelike aktief te bevorder en moeite te doen met huweliksvoorbereiding en huweliksverryking, omdat die idee en praktyk van huwelike verskraal het.

3. Die Algemene Sinode motiveer gemeentes om jaarliks op die tweede Sondag van Februarie wêreldhuweliksdag te vier.

31.13 HUWELIK EN SAAMWOON: OPDRAGTE

31.13.1 Die Algemene Sinode verwys vir ondersoek na 'n kommissie die vraagstuk van die veranderende seksuele raamwerk en seksuele waardes van ons gemeenskappe.

31.13.2 Die Algemene Sinode word versoek om 'n huwelikskursus te ontwikkel wat aan die jeug en ander vrywillig bedien word in die jaar na belydenis afliegging. Die oorsprong van huweliksprobleme word dan aangespreek en word die simptome (soos saamwoon) voorkom. Tans is die leiding vir die huwelik nie voldoende nie en word voorbeelde van ouers en die media slaafs nagevolg.

31.13.3 Die Algemene Sinode gee opdrag aan die Moderamen om weë te soek waarin daar met die staat en ander rolspelers in gesprek getree word om wyses te vind waar daar nie teen persone gediskrimineer word op grond van die voortgaande voordele verbonde aan mediese fondse en pensioenskemas nie.

(Handelinge 2011, pp 96-97, pt. 17)

A TOT Z - BELEID

Beskikbaar op die amptelike webblad van die NG Kerk: Algemene Sinode, dokumente.

INDEKS

	Bladsy
A tot Z-beleid	
Verwysing	226
Algemene Bevoegdheidsraad (ABR)	100
Kantoor	101
Kennisgewing i.v.m. diensbeëindiging van predikant	130
Opdrag	100
Registrasiefooi	102
Samestelling	100
Vergaderings	101
Verlening van bevoegdheid	10
Algemene Kuratorium	102
Konstituering en vergaderings	103
Opdrag	102
Samestelling	102
Algemene Sinode	55
Algemene sekretaris - skriba	56,85–88
Algemene Sinodale Moderamen - samestelling	55
Behandeling van sake	57,90
Beskrywingspunte en verslae	91
Bestuurspan van moderamen - opdrag	87
Bestuurspan van moderamen - samestelling	86
Bestuurspan van moderamen - vergaderings	88
Buitengewone vergadering	56
Datum van vergadering	56
Kerkorde tweederdemeerderheidstem	58
Moderamen - opdrag	85
Moderamen - samestelling	55,85,88
Moderamen - vergaderings	86
Moderatuur	56
Moderatuur - personeel	85
Moderatuur - verkiesing	56
Mosie van orde	91
Notule - in werking tree van besluite	191
Ontbinding	149
Opening	88
Opening en konstituering	88
Revisie	93
Samestelling	55

Sluiting	94
Stemming	89
Taak	57
Taakspanne	92
Toegang tot mindere vergaderinge, ampsdraers en lidmate	94
Uittrede uit	56
Voorstel en amendemente	91
Algemene Taakspan Argief	94
Opdrag	94
Samestelling	94
Vergaderings	95
Algemene Taakspan Bybelvertaling, -verklaring en -verspreiding	95
Bedienaars van die Woord van die NG Kerk in diens van die Bybelgenootskap van SA	95
Befondsing	96
Konstituering en vergaderings	96
Opdrag	96
Samestelling	95
Algemene Taakspan Fondse	97
Konstituering en vergaderings	98
Opdrag	97
Samestelling	97
<i>Reëling Van Eiendomme, Goedere en Fondse</i>	143
Besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit	147
Ontbinding van die Algemene Sinode	147
Regsgedinge of dispute	146
Regspersoon	143
Skenkings en/of bemakings	145
Algemene Taakspan Regte	98
Konstituering en vergaderings	99
Opdrag	98
Samestelling	98
Algemene Taakspan vir Diens en Getuienis	
Fondse	144
Ampte in die kerk	7
Amp (dienswerk) van die gelowige	7
Besondere ampte	7
Gelykwaardigheid van die ampte	7
Vereistes vir diens in die besondere ampte	7

Ander Christelike kerke en groepe	161
Doop - aanvaarding van	164
Doop - bediening	162
Ekumeniese beleid	164
Groeperinge van die Christendom	161
Nagmaal - gebruik	163
Oorkoms na NG Kerk	163
Samewerking met	161
Stand van sake van die NG Kerk se ekumeniese verhoudinge (groeperinge)	169
Volle verhoudinge - omvang	165
Appèl	
Appèl of beswaar - omskrywing van	140
Appèlkommissie van Algemene Sinode	99
Beslissing van appèlliggaam	143
Bevindinge, tug- en/of dissiplinêre maatreëls	79
By diensbeëindiging	135,139
Gravamen/beswaarskrif	140
Hantering van	140
Leerstellige sake	80
Middelle tot beskikking van appèlliggaam	142
Na die Algemene Sinode	121
Op grond van die Skrif, die Belydenis of die Kerkorde	141
Reg tot	140
Teen besluite van die Algemene Sinode/sy gevolmagtigde	141
Teen besluite van die kerkraad	140
Teen besluite van die ring/sy gevolmagtigde	141
Teen besluite van die sinode/sy gevolmagtigde	141
Verlies van bevoegdheid	135
Appèlliggame	141
Bedienaar van die Woord	
Aftree ouderdom	22,118
Ampspilgite onder lidmate van 'n ander gemeente	20
Bediening van die Woord	19
Bekendmaking van die beroep in Kerkbode	11-19
Beroep - onderhandelinge	11-19
Beroep - proforma vir beroepsbrief	153
Beroep - rol van die Ring/Ringskommissie	11-19
Beroep vir diens in kerkverband	11-19
Beroepbaarheid binne familie van NG Kerke	165,166

Beroepsontwikkeling	19
Besware teen 'n beroep of beroepene	11-19
Deur 'n kerkraad beroep	11
Diens in/aan die Kerkverband	11-19
Diensbeëindiging	20-22
Doopbediening	19
Herderlike sorg	19
Kennisgewing van enige verandering	17
Leiding van eredienste	60
Lewensonderhoud	22
Mentorprogram	118
Omruiing van standplase	187,188
Onbevredigende diens	131
Opleiding - waar	103
Opsig en tug	77
Pligte	19,20
Toepaslike ervaring, toerusting, begeleiding	131
Uittrede weens verswakte gesondheid of ouderdom	22
Vereistes vir die toelating tot die bediening	105,109
Verlaat van die diens	20
Voortgesette teologiese opleiding	12,22,115,118,189
Bediening van bevryding	
Besluite oor	222
Bedieningsontwikkeling van gelegitimeerdes	101-103
Sorg en toesig oor	105
Verslae	103
Belydenis	
Besluite oor Belydenis van Belhar	182,212,213, 216,217,218
Formuliere van eenheid	6,8,111,161, 164
Wysiging van	179
Belydenis van Belhar	
Opdrag tot studie van	183
Belydenis van Belhar	
Besluit om dit deel van belydenisgrondslag te maak	183
Beroepbaarheid	
Van predikante binne die familie van NG Kerke	184
Beroepsbrief	
Bepalinge van	184,185
Diensaanbod	11

Opstel van die beroepsbrief	11
Pro forma	183
Bevestiging	
Akte van legitimasie	17
Approbasie van die gemeente	7,116
Dokumente wat ingehandig moet word	17
Met oplegging van hande	17
Bevoegdheid van bedienaars van die Woord en proponente	
Beëindiging van bevoegdheid	10,17,20,100,119
Behoud van bevoegdheid	20,116,124
Bevoegdheid van emeritus	118
Ontneming van bevoegdheid	101
Opskorting van bevoegdheid	101
Verlening van bevoegdheidopskorting	10,101
Bevoegdheid van predikante en proponente	
Algemene uitgangspunte	116
Bedieningsontwikkeling	118
Beperkte bevoegdheid	43,116,187
Bevoegdheid van proponente	117
Bevoegdheidsregister foie	122
Hertoelating tot die bediening	121
Jaarlikse aanmelding voor 31 Maart	11,115,189
Mentorprogram	118
Verandering van bevoegdheid	118,119
Verlies van bevoegdheid	119
Verloë	121
Voortgesette teologiese opleiding	12,115,118
Burgerlike hof	30
Bybel	
Bybelsondag	181
Nuwe vertalings	181
Skrifgebruik en Skrifgesag	180,181
Colloquium doctum	112,114
Afneem van	8
Bestek	103,114
Hertoelating tot die bediening	120,121
Diens van Barmhartigheid	
Algemene omskrywing	70

Diensbeëindiging

Advies van die Ring se Kommissie vir Fondse	132
Akte van demissie	131
Alternatiewe wat oorweeg is	131
Appèl	135
Bedienings- en bedryfsvereistes (finansiële onvermoë)	21,126,132
Behuisingsvoordele	134
Gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering	21,131,134
Geleentheid vir vertoë	121,131
Lewensonderhoud en toelaes	22,134
Mediese ongeskiktheid	132,134
Onbekwaamheid of ongeskiktheid	131
Ooreenkoms	133
Oorlegpleging	133
Op 'n datum	134
Redes vir die beoogde	133
Summiere ontslag	134
Uitstaande verlof	134
Voorsiening	134
Voorsiening by diensbeëindiging	134
Wangedrag	134

Diensoreenkoms

Finalisering	12
Goedkeuring	12,17
Ondertekening	17
Wysiging	12

Diensverhoudinge

Algemene uitgangspunte	130
Kerkraadskommissie	16
Prosedure by gebrekkige bedieningsvaardigheid of dienslewering	130-135
Prosedure by gemeente/kerkverband se bedienings- en bedryfsvereistes	132
Prosedure by swak gesondheid of besering	132
Prosedure by wangedrag	134
Tussen predikant en kerkraad (werknemer en werkgewer)	16
Werknemers anders as bedienaars van die Woord	76

Dienswerk van die gelowiges

7,71

Doop

Aanvaarding van doop van ander kerke	164
Deur wie bedien	62

Doopgetuie(s)	193
Herdenking/herinnering	194,195
Kind ouer as sewe jaar	193
Kinderhuiskinders	192
Kinders in pleegsorg	192
Kinders uit die buiteland	193
Kinders van lidmate van ander kerke	62,63,162
Oordoop of Herdoop	194
Persone ouer as sestien jaar	194
Verbondsdooop	194,195
Dooplidmate	
Tug	77
Eenwording van gemeentes	
Definisie	176
Prosedure vir	176
Reglement, algemene omskrywing en prosedure	171
Eiendomme, goedere en fondse	
Algemene Sinodale	143
Gemeentelike	151
Riglyne vir finansiële bestuur	154
Sinodale	147
Van die ring	149
Ekumene	
Alle kerkvergaderinge	162,163
Beleid	164
Graad van samewerking	165-168
Kerk en ekumeniese betrekkings	165-168
Lidmaatskap van ekumeniese organisasie	162,165
Eredienste	
Inrigting van die	60
Leiding van	60
Prediking	60
Sakramente	61
Geloftedag as Versoeningsdag	
Besluite oor	224
Gemeente	
Eiendomme, goedere en fondse	151
Gemeentebediening	66,67

Gemeentes	
Eenwording	176
Kombinerig	174
Samesmelting	177
Geskil	
Beslegting	40,58,100,136,141,205
Gravamen	
Omskrywing van	140,142
Herderlike sorg	
Afgestorwe lede van die gemeente	66
Deur die besondere ampte	7
Huwelik	66, 190
Hertoelating tot die bediening	
Persone in Art 66.4.5 genoem	121
Persone wat NG Kerk verlaat het	121
Homoseksualiteit	
Besluite oor	224
Huwelik en saamwoon	
Besluite oor	225
Opdragte	226
Jeugbediening	63
Kapelane	
Besluite oor	185
Kerkhereniging	201
Approbasie	221
Byeenbring van alle gereformeerde kerke	213
Verbintenis tot	211
Kerklied	
Amptelike liedbundel	199
FLAM	199
Outeursreg	201
VONKK	200
Kerkraad	
Aantal vergaderings per jaar	40
Buitengewone vergaderings	40
Desentraliseer	40
Konsulent	39,40,41,43,45,65
Samestelling	35
Taak	29,30,31-35

Verkiesing van voorsitter	40
Kerkverband	
Vorming van nuwe kerkverband	171,179
Kerkvergaderinge	
Aanwysende besluite	182
Aard en Gesag	30
Amptenare	92
Besluite bindend	30, 140
Beswaar teen besluite en Burgerlike hof	30, 140
Elektroniese stemwyse	191
Opening en afsluiting	31
Take	30,31,35-54,72,77
Telefoon-elektroniese vergaderings	191
Voorskriftelike besluite	182
Kombinasie van gemeentes	
Reglement, algemene omskrywing en prosedure	171
Kombinasie van werksaamhede van gemeentes, ringe, sinodes, ens	
Definisie	178
Praktiese en kerkregtelike riglyne	178
Kombinering van gemeentes	
Definisie	174
Prosedure vir	174-176
Konflik	205
Beslegting	206
Konsulent	
Kerkraadvergadering	40
Kuratorium	102
Eksamenkommissie	53,81,187
Leer en Aktuele Sake	
Algemene omskrywing	71
Legitimasie	103
Behartig deur	114
Plegtige verklaring	115
Legitimasie met beperkte opdrag	
Aansoek om	186
Beperkte bevoegdheid	187
Lidmaatskap	201
Oordrag	202-204
Oorkoms na 'n Nederduitse Gereformeerde gemeente	202-204

Uitgangspunte en hantering	204
Lidmate	
Tug	77, 205
Maatskappy en vrye vereniging	83
Nagmaal	61-63
Bedien buite die erediens	197
Gereelde viering	195
In 'n erediens	61,195
In kleingroepe	196
Oop of geslote	195
Toelating van kinders	196
Uitnodiging vir besoekers	163
NG Kerk en die Grondwet	206
Handves van Godsdienstre en -vryhede	206-210
NG Kerkdosenteraad	
Samestelling en verantwoordelikheid	10, 107
Onderwys	
Kerk en Onderwys	84
Ontbinding van gemeentes	43
Opsig, Tug en Dissipline: <i>kyk ook na: Tug en Dissipline</i>	77,135
Aard	77,78
Advies aan ondersoekliggame	101
Doel en voorskrifte	77
Kerklike dissipline	78-79
Oor lidmate, ampsdraers, gelegitimeerdes, werknemers	78
Opheffing van tug- en/of dissiplinêre maatreëls	80-82
Tug- en dissiplinêre maatreëls - belydende lidmate	79-80
Tug- en dissiplinêre maatreëls - dooplidmate	78
Tug- en dissiplinêre maatreëls - gelegitimeerdes	78
Tug- en dissiplinêre maatreëls - ouderlinge en diakens	78
Tugwaardige sondes	78
Orde	
Eis tot ordelikheid	1,6,88,90
Reël van eie interne orde	6
Ouderlinge en diakens	
Afgevaardigdes na vergaderinge	41-42,165
Ampsplygte	27, 28
Dienststermy	25
Gereelde aftrede	25

Opsig en tug	27,43,77
Ouderling	27,28
Ouderlinge - lei van eredienste met vergunning	27
Outeursreg	
Liedboek	201
Sangbundels	201
Plaaslike Kuratorium	
Funksies	8,104
Samestelling	8,104
Predikant: <i>Kyk by: Bedienaar van die Woord</i>	
Prediking	
Belydenisskrifte aan die orde gestel	60
Kerklike jaar	60
Proponent	
As huweliksbevestiger	199
Bevestiging van	17
Bevoegdhede	117
Ouer as 60 jaar	118
Sakramentsbediening	198
Toekenning van bevoegdheid	21
Woordbediening	199
Proponentseksamenkommissie: <i>Kyk by Kuratorium: Eksamenkommissie</i>	
Rentmeesterskap	72
Revisie	
Omskrywing van	93
Ring	
Eiendomme, goedere en fondse	149
Opsig en tug	43
Samestelling - ampsdraers	42
Samestelling - gemeentes	41
Taak by beroep en bevestiging van Bedienaar van die Woord	16
Taak by skep van tentmakerpos	122
Taak by skep van vaste termynpos	124
Taak by vermeerdering/afstigting van gemeentes	171,172
Werksaamhede	43
Ringskommissie	
Staan die diensverhoudingskommissie by oor verhouding kerkraad-predikant	130
Taak by beroep en bevestiging van Bedienaar van die Woord	11-19

Sakramente: *kyk by: doop of nagmaal.*

Samesmelting van gemeentes

Definisie	177
Prosedure vir	177
Reglement	171

Sending/getuienis

Basis van samewerking met ander kerke/organisasies	157
Bedienaars van die Woord van NG Kerk deur erkende kerke beroep- bevestig	157
Bedienaars van die Woord/proponente beroep en uitgestuur	158
Bedienaars van die Woord/proponente in diens van sendingorganisasie	158
Definisie	155
Gelegitimeerdes in diens van ander kerke/organisasies	157
Gesamentlike sending/getuienis	160
Kerklike betrokkenheid	155
Kerklike inskakeling van uitgestuurdes	158
Lewensonderhoud en toelaes	158
Lidmaatskap en kerkverband	159
Lidmate in diens van ander kerke/organisasies	157
NG Kerkfamilie	156
Pensioenaandeel	158
Skakeling met owerheid	160
Toerusting vir	156

Sinode

Behoud van seggenskap	54
Eiendomme, goedere en fondse	143
Samestelling - ampsdraers	46,55
Samestelling - gemeentes	45,55
Taak en bevoegdhede van die	48
Vergader ten minste elke vier jaar	47
Verteenwoordiger(s) van teologiese opleiding	55

Staat

Kerk en Staat	83
Skakeling met	83
Staatsowerheid se swaardmag	83
Vryheid van godsdiens	83

Standplaas

Omruiing	187
----------	-----

Stigting van nuwe gemeentes	171-174
Tentmakerpos	122
Aard	122
Afvaardiging na meerdere vergaderings	123
Beroeping	123
Diensbeëindiging	123
Diensoorenkoms met ander werkgewer(s)	123
Skep van pos	122
Teologiese dosente	
Benoeming, aanstelling en akkreditering	104,107
Disiplinering	108
Teologiese opleiding	
Akademiese vereistes	108,110
Algemene vereistes	109
Bykomende vereistes	110
Gemeentejaar	111
Proponentseksamen	111
Teologiese student	
Begeleiding, versorging en toesighouding	105
Disiplinering	106
Eksaminering en aanbeveling vir legitimasie	106
Keuring	105
Toelating tot die bediening	
Bedienaars van die Woord uit ander kerke	121
Tug en Dissipline: <i>Kyk ook na: opsig, tug en dissipline</i>	77
Aanbring van klag, gerug of verslag	136
Aanvanklike hantering van die klag, gerug of verslag	136
Besorging van die klagskrif	137
Kennisgewing aan die Algemene Bevoegdheidsraad	139
Kennisgewing aan sinodale regs-/kerkordekommissie	139
Koste	139
Moontlikheid van stuiting	137
Moontlikheid van voorlopige ondersoek	137
Opskrifstelling van die aanklag	137
Samestelling van ondersoekliggaam	135
Vereistes vir 'n tug- of dissiplinêre ondersoek	138
Vaste termynpos	
Aard	124
Afvaardiging na meerdere vergaderinge	125

Beroeping	125
Diensbeëindiging en behoud van bevoegdheid	131-134
Emeriti - tot ouderdom 70	125
Emeritus - in dieselfde gemeente	125
Skep van pos	124
Termyn	125
Vergoeding	
Aan werkgewers vir diens in kerkverband	205
Inkoop van dienste	205
Verlies van bevoegdheid	22, 119
Appèl teen	135,139
Bedanking	119
Kennisgewing	119
Politiese betrokkenheid	119
Tug	119
Verlof van bedienaars van die Woord	
Algemene bepalinge	126
Jaarlikse verlof	126
Kraamverlof	128
Sabbatstyd	129
Siekteverlof	127
Studieverlof	128
Uitbetaling by diensbeëindiging	127
Vir bedieningsontwikkeling	128
Vir gesinsverantwoordelikhede	129
Vermeerdering/afstigting van gemeentes	
Algemene reëlins	171
Kennisgewing van	173
Vroue in die kerk	
Beleid	199